

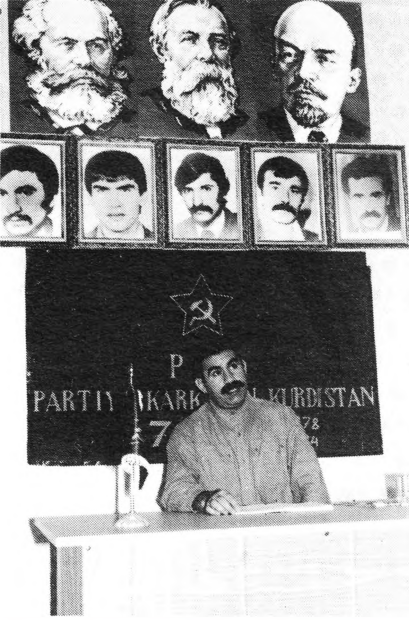
SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 39 / Mart 1985 / 2.- DM

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN:

“KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİNİN İLANI HALKIMIZIN TARİHİ DİRENME KARARIDIR”

«Yeni bir sayfa açılıyor. Bu, görkemli bir direnme sayfasıdır. İyi niyetli olan, direnmek ve kurtuluş isteyen herkese bu sayfada adını yazma hakkı vardır. Geçmişte günahı ve suçu ne olursa olsun, ama gerçekten tüm içtenliği ve dürüstlüğüyle tarihe bu biçimde katılmak istiyorsa bu hak, herkese verilmelidir. Fakat eğer, yine bu yüce sıfatların arkasına sığınır, PKK'nin cephe silahıyla yeni özgürlük sayfaları açmaya çalıştığı bu dönemden sonra da işbirlikçiliklerini ve olumsuzluklarını sergilemeye devam edip, bunu bir siyaset haline getirirlerse, açık ki, o durumda hiç bir kuvvet bizim bunları ezmemizi engelleyemeyecektir. Hangi kamptan olursa olsun, kımın adına konuştuklarını iddia ederse etsinler, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük hakkı her ağzın temsilciliğinden daha üstün tutulacaktır. Bu hak dokunulmazdır. Dolayısıyla, ister kapitalist ve isterse sosyalist sistem içsindesi olsun, her ülke, parti ve kişi bu hakka saygılı olmak ve destek sunmakla yükümlüdür. En sıradan bir demokratlık ve enternasyonalizmin ilkeleri de bunu gerektirir. Eğer bu kutsal hakkı çiğneyen biz olursak, o durumda biz onların her türlü eleştirisi ve ezmeye hakkıyla karşı karşıyayız demektir. Biz bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizi tüm insanı yeteneklerimizi ve halkımızın gücünü ortaya koyarak sonuca götürmeye çalışacağız. Bu konuda ortaya çıkacak olan her eksiklik ve hatanın eleştirisi dostça bir yaklaşım olarak kabul edilir. Ama böyle soylu bir birliği bozmak ve rayından çıkarmak isteyenler, kim olursa olsunlar, halk tarafından affedilmeyeceklerdir. Hangi sıfat ve maske altında olursa olsun, ulusal direniş ve birliğimize yönelenlere karşı özgürlük savunulmalıdır. Çünkü halkın çıkarları, ilerici insanlığın hiç bir biçimde rededemeyeceği kadar kutsal ve yüce çıkarlardır. Dolayısıyla hiç bir gerekçeyle önlenmemesi gereken bir hakkıdır.

Bu hakkın önünde durmak isteyen yurtsever ve sol maskeli tüm güç, çevre, parti ve kişileri teşhir ve tectir edin ve hesap sorun! Maddi-manevi tüm olanaklarımızı seferber ederek, o çağdışı karanlık tarihi lanetleyip, geçmişte sahip çıkılacak çok az, ama ileride kazanılacak çok şeyin olduğunu bilerek ayağa kalkın! Parti önderliğinde sınıfsız kenetlenin ve kendi cephe silahınızla savaşın! Böyle savaşıldığında zafer bizim olacaktır!

O halde:

Çağın bir yüz karası ve lanetli bir tarihsel geçmişin ürünü olan vahşi sömürgecilik karşı savaşında kanımızı damla damla akıtacağımız, bütün yeteneklerimizi ülkemizin kurtuluşu için en verimli şekilde harcayacağımız, hiçbir yeteneğimiz ve enerjimizi kendimizle mezara götürmeyeceğimiz, düşmanla aramızdaki muazzam güç dengesizliğini göz önüne getirerek, bu mesafeyi en güçlü teknik olan insan faktörüyle kapatmayı siar edeceğimiz, halkımızın çağla ve tarihle kopuk yaşamını ilerici insanlıkla birleştirmek ve kendi öz tarihimizi yazmak için yaşayacağımız, bunun dışında bir felsefe, siyaset ve pratik ahlak yaşamını kabul etmeyeceğimiz ve bunu tüm topluma egemen kılmalı Partili olmanın, yurtsever olmanın, bir gereği olarak kabul edeceğimiz ve and içeceğiz.»

(Yazısı 12. sayfada)

SBKP Genel Sekreteri ve SSCB Devlet Başkanı Konstantin Çernenko Öldü!

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri ve Devlet Başkanı Konstantin Çernenko, uzun süredir devam eden hastalığı nedeniyle 10 Mart 1985 günü öldü. 73 yaşında ölen Çernenko'nun yerine, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreterliğine M. Gorbaçev getirildi.

Çernenko, bu göreve 9 Şubat 1984 günü ölen Yuri Andropov'un ardından seçilmişti. Kısa süren başkanlık döneminde Çernenko, Sovyet iç ve dış politikasında fazla bir yenilik getirmeyen bir lider olarak tanındı.

1911'de Bolşevikler'de doğan Çernenko, kırsal kökenli bir aileye mensuptu. 1950'de SBKP propaganda bölümü başkanlığına getirilmiş, daha sonra da Polonya'da bir

SBKP Genel Sekreterliği'ne yeni seçilen M. Gorbaçev, süre danışmanlık görevini yürütmüştür. 1956'da tekrar ülkesine dönen Çernenko, 1971'de Merkez

Komite üyeliğine seçildi. 1978'de Politbüro üyeliğine getirilmiş ve 1984'te de Andropov'un ölümünden sonra Devlet Başkanlığı ve Parti Genel Sekreterliği görevini üstlenmişti.

K.U. Çernenko'nun yerine SBKP Genel Sekreterliği görevine seçilen Michail Gorbaçev, henüz 54 yaşında. Bugüne kadar seçilen en genç başkan sıfatıyla tanınan Gorbaçev, eski kuşakla yeni kuşak arasında bir geçiş oluşturmaktadır. Bu niteliğiyle de dikkatleri üzerinde toplayan Gorbaçev, dünya sosyalizm mücadelesinde giderek kendisini daha fazla duyuran sorunların çözümüyle karşı karşıya bulunmaktadır. Emperyalizmin sosyalizme ve dün-

Devamı 23. sayfada

SASON'DA ÇATIŞMA

- Sekiz PKK Kadro ve Savaşçısı Soylu Direniş İçinde Şehit Düştü!
- Sömürgeci Kolluk Kuvvetlerinden de Çok Sayıda Kayıp Var!

Henüz elimize detaylı bilginin ulaşmadığı, söz konusu çatışmadan gelen haberlere göre; 9 mart 1985 günü bir ihbar sonucu alana gelen çok sayıdaki sömürgeci kolluk kuv-

lerinden çok sayıda da yaralının olduğu söylenmektedir. Partizanlar sağ ele geçiremeyeceğini anlatan sömürgeci caniler, havadan ve karadan attıkları bombalarla,

vetleri ile Partizanlar arasında amansız bir çatışma çıkmıştır. Sömürgecilerin karadan ve havadan başlattıkları tam teçhizatlı saldırıya ellerindeki silahlarla karşılık veren, direniş savaşçıları, sömürgecilerin yaptığı açıklamaya göre, ilk başta yerlerini sömürgecilere gösteren ihbarcıyı cezalandırmış, ardından subaylara yönelerek 1 subayı öldürmüş, diğer birini de ağır şekilde yaralamışlardır. Daha sonra, bir askerin daha öldürüldüğü çatışmada sömürgeci kolluk kuvvet-

onların bulunduğu alanı taramışlar ve sekiz yiğit halk savaşçısı ve önderini şehit etmişlerdir.

Yaralanan subay ve bir çok askerin de hastaneye kaldırılırken öldükleri haber verilmektedir. Değişik kaynaklardan aldığımız bir habere göre, çatışma bir günden fazla devam etmiş ve sömürgeci kolluk kuvvetlerinden, sıkıyönetim komutanlığının yaptığı açıklamalarına tersine çok sayıda kayıp bildirilmiştir.

Devamı 22. sayfada

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi Kuruldu!

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI! KÜRDİSTAN'IN TÜM ULUSAL-DEMOKRATİK GÜÇLERİ!

Ülke ve halk tarihimiz, yabancı işgal, istila ve sömürgecilik hareketleri ile bunlara karşı halkımızın çeşitli biçimlerdeki direnişi tarihidir. Yüzyıllarca yabancı egemenler, ısgalci, istilacı ve sömürgeciler ülkemize ve halkımıza saldırmışlar, yurt topraklarımızı ve halk bütünlüğümüzü bölüp parçalamışlar, topraklarımızı kendi yurtlarının bir parçası haline getirmeye ve ulus ve halk varlığımızı yoketmeye çalışmışlardır. Bu hain ve gerici amaçlara karşı çeşitli biçimlerde sürekli direnen halkımız, birçok nedenden ötürü bağımsızlık ve özgürlüğünü bir türlü elde edememişse de, ulus ve halk olarak varlığımızı günümüze kadar koruyup yaşatmayı bilmiştir.

Devamı 10. sayfada

İÇİNDEKİLER

Günümüzde Atatürkçülük	2
Bulgaristanın Provokasyonunun Ardındaki Gerekler	3
Halkın önünden	4-5
Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Maskesi Düşün	6
Ozel Harp	9
Kürdistan Halkı: Yığın Bir Evladım	16
Şehit Verdi	17
Diş Dünya	17
Partizanın Mektubu	20
Newroz Gecesi Haberleri	20
URC ile Kürdistan Kadınları Geleceğe Daha Güvenle Bakıyor	21

Günümüzde Atatürkçülük Propagandasının Anlamı

Bir dizi üniversitede yeni olmayan, fakat yeniden ele alınması bakımından yeni bir konu, seminer olarak verilmeye başlandı. Özellikle de gençliği hedefleyen bir konu olması dolayısıyla, üzerinde daha fazla durulacak mutlaka beyinlere yerleştirilmeye çalışılmaktadır.

Atatürkçülüğü konu alan seminerlerde, M. Kemal'in düşünceleri, sahip çıkılması gereken bir düşünceymiş gibi gençliğe aktarılmakta, askeri güçlerin yardımıyla da seminerler zorla verilmektedir. Tehdit ve zorbalıkla sürdürülen bu faaliyetler, geniş bir çevreye yansıtılarak, yaygın bir propagandası geliştirilmektedir. Açık ki, bu faaliyetlerin üniversitelerden başlatılması tesadüfi değildir. Burada meyveleri toplanmak istenen bu girişim, giderek daha geniş çevrelere yansıtılmak istenecektir.

12 Eylül'le verilen ruhun Kemalizm olduğu ve bu ruh üzerinde bu hareketin yükseldiği bilinmektedir. Çöküşe giden devlet, Kemalizme yeniden sarılarak ve en bayağı biçimde bunu hortlatarak kendisini kurtarmak istemektedir. 12 Eylül'de iktidara el koyan faşist generaller çetesi, özellikle aydın gençlik üzerinde durarak, "Atatürkçülük yeniden ruhlarına işletilmelidir" çağrısında bulundu. Bunun Kemalizmin faşist ruhuyla canlandırılma çabaları olduğu herkes tarafından da bilinmektedir.

12 Eylül sonrasında bu çabalara hız verilip ilke edilen zindanlardan başlanarak Kemalizm yeniden canlandırılmak istendi. Oluşturulan "Genç Kemalistler Birliği" bunun ilk adımları olarken, aynı zamanda Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı da bir ihanet şebekesi oluşturuluyordu. Bununla bir yandan ihanet ve teslimiyet geliştirilmeye çalışılırken, diğer yandan da Kemalizm düşüncelere egemen kılınarak, bir daha doğmamacasına devrimci düşünceler boğulmak istendi.

Buna paralel olarak, okullarda da Kemalizm dersine ağırlık verilerek, parçalanmış ihanet çepeli, yeniden örlümeye çalışıldı. Özel dersler konularak, Atatürkçülüğün propagandası geliştirilmeye başlandı. Bunun dışında ise, tüm diğer derslerde de işlenen tek konu Kemalizm olmaya başladı. Daha küçük yaşlarda beyinlere sokulmak istenen bu düşünce, her yerde kitapları ve büstleri ile halkımızın karşısına çıkarıldı.

Denilecek ki, geçmişte de bu propaganda eksik olmadı. Kürdistan'da daha kendisini yeni tanımayan başlayan çocuklar, ana kucağından alınarak kemalist okullarda küçük beyinler ihanet ve zehirle doldurulmaya çalışıldı. Bunda önemli oranda başarılı da olundu. Fakat, 1970'lerden sonra ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimi, örlümek istenen ulusal-inkarcı çepeli parçalayarak gençliğin beyininde yerleştirilmek istenen kemalist zehir önemli oranda dışarı aktıldı. Böylece, sömürgecilerin büyük bir hevesle arzuladıkları sonuca ulaşmaları da engellendi.

PKK önderliğinde Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin kattığı gelişmeler, kemalist ideolojinin giderek etkisizleşmesine yol açarken, devrimci düşüncelerin hakimiyetini de geliştirmiştir. 1980'lere gelindiğinde öyle bir durum ortaya çıkmıştı ki, en son Türk devletine ruhunu, gıdasını veren Kemalizm, artık işlemez olmuştu. Devletin temelleri çatırdayor, oluşan çatlaklar mücadelenin daha da gelişmesine yol açıyordu.

Devrimci mücadele karşısına askeri gücüyle çıkan Türk burjuvazisinin, ideolojik alanda ise dayanağı bir temel kalmamıştı. Ama ulusal kurtuluş mücadelesi ezilmek isteniyorsa, baskı, katliam ve iş-

kencelerine bir kılıfta geçirmek zorundaydı. İdeolojik kılıfta gizlemeyen bu uygulamalar, ancak belli bir yere kadar götürülebilir. Bu nedenle 12 Eylül sonrasında, Türk sömürgecileri, eski silahlarını yeniden kuşanmaya başladılar. Kemalizm yeniden biçimlendirilerek faşist ruhuyla ortaya çıkarıldı. Bu kez başında M. Kemal yoktu ama, kendisini ona benzetmek isteyen, onun bir karikatürü ortada dolaşmaya başladı. En üstte K. Evren olmak üzere alta doğru Kemalizmin yaygın propagandası geliştirilmeye başlandı. Evren, her konuşmasında kendisini Atatürk'e biraz daha benzeterek, "Atatürk ilkelere sahip çıkmalıdır" vb. sözlerini ağzından dökmedi. Halen yaptığı bir çok konuşma vb.'lerinde bu sözleri sarf etmekten geri durmamaktadır.

Açık ki, bu kadar yoğun bir biçimde geliştirilmek istenen Kemalizm, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'da yaşamasının en önemli nedenidir. Hala bir çok "devrimciyim" diyen gücün bile kendisini, etkisinden kurtarmadığı bu ideoloji, inkarcılığın ve teslimiyetin geliştirilmesinin önemli bir kaynağıdır. Bu nedenle geçmişte yaşamasının nedeni olan bu ideolojiyi Türk sömürgecileri, 7'den 70'e tüm Kürt halkına hakim kılmak istemektedirler. Cunta başlarının açtığı sözde "okuma seferberliği" kız çocuklarının okutulması zorunluluğu vb. girişimler, Kemalizmin en ücra köye kadar götürülmesinden başka anlam taşımamaktadır. -okuma yazma seferberliği görünümü altında işlenen konular- Atatürkçülük'dür.

Tüm bu girişimlere rağmen, büyük bir uyanış içinde bulunan halkımız üzerinde bu düşüncelerin hakim olmasının olanakları yoktur. Çabalarının sonuçsuz kaldığını gören sömürgeciler, yeni yöntemlere başvurmaya başladılar. Artık küçük beyinler bile Kürdistan'ı düşünmeye, tanımayaya başladığı bir dönemde inkarcılığın yeniden geliştirilme çabaları tutmamaktadır. Ama sömürgeciler buna rağmen girişimlerinden vazgeçmeyerek, yoğun bir saldırı geliştirmeye devam etmektedirler.

15 Ağustos devrimci atılımı, yüz yıllardır süre gelen karanlığı parçalarken, 4 yıldır süren suskunluk perdesini de yırttı. Halk kitlelerinde uyanışı daha da geliştirirken, mücadeleye katılmalarını da arttırdı. Bu gelişmeler sonucu Türk sömürgecileri daha da sıkışmaya başladılar. Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yeni dönemde kazandığı atılımı engellemek ve gelişiminin önüne geçmek amacıyla, katliam ve işkencelerine hız verirken, ideolojik saldırıya da geçerek, bu alanda da mücadelemizi darbelemeye çalışmaktadırlar.

15 Ağustos sonrasına denk gelen ve bir dizi üniversitede seminer olarak verilen Atatürkçülük, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı ideolojik alanda bir saldırıyı hedeflemektedir. Yürütülen ve geliştirilen diğer saldırılar, düşünce alanında da böylelikle tamamlanmak istenmektedir.

Üniversite gençliğinden işe başlanması ve yoğun olarak bu çevrelerden geliştirilmesi bir tesadüf olmayıp, uzun vadeli sürdürülen planın bir parçasını oluşturmaktadır. Gençliğin ulusal kurtuluş mücadeleleri ve toplum açısından önemi bilinmektedir. Gençliği elde eden kesimin toplumun geleceğini de elde edeceği ve üzerinde söz sahibi olacağı açık bir gerçektir. Bu gerçeği çok iyi bilen sömürgeciler, 15 Ağustos sonrasında bu faaliyetlerini ağırlık vererek gençliği elde tutmaya çabalamaktadırlar. Bunu, da 15 Ağustos direnişlerinin yarattığı güç etkin sonrasına getirerek eylemlerin yarattığı olumlu

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI!

1985 Newroz'u halkımıza kutlu olsun. Bu yıl bir bayram karşılanıyor. Yüzlerce yıldır dağ doruklarında sönmeyen umut, artık bir isyan gerçeği haline gelmiş bulunmaktadır.

Halk olarak çok acı çektik. Asırlardır bir köle gibi yaşadık. Bize ait olan her şey elimizden alındı. Tarihimiz, dilimiz, kültürümüz ve hatta adımız bile yok sayıldı. Kimliksiz bir halk olarak yaşamaya mahkum edildik. Yakın tarihimizdeki her isyan hareketi kanla, vahşetle bastırıldı. Biz halk olarak böylesine acılar içerisindeyken, egemen sınıflarımız daima uşaklığı yeğlediler. Halka ihanet ederek, bizi kana bulayan ellerle ortak oldular.

Halkların kölelik zincirlerini parçalayarak bağımsızlık ve özgürlüklerine kavuştukları bir çağda, sözde çağ ve halk adına hareket eden küçük-burjuvalar ve aydınlar da bize hiç bir kurtuluş umudunun olmadığını söylemekteydiler. Düşmana yalvararak sözde medeniyet kırımlarından yararlanmayı önerdiler. Biz köle, işkence altında, aç ve ıssız bir halktık. Ama onlar bize özgürlük ve bağımsızlık için mücadele yerine, yol-sol-oku için yalvarmamızı öğütlediler. Bu ise daha çok kölelik, daha çok sömürü ve kendimizden biraz daha uzaklaşmak demektir.

Oysa böylesi bir köleliğe boyun eğiş halkımızın adına utanç verici durumdur. Böyle bir utanç altında yaşamak kabul edilemez. Eğer biz de bir halk isek, gücümüze güvenmeli ve soluk almak kadar gerekli olan bağımsızlık ve özgürlüğümüz için savaşmalıydık. Halkımız bu gücü gösterdi. En inanılmaz olanları bizzat kendi bağrından çıkardığı öncüsü ile gerçekleştirdi.

Köle bir halkın özgürlük için ayağa kalkışı kolay değildir. Bunun için gerekli cesaret, bilinç ve kararlılık gösterilmek zorundadır. İşte PKK şahsında halkımız uyanışını, dirilişini ve mücadeleye kararlılığını kanıtladı. PKK'nin geçmiş ve bugünkü pratiği bunun açık bir göstergesidir. Halkımız PKK'de yeniden doğuşu, kaybettiği onurunu buldu. Binlerce yıldır yaşadığı köleliğe isyanı gördü. Kendi öz çıkarları ve iradesinin temsili onları gerçekleştirdi.

PKK'nin mücadelesi, öncünün şahsında bir halkın mücadelesidir. Düşman, bu nedenle ki daha ilk günden PKK'ye saldırdı. Halkımızın iradesini köreltmek için, onun temsilcisi yok etmeyi hayati bir sorun olarak gördü. Aslında bu, sömürgecilikle halkımız arasındaki mücadeleden en üst seviyeye ve öncünün şahsında yaşanmasıydı. Ancak, PKK'nin eğilim ve iradesi ve kararlı mücadelesi ile halkımız, bu kez savaşma ve bu savaşta zaferi elde etme gücünde olduğunu kanıtladı. Halkımızın PKK şahsında doğuşu ve iradesini dayattığı, düşmanı çığna çevirdi, onu korku ve telaş içinde ordusuna sarılmaya itti.

Son yıllarda Kürdistan'da binlerce yılın hesaplaşması yaşandı. Partimiz ve halkımızı imha kararında olan düşman en vahşi yöntemlerle saldırdı. Teslimiyet ve ihaneti dayattı. Kürdistan boydan boya işkencehaneye çevrildi. Sömürgeci-faşist düşman, adeta insanlığa kastettiği ülkemizde her canlıya düşman kesildi. Bununla halkımızın ayağa kalkışını engelleyebileceğini hesaplamıştı.

Ancak hesapları tutmadı. Zindanları direniş kalesi haline geldiler. Başta PKK-MK Üyeleri Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, ve M. Hayri DÜRMÜŞ Yıldoşlar olmak üzere PKK'nin tüm önder, militan ve taraftarları bir işkence ve zulmün, bir halkın iradesine hükmedemeyeceğini kanıtladılar. Her türlü teslimiyet ve ihanet dayatması geri tepti. Mahkemelerde sömürgecilik yargılandı. Sömürgecilik, işkence, zulüm ve sömürün hesabı soruldu. Halkımızın mücadele kararlılığı en anlamlı biçimde orada kanıtlandı ve ilan edildi.

Düşman, bu kez de eğemediği başları koparmanın

● Yaşasın Kürt Halkının Yüce İsyan Geleneği Newroz!

● Yaşasın Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN!

● Yaşasın Şanlı Önderimiz PKK!

● Kahrolsun Emperyalizm, Sömürgecilik ve Her Türden Gericiilik!

● Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi!

SERXWEBÜN-Mart 1985

hesapları ile yoldaşlarımızın bir deri-bir kemik haline gelmiş hayatlarına kastetti. Ve, halkımız için tarihsel bir anlama sahip olan 21 Mart NEWROZ'u bir kez daha isyan gerekçesi haline getiren alçakça cınayeti işledi. Mazlum Yoldaş, görkemli direnişi ile devrimci iradenin yenilmezliğini kanıtlayan, halkımız bağımsızlık ve özgürlük tutkularını kendi mücadelesinde somutlaştıran ve bizleri mutlaka başarılması gereken görevlerle sorumlu kılan son direnişiyle ölümsüzleşirken, KAWA'nın isyan ateşini kanıyla alevlendirdi. Bu alev ardından yükselen direniş ve dökülen kanlarla tüm bir halkımızın yüreğini ve bilincini de tutuşturdu. Bin yıllar öncesinin özgür ve bağımsız Kürt insanı zindan duvarları ardında en vahşi işkencelere karşı doğdu ve çağdaş bir meşale olarak yolunu aydınlattı.

Binlerce yıldır dağların doruklarında bir ateş yanardı. Bu, yüreklerdeki bir özlem ve umudu anlatırdı. Ama artık elimizde bu umudu gerçekleştirenin en güçlü silahları var. Bu uğurda dökülmüş kanlar ve gösterilen yüce kahramanlık örnekleri var. Bu NEWROZ'u Direniş Mücadelemizi büyükteker karşılıyoruz. Halk olarak elimize bir cephe silahını almış durumdayız. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanının NEWROZ'a rastlaması bir tesadüf değildir. Bu, dünya kadar öncüde gerçekleşen doğuş ve direnişin artık bir halk olarak yaşandığını ilandır. Kökleri tarihin derinliklerine uzanan özgür ve bağımsız yaşam tutkusunun bir halk savaşı boyutlarına ulaşması demektir.

Halkımız artık köle, suskun ve kaderine boyun eğmiş bir halk değildir. Geleceğimizin artık bir kez daha karartılmasının olanağı yoktur. Ölü ilan edilen bir halk, eğer böylesine bir canlanışı gerçekleştirmişse, ve izlediği yolda kararlıysa, hiç bir güç ona bir kez daha kölelik zincirlerini vuramaz. Önümüzdeki yıllar şüphesiz bir halkı geçmeyecektir. Tarihimizde karşılaştığımız en barbar en vahşi uygulamalara tanık olacak, en büyük acıları yaşayacaktır. Düşmanımızın karakteri bilinmektedir. Ama bunlar, bir halkın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini durdurmaya gücü yetmeyecek olan çoktan yenilgiye mahkum uygulamalarıdır.

Şimdi artık güçlenen ve gelişen biziz. Düşmansa yenilginin acısını çoktan hissetmeye başladı bile. O halde, bundan böyle herkesin bu gelişmenin coşkusunu duyması da kaçınılmazdır. Hiç kimse çekilen acılar ve zorluklar karşısında ağılayıp-sızlanmamalıdır. Böylesi tutumlar kölelere mahsustur. Bizim yürekler yıldırdığı yolda kararlaysa, bir şey değildi. Şimdi savaşmak ve kazanmak zorundayız. Kendi bağımsızlık ve özgürlüğü için, kendi geleceği için ayaklanmış bir halk daima ileri hedefleri düşünür. Elindeki savaş araçlarını geliştirir. Bizi zafere götürececek silah ise, birlik-direnme ve örgütlenmedir. Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanıyla biz bu silaha elimize aldık. Öyle ise artık bize düşen bu Cepheyi güçlendirmek ve bütün gücümüzü ortaya koyarak düşmanın üzerine yürümeğdir.

Düşman 1982 NEWROZ'unda Mazlum Yoldaş katlederek bugün bizim için bir tükeniş ve matem günü haline getirmek istemişti. Şimdi bunun karşılığını vermenin tam da zamanıdır. Bugün bir bayram ve sivilceyle savaşa hazırlanmalı, bilincimizi ve yüreğimizi silah haline getirmeliyiz. Tüm bölgesel, ailesel, kişisel çıkar kaygılarından uzak, ulusal birlik ve direnişin bayramını yaşamalıyız.

Dökülen kanların, çekilen acıların intikamını alma duygusu, gelecek bağımsız ve aydınlık günleri yaratmanın bilinç ve coşkusuyla Cephe bayrağı altında toplanalım ve bu yeniden doğuşumuzu düşmana vurduğumuz darbelerle kutlayalım.

gelişmeleri boğmaya çalışmaktadırlar. Açık ki bu çarpışları, onları kurtarmaya yetmeyecektir. Ulusal Kurtuluş ideolojimize karşı Kemalizmin yeniden hortlatılması, geçmiş isyanlarda görülen başarıyı gösteremeyecek, zor sistemi ile çöküşe giden sömürgecilerle birlikte ideolojik örtüleri de tarihin tozlu sayfaları arasında yitip gidecektir.

Önümüzdeki dönem de gençlik üzerinde benzer olaylara ağırlık verilerek geliştirilecektir. Nasıl ki, halkımız askeri-siyasi alandaki saldırılara cevap vermesini biliyor ve bunu 15 Ağustos ve ardında UKC-

nin ilanı ile cevaplamışa, aynı şekilde sömürgecilerin ideolojik alandaki saldırılarına da gerekli cevabı vermesini bilecek, oyunlarını boşa çıkarabilecektir. Gençlik üzerinde oynanmak istenen oyunlara Kürdistan gençliği geçmişte olduğu gibi bu gün de, gerekli cevabı verecek, 15 Ağustos atılımı ile yeni döneme giren mücadelemizin UKC'ne ulaşması ile birlikte daha güçlü atılmalar yaparak, Ulusal Kurtuluş Savaşında yerini alacak ve bu bayrak altında Ulusal kurtuluşun önemli bir gücünü oluşturacaktır.

Emperyalizm Ve Kuklası Generallerin Bulgaristan Provakasyonunun Ardındaki Gerçekler

●Dev-Sol Davasının Görüşülmesine Başlandı

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı tarafından açılan davada 113 devrimci "yargılanmaktadır". Diğer davalar ek olarak açılan ve 15 devrimci hakkında idam cezası istenen bu yeni davayla birlikte bugüne kadarki Dev-Sol davalarında istenen idam sayısı 260'a çıktı.

●TDY Davasında 1 İdam Verildi

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına bağlı 1 Numaralı Askeri Mahkemesinde sonuçlandırılan Türkiye Devriminin Yolu adlı örgütün davasında Zafer Koç'a idam, Tahsin Aydoğdu ve Sema Yiğit'e ömür boyu hapis cezası verildi.

●6 İdam İstenen TKP/ML Davası Başladı

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığına bağlı 2 Nolu Askeri Mahkeme görüşülmesine başlanan davada toplam 17 devrimci "yargılanıyor". Faşist yargı organları tarafından 6 devrimci hakkında ölüm cezası istenmektedir.

●KUK Davası Sonuçlandı

Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülen dava sonuçlandırıldı. 3 kişi hakkında idam cezası verilen davada 4 kişi de müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Ayrıca mahkeme, 1 kişiyi 24 yıl, 1 kişiyi 20 yıl, 3 kişiyi de 18'er yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı. 58 kişinin 2 ile 16 yıl arasında değişen hapis cezalarına çarptırıldığı davada 193 kişi de beraat ettirildi.

İdam istenen devrimcilerin adları şöyle: Mehmet Can Azbay, Davut Haner ve Necdet Bahadır.

Ayrıca, Edip Galip, Hızır Yiğit, Mahmut Yalçınkaya ve İbrahim Göksu da müebbet hapis cezasına çarptırıldılar.

Uzun bir dönemdir silah kaçakçılığı, terörizm iddiaları vb. ile Bulgaristan'a yönelik sürdürülen saldırı kampanyası, Bulgaristan'daki Türk azınlığı üzerindeki baskılar gibi bir iddiayla en son boyutuna ulaştı. Türk basınının utanmazca yayınlarıyla başlatılan son kampanyaya Avrupa ve ABD basını da hemen iştirak ederek ortak bir çabanın içerisine girdiler. Gazetelerde düzmece olduğu ilk anda anlaşılan haberlerle "olay" kamuoyuna duyurulup heyecana getirilmeye çalışırken, cunta sözcüleri de her düzeyde bunu bizzat yöneterek, işi Bulgaristan'ı açtıkları tehdit etmeye kadar vardılar.

Bulgaristan'daki Türkler meselesi öylesine birden bire ortaya çıktı ve öylesine iddialar ileri sürüldü ki, bütün bunlar yaratılmak istenen böyle sahte bir sorundan neyin amaçlandığını da ele veren yeterli kanıtlar oldu. İşin senaryosu, düzenlenen parlamento özel oturumu ve karşılıklı verilen notalar bir yana, bu olay gerçeklerde bir çok açıdan üzerinde durmayı gerektirmektedir.

Birincisi; koparılan bu yaygara zaman itibarıyla önemli bir döneme denk gelmektedir. Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesi 15 Ağustos devrimci eylemleriyle ciddi atımlar kaydetmiş, Kürdistan halkı açısından olduğu gibi Türkiye halkında da faşizme karşı mücadelede güçlü bir moral kaynağı olmuştur. Devleti her düzeyde sarıyan bu gelişmeler sonrasında, sömürgeci-faşist cuntanın özellikle Türkiye cephesinde sovenizmi canlı tutma çabalarında yoğunluk kazanmaya başlamıştır. "Türk'e Türk'den başka dost olmayacağı", "Türk devletinin varlığının komünist dış mihraklar tarafından tehdit edildiği" düşüncesi yaygınlaştırılarak kitleler "Türk devletinin ve milletinin birliği" için sloganı altında savunma duyguları ile birleştirilmeye ve dolayısıyla sovenizmi istisniisi için boğulmaya çalışılmaktadır. Öz sorunlarından koparılmış, faşist burjuvazisinin mantığına mahkum edilmiş kitleler, faşizmin en çok arzuladığı bir durumdur.

İkincisi; buna bağlı olarak sosyalizm düşmanlığının geliştirilmesi amaçlanmıştır. Ulusların hak eşitliğinin tek gerçekleştirici zemini olan sosyalizm böylece kitlelerin gözünden düşürülerek, sosyalist eşitlik ilkelerinin doğru olmadığı, her ulusun mutlaka başka ulusları egemenlik altına almak isteyeceği, halklar arası kardeşliğin olmayacağı düşünceleri işlenmeye çalışılmıştır. Faşizmin ağır zulmü altındaki kitlelerin sosyalizmi bir umut olarak görmemeleri doğrultusunda hedef gösteriler, "Bulgar mezalimi" adı altında sosyalizmin bir zorbalık rejimi olduğu kanaati, yüzyıllardır sürdürülen komünizm düşmanlığı ile birleştirilerek hakim hale getirilmek istenmiştir. Türk hükümeti kamçılanan kitleler, böylece faşizmin istediği gibi kullanılabileceği bir sürü olarak ele alınmıştır.

Üçüncüsü; emperyalizmin azgın bir uşağı olduğu üstlendiği rolle çok açık olan sömürgeci-faşist cunta, uğradığı itibar kaybını yaratılan böyle sahte bir sorunla bertaraf etmeye çalışmaktadır. Kürdistan ve Türkiye halk kitlelerinin faşizmin ağır zulmü altında maruz kaldığı uygulamalar, cezaevlerinde ki işkenceler, yoğun operasyon ve tutuklamalar, kitlesel cinayetler tüm dünya kamuoyu tarafından yakından izlenen gelişmelerdir. TC, vahşi ve saldırgan yüzünü artık hiç bir biçimde gizlemeye duruma gelmiştir. Aynı zamanda bölge halklarına karşı üstlendiği rol de onun daha geniş teşhirini sağlamsa, ulusal ve uluslararası sahada giderek artan tepkilerle yüz yüze gelmeye başlamıştır. TC, kendi cinayetlerini, soyguncu ve katliamcı yüzünü böyle bir örtüyle yeniden kapama gayreti içine girmiştir.

Dördüncüsü; islam alemi üzerindeki hesaplar gereği icat edilmiş bir sorundur. Türkiye Bulgaristan'daki Türk azınlığının vesile ederek, camilerin yıkıldığı, ibadet özgürlüğünün engellendiği, hristiyan isimleri almaya zorlandıkları vb. iddialarla islam alemini de etkilemek istemekte ve onların adına da söze islamiyetin savunuculuğunu yapmaktadır. Elbetteki bu paravanın

altında ne Türklerin hakkını korumak ve ne de islamiyeti savunma amacı vardır. Tam tersine TC, sözcülüğüne oynadığı islam ülkeleri üzerinde emperyalizm ve kendi çıkarları adına etkinlik savaşını vermektedir. Bulgaristan'ın Arap ve bölgenin diğer halklarıyla sosyalizm adına giderek pekişen ilişkileri mevcuttur. Türkiye işte tam da bu noktada emperyalizm adına öne çıkarılmak istenmiştir.

çekte böyle bir hak aramayla en küçük bir ilişkisi dahi yoktur. Emperyalist sistemin ortak bir biçimde sosyalizm, proletarya hareketlerine, demokrasi mücadelesine ve ulusal kurtuluş savaşına karşı sürdürdüğü saldırılarını ulaştığı en son boyuttur.

Her şeyden önce başta TC. olmak üzere efendileri emperyalist güçler de hiçbir halkın hakkını arama durumunda olamazlar.

Beşincisi; emperyalizm, sosyalizm karşı sürdürdüğü saldırılarında Bulgaristan'ı öteden beri bir hedef haline getirmiştir. Çok çeşitli propagandalarla emperyalist basın-yayın organları ve hatta doğrudan devlet yetkili organları eliyle itibar zedeleme ve yıpratma faaliyetleri sürdürülmektedir. Ama bunun yanı sıra, bir Polonya örneğinde görüldüğü gibi, burada da Türk azınlığı kullanılarak bizzat CIA'nın yönlendirdiği sahte bir muhalefet yaratılmaya çalışıldığı açığa çıkmış bulunmaktadır. Çok köklü temellere sahip olan Türk sovenizmi sosyalizme karşı mücadeleye böylece bir kez daha aracı kılınmak istenmiştir.

Görülmektedir ki, Bulgaristan'daki Türk azınlığının hakları baha-nesiyle koparılan yaygaranın, ger-

Dünya halklarını kendi emperyalist sömürgeci egemenlikleri altında tutmak için her türlü vahşeti uygulamaktan çekinmeyen, bağımsızlık savaşlarını bastırarak için bir Vietnam'da, Afrika'da Asya'da Latin Amerika'da sayısız örnekleriyle görüldüğü gibi halkları kırdan geçiren ve hatta gözlerini bürüyen sömürü ve egemenlik hırsıyla tabiatı bile zehirleyen bu güçler, ellerindeki kana rağmen bir halkın hakkını koruduklarını iddia ettiklerinde bu ancak kin ve öfkeyi arttırmaya yarar.

Ve hele bu TC. açısından söz konusu olduğunda daha da tahammül edilemez bir durum almaktadır. Bugün 20 milyona varan nüfusuyla bir halk bu gücün sömürgeci ege-

Devamı 22. sayfada

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİNİN İLANININ YANKILARI DEVAM EDİYOR!

21-Mart 1985'de Almanya'nın Bonn kentinde yapılan basın toplantısında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin kurulduğu dünya kamuoyuna duyuruldu. Çeşitli basın organları ve haber ajanslarının katıldığı toplantı, cephenin ilanı ve amaçlarının izahı ile devam ettirildi. AFP (Fransız haber ajansı) Die Tageszeitung, Tat'in yanı sıra çeşitli gazete muhabirleri de toplantıya katılmıştı.

Yaklaşık 1 saat süren basın toplantısında konuşmacı, cephenin ilanını açıkladıktan sonra, kısaca cephenin önünde gerçekleştireceği görevlere değinerek, cephenin Kürdistan'da silahlı direnişi zafere kadar sürdüreceğini açıkladı. Basın mensuplarının çeşitli sorularının da cevaplandırıldığı toplantı olumlu bir havada sonuçlandı.

Cephenin ilanını Hollanda radyosu (Türkçe olarak da) verirken, Le Monde, Le Figare gazetelerinde de haber olarak yayınlandı.

Cephe ilanının yapıldığı gün, tüm Avrupa çapında afiş ve pullamalar yapılarak, Türkçe ve diğer dillerde Almanca, Fransızca, İngilizce yaygın bildiriler dağıtıldı.

Cephenin ilanı, Kürdistanlı e-

mekçiler tarafından büyük bir coşkuyla karşılanırken, kitleler arasında derin yankılar uyandırdı. Kitlelerde Ulusal Kurtuluş Mücadelesine daha fazla katılma ve destek olma inancı, bu adımla daha da güçlendi.

Kitlelere ulaşan ilk ilan haberleri ardından, hemen herkeste adeta bir bayram sevinci yaşandı. Afiş ve bildirilerin dağıtılması esnasında dernek vb. alanlarda bulunan yurtsever kitleler zılgıtlar, halaylar ve direniş sloganı ile cepheye bağlılıklarını dile getirdiler. Bir çok yurtsever cephe bayrağını görmenin derin arzusu içinde, büyük bir istekle öne atılırken, yıllardır çekilen sıkıntıların bitmesi doğrultusunda da önemli bir adımın daha atılmasından sevinçli ve huzurlu oldukları yüzlerinden okunuyordu. Yıllardır sıkıntısı çekilen ulusal birliğin PKK önderliğinde Ulusal Kurtuluş Cephesi ile çözüme kavuşturulabileceği gerçeği kitlelerin yoğun coşku ve ilgisi ile bir kez daha kanıtlandı.

Kitlelerde ortaya çıkan bu yoğun coşku ve ilgiye nazaran, Kürt küçük-burjuva ve sosyal-soven güçlerde bir sessizlik hüküm sürmekte; şoke olmuş bir insanın durumunu andırmaktadırlar. Bu konuda

henüz herhangi bir açıklama yapılmış durumda değildir.

Kitlelerde ortaya çıkan coşkuyla bir diğer örnek de 23 Mart'ta yapı-

21 Mart 1985'de yapılan basın toplantısında UKC'nin ilanı yapılırken.

lan UKC'nin ilanını kutlama gecesi, kitlelerin coşkuyla katıldığı. Baştan sona kadar büyük bir coşku ile geçen gece, kitlelerin UKC'ne duyduğu ilginin de bir ifadesi oldu.

Avrupa alanında bu yönlü gelişmelere tanık olunurken, esas olarak Kürdistan'da da önemli gelişmeler yaşıyor. Gazetemize henüz ayrıntılı olmamakla birlikte, ilk

sıkı ilişki ve işbirliği içinde bulunan hain bir feodal cezalandırırken, başta Bingöl, Batman ve Diyarbakır olmak üzere diğer bir çok alanda eylemler gerçekleştirildi.

Cephenin ilanı ile birlikte sömürgeci karşı geliştirilen eylemler, kitlelerde coşkuyla doruğuna ulaştırırken, mücadelenin geleceğine duyulan inancı dahada güçlendirdi. Ulusal Kurtuluş Cephesi yolunda halk kitleleri şimdi daha rahat yürüyebilmenin olanağına kavuşmuş ve bu nedenle de mücadeleye artan bir güçlülük katılmaktadırlar.

Gazetemiz basıma girerken cephenin ilanı ve ardından ortaya çıkan gelişmelerin daha ilk haberleri elimize ulaştığından, bu konudaki gelişmeleri ayrıntılı yayınlamıyoruz.

Önümüzdeki sayılarda, UKC'ne ilişkin gelişme ve haberler gazetemize ulaştıkça okuyucularımıza sunacak ve bu konularda çeşitli değerlendirmelerle sorunun daha da kavranılmasına yardımcı olmaya çalışacağız.

***

URFA BÖLGESİNDE SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST TERÖR VE SONUÇLARI

Tarihi 15 Ağustos eylemleriyle açılan yeni dönemin ilk güçlü şamarını yiyen sömürgeci-faşist Türk devleti, onun verdiği acı, korku ve telaşla cılığa dönerek tüm Kürdistan'da olduğu gibi bölgemiz olan Urfa bölgesinde de yeniden bir işgal hareketi yaşatarak halka karşı tam bir sömürgeci-faşist savaşı alabildiğine geliştirmektedir. Urfa bölgesi bilinen bazı özellikleriyle düşmanın dikkatlerini üzerinde kaydırırmaya çalışarak bir alan durumundadır. Kitleler arasında yurtseverliğin gelişkin olduğu bu yörede Partimizin güçlü bir politik tabana sahip olduğunu ve geçmişte direnişin en çok sergilendiği alanların başında geldiğini düşman çok iyi bilmektedir. Bölgenin bu konumu, 15 Ağustos devrimci atılımıyla beraber düşmanın en çok korkulu anlar yaşadığı ve tedirginlik duyduğu alanlardan birisi olması için yeterli oluyordu. Yeni mücadele döneminde devrimciler her bölgenin ihtiyaç ve özelliklerine uygun mücadele yöntemleri geliştirdiğinden bu alanda silahlı direniş yöntemi güçlülce geliştirilmediği halde sömürgecilerin bu alanda sergiledikleri panik ve yaratıkları gerçek savaş tablosu bölge halkından duydukları korku derecesini ifade ediyordu. Bu alanda daha güçlü eylemlerin geliştirilebileceği, hatta ayaklanmanın olabileceğini tahmin eden sömürgeci-faşistler, başlangıçta tüm güçlerini alarma geçirerek olabilecek bir ayaklanmaya karşı tedbir alma düzeyine geçti. İl merkezindeki tank tugayının birliklerini, sabit ve seyir jandarma alaylarındaki birliklerini ve diğer kolluk kuvvetlerini hemen önemli noktalara yerleştirip mevziletti. Özellikle Suruç, Birecik, Halfeti, Hilvan ve Siverek ilçelerine çok sayıda güç takviye ettirdi. Buraya gelen askeri birlikler tank, top ve uçaksavar bataryalarıyla beraber kazaların çeşitli yerlerine, şehir etrafına, önemli stratejik köylere ve belli aralıklarla boydan boya yollarda zırhlı araçları tek tek dağıtarak, top ve uçaksavarları savaşa hazır hale getirmişlerdir. Tam bir savaş düzenine geçen sömürgeci birlikler karargahlarını bölük bölük yatılı okullarda, köy ve sınır boylarında ise çadırlara yerleşerek kurdular.

Her halihale sömürgeci ve zorba bir işgal ordusu olduğunu yansıtan sömürgeci-faşist güçler başlangıçta şehir, köy, mezra ve yollarda büyük bir korku ve panik içinde nöbet tutarak fazla bir şey yapmadılar. İlk günlerde daha olayları detaylıca duymayan halk acaba ne olmuştu diye birbirine soruyordu. Halka yavaşan bazı subay ve askerler "Hakkari ve Siirt bölgelerinde ayaklanma olmuş, devlet burada da olabileceğinden korktuğundan bir savaşta hazır bekliyordun" diyorlardı. Daha sonra olayların gerçek mahiyeti halk tarafından öğrenilmeye başlandı. Devrimci eylemleri büyük bir coşku, sevinç ve heyecanla karşılayan halk kitleleri, yüksek bir moralla sömürgecilerin boy gösterisini hiçe sayarak eylemleri konuşmaya ve tartışmaya başladı. Ve boşa benzin tüketen sömürgecilerle artık alay etmeye başladı. Bir komutan ve askerlerle konuşan yurtsever bir köylü "komutanın bakıyorum askerler otobüslerle hep

batıdan-doğuya doğru gidiyorlar. Siz de bu tankları buraya getirmişsiniz. Her halde bu tanklar orada işe yaramıyordu onun için getirmişsiniz" deyip alay ediyordu.

Eylem yankılarının bütün bölgeleri sardığını, her yerde sevinçle çeşitli biçimlerde tartışıldığını ve halkın yüksek bir moralde olduğunu gören sömürgeci güçler, bunu hazmedemeyerek halka yönelmeye başladılar. Tam da bu sırada Eylül ayının başlarında en çok halka zulmeden odaklardan birisi olan Birecik'in Büğürtlen köyündeki jandarma karakolunu devrimcilerin basması ve baskın sonucu birçok yaralı ve zayıf vermeleri yüreklerini hoplatan iyi bir tokat oldu. Bununla korku ve panikleri daha da artarken canileşmeye başladılar.

Herşeyden önce basılan karakolun çevre köylerini karantinaya alarak yasak bölge ilan ettiler. Bununla amaç olayın çevrede ve kamuoyunda duyulmasını engellemektir. Bu olay sömürgeci basının yayın organlarında da hiç yer almadı. Olayın duyulduğu çevre köylerde de "hiç kayıp vermedik" propagandasını yaptılar. Kimseyi o alana bırakmama durumu karakol binası yapıp eski durumuna getirilene kadar devam etti. Bu arada tüm bölgedeki karakolların etrafına mevzi kazıp, kapı ve pencerelerinin önüne konu torbalarından siperler oluştururken geceleri hiç dışarı çıkamaz oldular ve artık 150-200 kişilik zırhlı araçlı kuvvetlerle ancak yol yürüyebiliyorlardı. Ekim ayına kadar böylesi korku, panik ve telaş içinde köyler arasında gözdağı manevraları yapıp, dolaşıp durdular. Sınırdan ise, çok güç yığırdıkları gibi belli aralıklarla tank, kariyer ve panzer dizip geceleri sınırı boydan boya projektör, gaz lambaları ve araba farlarıyla ışıklandırdılar.

maya başladılar. Akıllarınca bununla olabilecek gidiş-gelişleri engelleyeceklerdi. O zamana kadar olayların nasıl gelişebileceğini iyice kestiremeyen sömürgeci-faşist güçler içine düştükleri o ilk panikten biraz kurtularak kendilerini toparlamaya çalışıp bunun hesaplarını halktan sormanın planlarını hayata geçirdiler.

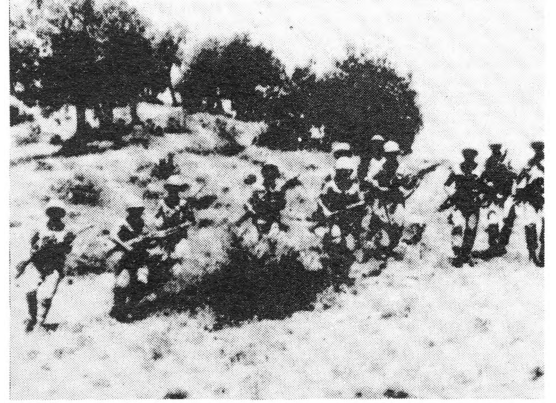
Büyük birliklerle çembere aldıkları köyleri tek tek basarak devrimcileri arama bahanesiyle yoğun pasifikasyon operasyonlarına giriştiler. Devrimcileri barındırıyorsa, nüfus, ilgisizdi vardır diye bir çok yurtsever insanı köy meydanlarında

ışkenceye tabi tutma, köy meydanlarında çırpıplak dolaştırma, elektrik akımına bağlama vb. en sadist yöntemleri uyguladılar. Bu uygulamalarla hiç bir şey elde edemeyen sömürgeci-faşist cellatlar "hiç kimse devlete yardımcı olmuyor, bu bölgenin hepsi Apocudur" deyip rastgele halkı taramaya başladılar. Yalnızca Suruç yöresinde bu canice saldırılar sonucu iki Kürdistanlı insanımız katledildi. Suruç'un Aligör köyünden Mehmet isimli yurtsever bir köylü, traktörle işine giderken "halkın koruyucu melekleri olan mehtemçikler" tarafından ateş edilerek öldürülmüştür. Aradan bir hafta geçmeden yine aynı yöreden Kürdistanlı bir insan taksile yoldan giderken uzaktan ateş edilip öldürüldü. Düşmanın açıkça kendilerine yönelindiği gören halkın, sömürgecilere karşı kin ve nefretini daha da bilerken "artık durup dururken gelip bizi öldürüyorlar, daha neden korkacağız, ne yapacaklarsa gelip bir gün önce yapsınlar" deyip büyük kalabalıklık halinde cenaze törenlerine katılma, açık açık ve daha çeşitli biçimlerde tavrı takınmalarını tartışması sonucu durumun kendi aleyhlerine döndüğünü, bunun başka patlamalara yolaçabileceğini düşünen sömürgeci-faşist yetkililer hemen hareket geçtiler. Urfa valisi ve beraberinde üst düzeydeki subaylarla öldürülenlerin evlerine gelerek, "bir hata yaptığımı" haysiyetsizce söyleyip halkı yatıştırmaya çalıştılar. Bu arada bir olay daha yaşandı. Bir askeri aracın arkadan bir traktöre çarpması sonucu traktördeki ağır yaralanırken bir asker de öldü. Faşist subaylar köyleri dolaşarak ölen askerin ailesine yardım adı altında halktan zorla para almaya başladılar. Parayı toplarken konuşmalarında "her Türk milliyetçisi verir; tabii ki Apocu olanlar vermez" diyerek vermeyenleri neyle suçlayacaklarını ima ediyorlardı. Hatta bir çok köyde de muhtarı çağırarak "bu köy 500 bin TL. verecektir, Apoculara verirsiniz

lerle elinden almadıklarıdır. Halkımız bunun, TC sömürgeciliğinin en önemli karakterlerinden biri olduğunu çok iyi bilmektedir.

Tüm bu telaş, canilik ve çapulcu faaliyetleri sonucu hiç bir şey elde edemeyen, hiç bir devrimci yakalayamayan sömürgeciler yaptıklarıyla kendi açık kimliklerini bir kez daha halkımıza göstermiş oluyorlardı. Ama bu kez karşılarında umutsuz, vaların yakan, çaresiz ve morali

madık, yakalayamadık. Biz 500 kişi olarak Güneydoğu Anadolu bölgesinde görev yapıyoruz. Genelkurmay Başkanlığının emriyle bölgeyi tarıyoruz. Yalnızca size işkence yapmadık. Size devletin sadece küçük bir parmağı değdi. Bu en ufak bir şeydir. Eğer Türkiye'nin suyunu içiyorsanız, bayrağının altında yaşıyorsanız, havasını teneffüs ediyorsanız, TC'nin kanunlarına riayet etmek zorundasınız. Eğer bu say-

sızır olan insanları değil, geleceğe büyük bir umutla bakan, işkence altında bile neşeli görünen, "ne yapacaksanız yapın, kimseye ilişkim yok, hiç birşey bilmiyorum" diyerek kararlı bir tavır takınan bir halkı gördüler karşılarında. Bunu farkededen sömürgeciler, halktaki bu yurtseverlik ve 15 Ağustos direniş ruhunun gelişen etkilerini nasıl bencar edecekleri hesapları içinde yeni bir kararla yeniden geniş operasyon ve terör estirmeye başladılar. Bu kez halktan duydukları korkunun bir ifadesi olarak, halkı silahlardan arındırma adı altında soygunculuk ve terörün en vahşetini başladılar. Devamlı 4 aydır devrimcileri yakalama amacıyla yürütülen sömürgeci terör fiyaskoyla sonuçlanınca bu sefer de silah arama bahanesiyle faşist terör estirmektedirler. Bölgedeki bir çok köy arama-taramalardan geçiriliyor. Her türlü insanlık dışı muameleler sergileniyor. Bunlardan bir tanesini örnek olarak verebiliriz. 11.1.1985 tarihinde Birecik'in Konak köyüne komando ve MİT-kontrgerilla kuvvetlerinin katıldığı bir baskın düzenlendi. Çok sayıda bir kuvvetle sabaha karşı köyü saran sömürgeci-faşist güçler, sabah açılınca cami hoparlöründen tüm köylülerin okulun önünde toplanmasını emrediyorlar. Okulun önünde toplanan köy halkına, halkımızın cellatları olarak örgütlendirilen kontrgerillalar tekme tokat girişiyorlar. Daha sonra beraberlerinde getirdikleri işkence aletlerini okulun salonuna yerleştirerek üç MİT ve bir topçu yüzbaşı tarafından toplanan halkı tek tek çağırarak işkence yapıyorlar. Özellikle içlerini seçtikleri 7 kişiye saatlerce elektrik akımı vererek her türlü yöntemi uyguluyorlar. İşkence esnasında yükselen feryatlarla dayanamayan okul öğretmeni ile orada bulunan bölge sınır jandarma yüzbaşı olay yerini terkeditp uzaklaşıyorlar. İşkenden çıkan sivil MİT görevlilerinden yetkili olduğu anlaşılan birisi köy halkına aynen şöyle bir konuşma yapıyor: "Köyünüze silah toplamak amacıyla geldik, fakat yaptığınız sorgulama ve işkence sonucu hiç bir şey çıkara-

dıklarımı kabul etmeyenler varsa defolup gitsinler".

Bölgemizde sömürgeci-faşist baskı ve terörünün daha bir çok örneklerini vermek mümkün, fakat verdiğimiz örnekteki konuşmaları, sömürgeciliğin gelecekte halkımız için ne gibi şeyler düşündüğü ve ne gibi planlar tasarladıklarını açığa vurma bakımından ilginçtir.

Tüm bu uygulamalarında yaptıkları soygun ve hırsızlık dışında hiç bir sonuç alamayan sömürgeci-faşist güçler yaptıkları bu suursuz ve sınırsız vahşiliklerine malmaze yapacak amacıyla son olarak Suruç yöresinden topladıkları sıradan 19 kişiyi televizyona çıkararak, PKK militanlarını ele geçirdik yalanlarını patlatıyorlar. Gerçekten böyle bir şey yoktur, onlar burada burada buldukları Serxwebûn vb. yayınları buna malmaze yapıyorlar. Oysa bu yayınlar artık her Kürdistanlının evinde bulunabilir. Sömürgeci-faşistler, Serxwebûn'u evinde gördüğü her kişiyi PKK militanı ilan ederse, okur-yazar olan tüm yurtsever Kürdistanlıları PKK militanı demek olacaktır.

Düşmanın bu zorba uygulamalarıyla halkımız bazı şeyleri derinliğine öğrenebilmiştir. Birincisi, TC gibi faşist bir sülükten kurtulmanın tek yolu nüfus teslimiyet değil, güçlülce direnişe sarılmak olduğu, ikincisi de bu yolun binbir zorlukla dolu olacağı ve her türlü zorluğa katlanıp inatçı bir tarzda göğüs germek gerektiğidir. Üçüncüsü de Kürdistan'da devrimci direnişin temsilcisi olan PKK etrafında kenetlenmek ve faşist zorbalığa karşı, devrimci yöntemlerle mücadele etmenin dışında, Kürdistan'da onurlu ve şerefli bir yaşamın mümkün olamayacağını anlamış olmasıdır. Bunu yaşamın pratiğiyle kavrayarak, bu durum onu geleceğin daha güçlü savaşım biçimlerine hazırlığa doğru götürmektedir.

Bir PKK Sempatizanı
C. Ferat
14.2.1985

«Bu Acıya Ancak Apocular Ortak Olabilir...»

Ben de yurtdışında çalışan diğer Kürdistanlı emekçiler gibi, ilkökme yıllık iznini kullanmak ve yakınlarını görmek için gitmiştim. Aralık 1984'de kullandığım bu iznim bitince yeniden Avrupa'ya geldim. Ancak her yılkinden farklı olarak karşılaştığım birçok olayı, sömürgecilerin vahşet uygulamalarını da Serxwebün aracılığıyla yurtsever Kürdistanlılara ve kamuoyuna duyurmak istediğimden bu mektubu kaleme aldım.

Bugüne kadar birçok yurtseverin içindeki gözlemlerini aktardıkları mektuplarında da okuduğumuz gibi, Türkiye'ye ilk giriş kapısı olan gümrük, sömürgeçlere has uygulamaları karşılamaya başladı. Diğer insanlardan farklı olarak bana çok iğrenç muamele gösteren sınır görevlileri adeta esirmiş gibi ağzımı açmama dahil mücadele etmeden istedikleri şekilde gümrük işlemlerini tamamladılar. Bu tür bir uygulama ise pasaportum ve nüfus cüzdanının kayıtlı olduğu yer ile Türkçeyi bozuk konuşmam sonucu bana reva görülmüştü. Bunun bilincinde olduğum için, içimden sömürgecilere lanet okuyarak olup bitenleri izliyordum. Dosyamin incelenmesi bittiğinde, hiçbir şey elde edemediklerinden pasaportumu bana verdiler ve memleketle gitmek için yola çıktım.

Kürdistan'a girdikten sonra kilometrebaşı arı arama ve kimlik kontrolü yapılmaya başlandı. Bu şartlar altında Elazığ'a kadar geldim ve oradan da Karakoçan'a geçtim. Burada her taraf asker ve polisle doluydu. Halk ise bir olaydan bahsediyordu. Ne olduğunu sorduğumda bana, "Apocular Türk devletinin askerlerini öldürmüşler, askerler ve polislerde Apocuları arıyorlar" dediler. Sömürgeci yetkililer, "peşlerinden bir iki günde hepsini yakalarız" diyorlardı ama halk hiç inanmıyordu. Devrimciler için halk; "Apocular azrail gibidir, vurup vurup balık gibi denizin altına dalıyorlar, onları yakalayamazlar" diyor.

Bu çatışmadan sonra sömürgeciler tüm Karakoçan'ı ve çevresini kuşatmışlar ve köyden köye gidip bile yasaklamışlardı. Serbest olarak hareket edilemiyordu. Ama buna rağmen özellikle de gençlik kesimi düğünlerde bile serbestçe devrimci türküleri söyleyip, sloganlar atmaktaydı. 15 Ağustos eylemleri halkın dilinde zafer türküsü olmuş, kahvede vb. her yerde artık direnişçi kaseler dinlenmeye başlamıştı. Köy muhtarlarının baskı ve uyarılarını ise kimsesiz kulak asıyordu. Onlar her ne kadar usaklıkta kusur etmiyorlardysa da, bu yaptıkları toplumdaki teşhir olmalarından başka bir işe yarıyorlardı. Türk devleti de öyle eskisi gibi iki jandarmayı köye gönderip istediğini yapmıyordu. Bir kişinin bir davası vb. olursa köy muhtarına kağıt gönderip o kişiyi alıp karakola götürmesini ister. Yok eğer gidilmezse, bir ceme dolusu askeri köye gönderip o kişiyi alıp karakola götürürler.

Orada kaldığım süre içinde ben de karakola çağırıldım. Ne için çağırıldığımı bilmiyordum. Her ihtimale karşılık kardeşimi de yanıma alarak kazaya gittim. Başçavuş çok sert bir şekilde bana yurtdışındaki durumlar hakkında sorular sordu. Ben de uygun tarzda cevaplandırımdım. Ama O, "siz gidip Avrupalarada Ermeni teröristleriyle birlik olup, vatanımıza karşı eylemler, protestolar yapıyorsunuz" diyerek dosya tutmaya başladı. Ben her ne kadar hiçbir şeyden haberi yok, ben çocuklarımla nafakasını kazanmakla meşgulüm dediysem de dinlemedi ve dosyayı tutup Elazığ'a

gönderceğini söyledi. Orada tanışık birisini getirdik. Gidip başçavuşla konuştuk. Ve yanıma gelip, başçavuş 80 bin lira istiyor, yoksa dosyanı gönderir dedi. Ben de çaresiz, dosyayı yitirtmek için bu parayı vereceğimi söyledim ve çocuklarımla senelik ihtiyaçları karşılayacağım parayı da kan emicilere verdim. İçimden tüm kinimle kahrolsun sömürgeci Türk devleti diye diye oradan ayrılarak köye gittim.

Köyde muhtarla karşılaştığımda biraz konuştuk. Ve kendisine bu uygulanan vahşeti nasıl gördüğünü sordum. Bana verdiği cevap ise çok ilginçti. "Ben çok iyi görüyorum, bir başçavuş kadar yetkim var ve yakında devlet bize silah da verecek" diyerek memnuniyetini dile getirdi. Aradan birkaç gün geçtikten sonra yakın köyümüzde bir tanıdığa ziyarete gittim. O gece kendilerinde kaldım. Ben daha eve gider gitmez köy muhtarı gelip benden kim olduğumu, niçin geldiğimi sordu. Sorularını cevapladım ve giderken de herhangi birşey olursa ev sahibi sorumludur dedi. Sömürgecilerin korkusu ve kuşkuları o kadar artmıştı, neredeyse bakkaldan alışveriş yapan çocuklardan bile şüpheleniyorlardı.

Tüm bu olup bitenlere rağmen, hemen herkesin Apocuların övgüyle ve sevgiyle bahsetmeleri işi en güzel yanıydı. Her olay dilden dile dolaşıp tüm çevre alanlara en kısa sürede yayılıyordu. Yoksul halkımız tüm umudunu onların yapacağı devrime bağlamıştı durumdadı.

Orada halkın anlattığı bir olayı da aktarmak istiyorum. Aralık ayından sonra bir yüzbaşı gerilla elbiseleri giyerek Badiran köyüne gitmiş ve bir iki eve gidip kendisini saklamalarını söylemiş. O evler korkudan onu içeri almamışlar ama bir köylümüz onu alıp otların içine saklamış. Ardından köye giren jandarma birlikleri tüm köyü aramaya başlamışlar. Daha o aramalar devam ederken köylümüzün sakladığı yüzbaşı otların altından çıkıp gelmiş ve köylülere işkence etmeye başlamışlar. O gün gece boyunca köylülere kar üstünde bekletip işkence yapmışlar. En çok da yüzbaşıyı saklayan eve baskı yapmışlar. "Demek Apocular gelse de böyle saklayacağınız" diyerek en iğrenç uygulamaları sergilemişlerdi. Bu tür olaylara halkımız düşmanın hergün biraz daha iyi tanımaktadı.

Diğer bir olay da şöyle gerçekleşiyordu. Oğlu devrimci olan bir yurtsever köylümüzü yakalayıp karakola götürüyorlardı. O esnada devrimci kılığında giren birkaç subay evine giderek evdeki genç kıza, "biz senin ağabeyinin arkadaşlarıyız, askerler bizi kovaladı biz ağabeyini kaybettik eve gelmedi mi?" diye soruyorlardı. Kız da hayır gelmedi deyince, "öyleyse onun buraya yaraktağı bazı gazete ve kitaplar vardı. Onların yerini bize göster almanız gerekiyor" diyerek kızdan kitapların yerini öğrenmişler. Ertesi gün de köye ve o eve baskın düzenleyerek kitapları saklı olduğu yerden çalmışlar. 1 adet Mazlum Yolcu kitabı, 1 adet Şoresa Kurdistan 3 ve gazetenin bazı sayılarımla alıp genç kızla birlikte merkeze götürmüşlerdi. Uzun bir süre geçmesine rağmen kızdan bir haber alınmayınca köylüler babasına sormuşlardı. O da "kızım deli oldu, şimdi akıl hastanesine atılır" cevabını vermiş. Deli olma sebebi de işkence eden kızını yere yatırp, babasında zorla ayaklarıyla çiğnemişler ve hergün defalarca tekrarlanan bu işkence sonucu kız aklını yitirmiş.

Bu vahşet uygulaması tüm yöre halkını büyük bir üzüntüye boğmuştu. Yaşlı yurtsevere yardımcı olmak isteyenlere ise O, "benim ve ailemin acısı bir ise, Kürdistan'ın ki, bindir, bu acıya ancak Apocular ortak olabilir" cevabını vermişti.

Yine aynı süre içinde yörenizde bir başka olay daha duyduk. Ope-rasyona giden bir ekip, yolda devrimcilerle karşılaşmış. Subay aske-

re yat emri vererek, ateş etmemesini söylemiş. Devrimciler gittikten sonra da kalkıp geri dönmüşler. Bunun üzerine bir asker subayı şikayet etmiş ve olayı anlatmış. O subayı da yakayıp götürmüşler, akıbeti hakkında kimse birşey bilmiyordu.

Tüm bu anlatıklarım ve gördüklerim yüzde on bile değildi diyebilirim. Bir Kürdistanlı yurtsever olarak üzerime düşen görevi azda olsa yerine getirmek istediğimden, yaşanan bu gerçeklikleri aktardım. Ülkemizde gerçek bir savaş verilmekte ve hepimize de görevler düş-

mektedir. Bizler artık öncümüze kavuşmuşuz ve O'na dört elle sarılarak üzerimize düşen görevleri yerine getirmemiz gerekiyor. Karşılaşacağımız zorluklar ve çekeceğimiz acıları da hesaba katarak, gücümüzü güç katmalı ve Direniş bayrağını daha da yükseklerle kaldırmalıyız.

●Kahrolsun Sömürgeci Türk Devleti!

İzine giden bir yurtsever.

ZAFER DİRENEN HALKIMIZIN OLACAKTIR!

7 Eylül 1984 tarihinde BBC'den bir haber duyduk: "Kürt ayrılıkçı sol güçlerden bir grup, Danimarka'da (şehirin ismi anlaşılmadı) Birleşmiş Milletler Af Örgütünü temsilcilik binasını basarak Kürdistan'da 15 Ağustos tarihinde gerçekleştirilen Eruh ve Şemdinli eylemlerini protesto etmişler ve eylem sonrası sömürgecilerin uyguladıkları operasyona eylemleri bahane göstererek, geliştirilecek eylemlere karşı ilgili kuruluşları "önlemlerin alınması" istemişler.

Radio parazit yaptıktan sonra, radyo Danimarka "eylemcileri" ile ilgili haberi bu kadar anlayabildik. Bu "eylemi" düzenleyenlerin, geçmişteki UDG benzeri birlikleri yaratma çabasında olan 6'lı birliği oluşturan güçler olduğunu tahmin ediyorum.

Kürdistan gerçekliğinde daha özgül bir karaktere sahip bulunan küçük-burjuva reformistleri hakkında Hareketimiz çeşitli kaynaklarında isabetli belirlemeler bulunmuş, kimlikleri anlaşılır hale getirilmiş ve ulusal kurtuluş devrimine yakınlaştırtıcı tavır içerisinde olmuştur. Fakat, uşak bir ruhla terahe olmuş bu iflah olmazlar, en son Danimarka'da gösterdikleri davranışa yakınlaşmayı ota bırakılmı tam da karşı dikdikleri, "eylemleri" ile bunu aşırıya varmışlar oldukları görülmektedir. İşin kötüsü, zaman zaman alışagelmış "mücadele" yöntemlerini aşarak (1979'da olduğu gibi) şiddetle başvurmakla ve böylece ıslah olmuş "ahlaklarını" bozmaktadırlar. "Ahlaklarının" bozulduğu her defasında da hedef olarak devrimci güçler seçilmekte-dir. Anlaşılan onların "ahlak" setlerini aşındıran ve kendilerini dışardan gelen bu aşındırıcı dalga darbelerine karşı savunmaya iten devrimci mücadelelerin kendisidir. Devrimle karşı-devrimin etkileşiminin yolaçtığı sarsıntıdan dolayı zaman zaman reformizmin "güvenli" mevzilerinde başlarını çıkararak, öfke ve hırslarıyla devrim mevzilerini güçleri oranında dövmeye çalışmaktadırlar. Karşı-devrim öbüsleri ile aşındıramadığı devrim kalesinin kızıl duvarları bu iflah olmazlar tarafından kırılmaya çalışılmakta, böylece efendilerine dalkavukça yaranma konusunda üstlerine düşeni yaptıklarını huzuru içerisinde kendilerini biraz rahat hissetmektedirler. Fakat bazı sansızlıklar var ki, devrimle karşı-devrimin şiddetinin gün geçtikçe arttığı cephe hattıyla mesafelerini daha fazla açmak zorunda kalmaktadırlar. Şu ya da bu oranda faaliyet yürüttükleri 1980 öncesi düşmandan tokat yemiş olacaktırlar ki, kendilerini mücadele alanında kilometrelerce uzaklara ve güvensiz bir dostların kucağına atarak ölüm korkusunu olduğu çıkış noktasına bir türlü dönmek istememektedirler. Bu da kendilerinin, devrim mevzilerini çok daha uzaklardan dövmeye bir bir güçlülükle karşı karşıya bırakmıştır. Bu güçlülük onları dalkavukça yaranmaya çalıştıkları

efendilerinin gözünden düşmeye yol açmakta, durumlar böyle olunca da sonuçta sefililikleri bin kat daha artmaktadır.

Konumuzun tartışma noktasını eylem sorunu teşkil ettiği için askeri dille konuşmaya devam edeceğiz.

Bu sefil yaratıkların kullandıkları patika yol kendilerine yeni gibi gelmiş olabilir; fakat, yandaşları tarafından denenip aşındırılmış ve deşifre edilmiş yollardır. Yani karşı-devrimin baskılarının artmasını bahane göstererek eylemsizliği öğretme, bu kılıf altında halka sahip çıkma sahte-karlığı dünya devrim tarihinde deşifre olmuş bir sahte-karlık, ikiyezizlilik oyunudur ve direniş teslimiyetini ne demek olduğunu üçbin yıllık geçmişine bakarak tanıyan Kürdistan halkının yüreğinde ve beyininde yer tutmayacak oyunlardır. Bu da reformizmi çevreleyen ikinci talihsizliktir.

Marksistler, yer ve zaman koşullarını dikkate alarak, devrimin siyasal stratejisine hizmet eden, belli bir siyasal-örgütsel çalışmanın kazanımlarını zemini üzerinde devrimci mücadelesinin içinde bulunduğu aşamaya denk düşen, mücadelemiz gelişmesini şu ya da bu oranda etkileyen çeşitli iç ve dış faktörleri de hesaba katarak eylemlerini planlı bir tarzda hedeflerine yönelttiler. Yani gündemleştirilen eylemler siyasal stratejiye hizmet ediyor mu, etmiyor mu? Halkın bilinçlenme ve örgütlenmesine hizmet ediyor mu, etmiyor mu? Üçler dengesi hesaba katılarak, devrimci mücadelenin içinde bulunduğu aşamaya denk düşüyor mu, düşmüyor mu? Halkın moralini yükseltip siyasal duyarlılığını arttırıyor mu, arttırmıyor mu? İç ve dış, yer ve zaman koşullarına uygun düşüyor mu, düşmüyor mu? vb. gibi halk savaşının kıstaslarına göre eylemin doğruluğu ya da yanlışlığı tartışılır. Her devrimci hareketin hem ortak ve hem de koşulların farklılığından kaynaklanan özgür yasaları vardır. Devrimciler yüze her somut koşulların irdelenmesi sonucu ortaya çıkarılarak formüleleştirilmiş söz konusu yasaların teorisidir. Kürdistan devrimci mücadelesine yön veren teori, Marksizm-Leninizmin ışığı doğrultusunda dünya halklarının devrimci deneyimi ve ülkemiz koşullarının irdelenmesi sonucu ortaya çıkarılan savaş yasalarının formülasyonudur. Bunu da Ulusal Kurtuluş Siyaseti-Ulusal Kurtuluş Savaşı, Kürdistan'da Zorun Rolü kaynağında ararsanız bulursunuz.

Eylemlerin doğruluğu ya da yanlışlığı yukarıda izah etmeye çalıştığımız kıstaslar temelinde tartışılır. Fakat sizin yaptığınız çok daha farklı bir şeydir. Devrimci eylemler karşısında karşı-devrimin kaçınılmaz karşı-hareketlerini bahane göstererek eylemsizliği talep etmişizdir. İşte uşaklığınızı en fazla ortaya çıkaran yanı da burasıdır. Devrimciler karşı-devrimin kaçınılmaz karşı hareketlerinden dolayı eylemsizliği kabul edemezler. Salt

karşı-hareketten dolayı eylemsizliği savunamazlar. Böyle bir "teori" ödeklarin "teorisi" olabilir. Bu konuda Lenin şöyle diyor: "Devrim güçlü ve birleşmiş bir karşı-devrim yaratarak ilerler. Yani düşmanı daha aşırı savunma yollarına başvurmayla zorlar, böylelikle giderek daha güçlü saldırı yöntemleri geliştirir." (Partizan Savaşı, syf: 178) Düşmanı daha güçlü saldırı yöntemlerine zorlayan devrimin kendisidir. Devrimci eylemlerin ardında karşı-devrimin gündemleştirileceği bir karşı-hareket sınıf mücadelesinde kaçınılmaz bir durumdur. İşte düşmanın başvuracağı bu kaçınılmaz durumlar sözdelemlerle devrimcileri ayırt eden önemli bir kistastır. Devrimciler, düşmanın muhtemel girişimlerini kapsamlı bir şekilde değerlendirebilir ve dikkate alarak eylemlerini düzenlerler. Sizin vardığınız sonuçta, Danimarka'da köyünüzün "eylemleri" beyan ettiğiniz anlayışa hiçbir zaman varmazlar. Sözkonusu anlayışın sahipleri açık ki devrim kaçınılmaz olabilirler. Vietnam devrimcilerinin de ifade ettiği gibi devrimci mücadele, baskı ve direniş sarmalı gelişir.

Bu sorunlar fazla anlaşıl-mayacak sorunlar değildir; zaten sorun sizin anlamadığınızdan kaynaklanmıyor. İşleri tersten yorumlamak ve kaçınılmazlığı, ikiyezizliğinizi kamufle etmekte ustalaşmışsınız. Her defasında olduğu gibi şimdi de "yeteneklerinizi" sonuna kadar kullanarak sorunu bilinçlice çarpıtmaya çalışmaktasınız.

15 Ağustos eylemi yani Eruh, Silvan, Şırnak, Uludere, Şemdinli ve Yüksekova eylemleri ulusal kurtuluş mücadelesinin ileri bir aşamasını bizzat kendi eylemi ile ilan demektir. Ve dayandığı zemin ise ulusal kurtuluş mücadelesinin günümüze kadarki kazanımlarıdır. Bu kazanımları burada izah edecek değiliz. Çünkü geçmiş çalışmalarımızın değerlendirilmesi, hata ve eksikliklerimiz, mücadelemizin kazanımları Hareketimizin çeşitli kaynaklarında kapsamlı bir tarzda izah edilmiştir. Tabii sonuçta siz reformistlerle devrimciler farklı noktada bulunmaktadırlar. Zaten farklı geçmişlere sahip güçlerin aynı noktada bulunması mümkün değildir.

PKK Filistin mevzilerinde yüzlerce kadro ve adayı ile devrime hazırlanırken, Filistin halkının 30 yıllık geçmiş kanlı tecrübesini özümlenmeye çalışırken, sizler Avrupa varoşlarında sürtükçe geziyorunuz. PKK 1. Konferans ve II. Kongresile örgütlülüğü ve toparlanmayı zirvede temsil ederken, siz reformistler tasfiyeciliği uyguluyordunuz. PKK yüzlerce kadrosunu en güçlü teorik eğitimin geçirirken ve bu eğitim somut saflarında gelişmiş bir irade birliği yaratırken, sizler Avrupa'nın bunaltıcı atmosferi içerisinde yüzlerce insanımızı daha da tükettiniz. Saffarımızdaki dürist insanları dayattığınız ortam içeri-

Devamı 23. sayfa

1- TC'NİN HALKA KARŞI SAVAŞIMINDA ÖZEL HARP

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin gelişimi, düşmanın maskesini her düzeyde düşürüyor. Daha önce kadar kendi başlarına bir kimlikleri varmışcasına kabul edilen ve bugün de hâlâ öyle gösterilmek istenen tüm parti, kurum ve kuruluşların arkasından yatan gerçeklik, bugün artık gizlenemez biçimde açığa çıkmıştır. Bu anlamda geçmişte "sol" adına yaşanan yanlışlar da daha iyi anlaşılır olmuştur.

Gerçi, açığa çıkmadık ne kaldı ki denilebilir. 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün, burjuva devletin tüm maskelerini düşürdüğü, bütün ayıplarının zaten gözler önünde olduğu haklı olarak belirtilebilir. Gerçekten de 12 Eylül ve sonrası gelişmeler TC açısından kaçınmayacağı bir talihsizlik olmuştur. Devlete hakim olan güçlerle, sözde sağ'ı ve "sol"u ile yaratılan muhalefetin nememen güçler olduğu, siyasetten günlük yaşama kadar topluma yön veren kurumların kimlikleri en sıradan bir insanın bile anlayabileceği kadar örtülerden soyunmuştur. Devlete, parlamento, parti vb. kurum ve kuruluşlara ilişkin yanlışların kavranması olayı açık söylemek gerekirse salt siyasal bilinçleri geri alan halktan insanların için değil, kendilerini topluma devrimci atılım kazandırmakla sorumlu addeden güçler açısından da geçerlidir. Gerçekler böylesine açığa çıkmış olmasına rağmen, halen yeterince kavrandığı da söylenememektedir. Bu anlamda kitleler şimdi, sözde kendilerine önderlik etme iddiasında bulunan güçlerden çok daha ileridedirler. 12 Eylül'ün beş yıllık acı pratiği, onları bilinçlendirmiş ve düşmanlarını çok iyi tanıdıklarını sağlamıştır. Artık, halk kitleleri özellikle Kürdistan'da TC'nin tüm sivil ve askeri kurumlarını bir düşman kuvveti olarak işlemektedir. Düşmanın yönelimi de böyledir. Yani o da artık, dünya kadar perdelemek ihtiyacını duyduğu her eylem ve düşüncesini daha ağırtan yürüttüklerinde kalmıştır. Ordunun, Partilerin, kültür kurumlarının, okulların, Kürdistan'da hangi rolle yükümlü olduklarını şimdi örtülerden kurtulmuş gerçeğin kendisi anlatmaktadır.

Kürdistan'da daha çıplak görülmele birlikte aynı durum, Türkiye açısından da geçerlidir. Buna rağmen, hâlâ bir parlamento ve sivillerden bahsedilmekte, artık çok gülmeye olursa kuklalar hala arz-ı endam edebilmektedirler.

Türkiye, burjuva anlamda bile olsa demokrasiyi hiç bir zaman tanımamıştır. Burjuva devlet mekanizması, diğer ülkelerde görüldüğü gibi, feodalizme karşı mücadele içinde değil, tersine feodal devletin fideleştiği şekillenene burjuvazinin bu devletin yıktığını ve mirası üzerinde iktidar olmasına vücut bulmuştur. Ve bunda ordunun rolü daha baştan itibaren büyük öneme sahiptir. Türkiye'de ordu, burjuva siyasi çevrelerin de itiraf ettikleri gibi, salt devletin kendisini ayakta tutmak için oluşturduğu bir askeri zor aracı değildir, o bunun ötesinde bir işleve sahiptir. Devletin tüm iç ve dış politik yönelimlerinin belirleyici ve yürütücü gücüdür de aynı zamanda. Parlamento'dan partilere ve diğer sivil kurumlara siyasal, kültürel, ekonomik politika ve yönelimlere kadar Türkiye'de hiç bir şey ordunun insiyatifli dışında hayat bulamaz. Bu, defalarca kanıtlanmış bir gerçektir. 12 Eylül'le yaşanan gerçekliğin böylesine tarihsel temelleri vardır. İstikrarın nispi oranda da olsa sağlandığı dönem-

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ VE MASKESİ DÜŞEN ÖZEL HARP

lerde fazla göze çarpmayan bu gerçeklik, bunalım dönemlerinde hemen açığa çıkmakta ve tüm sivil kurumların ne kadar temelsiz, adeta bir görünümünden ibaret oldukları hemen görülmektedir. Sivillerin, zaman zaman içine düştükleri kendi rollerine ilişkin yanlışlamaların, onlara nasıl ağır ödettirildiği, ordunun bütün dokunulmazlığıyla demoklesin kılıcı gibi tüm toplumun başında sallandığı ve sözde kimlikleri olan sivil organları daima tehdit altında tuttuğu bilinir.

Türkiye'de ister iktidar ve isterse muhalefette olsun, siyasal parti ve kişilerin herhangi bir şahsiyetleri yoktur. 12 Eylül'de ordu iktidara el koyarken burjuvazinin sözcülüğünü yapan sözde siyasal partilerden en küçük bir muhalefette karşılaşmaması bununla doğrudan ilişkilidir. Sahneye sürülen partiler, birer basit figuran olmanın öte role sahip değildirler. Uluslararası ilişkiler en gerici kesimleri ile iç içe geçen işbirlikçi Türk kapitalizminin kopmaz bir unsuru olan ordu, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve arkasındaki emperyalist güçlerin, Türkiye'deki asıl sözcüsü güçtür. Toplum artık gölgelerle idare edilemeyecek duruma geldiğinde, bu asıl güç hemen açığa çıkmaktadır.

aydınlar, ya hemen susturulmuş, ya da imha edilmişlerdir. Bu çerçevede içindeki hiçbir oluşum ve düşünceleri yaşam hakkı tanımamıştır. Çünkü: çok temelsiz bir biçimde iktidar olan Türk burjuvazisinin buna kesinlikle tahammülü yoktur. Çünkü: hastalıklı doğmuş bir sınıf olduğundan en küçük bir esintiden bile nem kapıp komaya girecek kadar zayıftır. Siyasal yaşamın en parlak döneminde bile bu zayıflığının onu ne kadar hırçınlaştırdığı, Komünist Partisi temsilcilerini katletmenin de ötesinde, M. Kemal'in, en yakın çalışma arkadaşlarını bile nasıl fiziki ve siyasal tasfiyeye uğrattığı bilinmektedir.

Türkiye toplumunun üzerine bir karabasan gibi çöken Kemalizm, sağı da sol'u da kendisinde toplamış, ne adına konuşulursa konuşulsun, en halkçı ve sosyalist görünüşe de dahil, üstü birer kazındığında ortaya çıkan gerçeklik Kemalizm bu içgüç yüzü olmuştur. Günümüze kadar da durum böyledir. Üstelik günümüze Kemalizm ulaştığı son şekillenmesi dikate alındığında, çıkan sonuç sol açısından daha da acı bir hal almaktadır.

Bu gerçekler ışığında bakıldığında, Türkiye'de burjuvazinin ırkçı bir milliyetçiliği sonuna kadar kul-

hareketlerine karşı saldırıları NATO bünyesinde tek merkezden idare etmeye başlamıştır. Bir karşı-devrim karargahı olan NATO ve sistemin diğer askeri ve istihbarat örgütleri, çeşitli pakt, örgüt ve kuruluşlar adı altında ekonomiden siyasete, askeri faaliyetlerden kültür sahasına kadar her alanda geliştirilen politika ve planlarla devletlerin iç ve dış siyasetlerine yön veren güçler olmuşlardır. Yeni-sömürge ülkelerde zaten yönetimlerin kendileri birer kukla olduklarından, bu Türk burjuva devletinde daha da acınası bir durum almıştır. Daha NATO'ya girişte on binlerce insanın emperyalizmin hizmetinde ve hem de Türk kahramanlığı adına Kore'ye savaşta gönderilmeleri ve Türk ordusunun bölgedeki gelişmelerle karşı da kendisini daima sistemin bir fedayısı görmesi Türk burjuva sınıflarının nasıl bir uşaklık ruhuyla yoğrulmuş olduklarını ortaya koymaktadır. Türk burjuvazisi de böylece örneği çok az görülen bir biçimde halk kitlelerini bir sürü gibi emperyalizmin pazarına sunmuştur. Dünyanın her tarafında işbirlikçi iktidarlara, kendi halkları üzerinde korkunç sömürünün suç ortağıdır, kendi sınırları içerisinde sınıf niteliklerinin gereğini yerine getirir, ama o ülke insanlarını sistemin çıkarları adına kurbanlık koyunlar gibi ölüme gönderenler pek görülmemiştir. Bu, TC'nin halklara ve sosyalizme düşmanlıkta sınır tanımayan temel özelliğinin bir ürünüdür. Türk halkının erdemleri adına körüklenen şovenizm de kaynağını işte buradan almaktadır. Türk burjuvazisi en başta Türk halkına karşı korkunç düşmanlık duyguları içerisinde dirler. Kendi uşaklıklarını emperyalizme kabul ettirmek için on binleri çekimden ölüme göndermeleri gerçeğinde bu çok açıktır. Ve Türk burjuvazisi, aynı zamanda da çok utanmaz bir sınıftır. Kendi kardeşlerini öldürmeleri ve onların kurşunlarıyla ölmeleri için, bile bile ölüme gönderdiği bu insanlara adına "Kore Gorilleri" vb. adlar altında örgütler yaratmasında ve hâlâ nişanlarla taltif edilen bu masum insanların sosyalizme karşı kullanılma çabalarına tüm içgüçlüğü kendini ele vermektedir.

TC, kuruluşundan itibaren Türk halkına, komünist öğelere ve sömürge hakimiyeti altındaki Kürdistan'a karşı bu ruhla saldırmıştır. II. Dünya Savaşı sonrası, emperyalizmin en azgın bir uşaklığı olma doğrultusunda kendini aday gösterip, gerçekten de her türlü uşaklığı kendisi açısından bir şeref kabul etmesi, bunu doğrulamaktadır. NATO'ya girisi o güne kadar emperyalizmin bir kapatması olan TC. ile emperyalizmin arasındaki ilişkiyi bir de meşruluk kazandırmıştır üstelik. Kıyılan bu nikahla birlikte TC'nin uşaklıkta önünü almak mümkün değildir. Her alanda hakim olan güç, dış emperyalist tekel ve onlar adına hareket eden istihbarat, askeri, sivil vs. örgütlerdir.

Türk burjuvazisi gibi, pek tabii olarak Türk ordusu da emperyalizmin kuklasıdır. Silahlandırılması, konumlandırılması ve hareketliliği, sistemin dünya ve bölge çıkarları hesabındadır. Emperyalizm için TC'nin iç siyasal, ekonomik vb. sorunları da bu çerçevede içindedir. Hiç bir devletin bünyesinde emperyalizmin çıkarlarıyla bu kadar çakışma görülmemiştir. Bunlar bölgede birbirlerinin bütünüleyicisi gibidirler. Ortadoğu'da Türkiye'siz bir emperyalizm, emperyalizmsiz bir Tür-

kiye düşünülemez. Aslında bu onların birbirlerine karşı da kullandıkları zayıf noktalandır. Emperyalist devletlerin başlangıçta Türkiye'yi NATO'ya alma konusunda gösterdikleri o sözde nazlanma ile, günümüzde Türkiye'nin sık sık kendi konumunu hatırlatması bu gerçeğin ürünüdür.

12 Eylülle birlikte her türlü asma yaprağının dökülmesiyle bir bütün olarak Türk devletinin kimin hizmetinde olduğu, kimler tarafından yönlendirildiği gizlenemez duruma gelmiştir. 12 Eylül'ü anlatan kitaplar incelendiğinde burjuvazinin samimi itirafıyla karşılaşıyoruz. Ordunun bir kılıcı şaklatması uşakları, ama daha doğrusu uşakların uşaklarını nasıl ele vermiştir, bu kitaplarda bile görülebilir. O sağ partiler, o sol partiler denilenler, o şaşaalı parlamento, o kurum ve kuruluşlar birer gölge gibi silinip gitmişlerdir. Çünkü güdünün kendisi tüm alanı doldurmuş yani sahneye bizzat çıkmıştır.

Konumuz açısından burada hemen birkaç noktaya değinmek gerekiyor. 1974-75'te zamanın başbakanı olan Ecevit, bizzat kendi ağızla kendisinin bile yetkisi dışında olan, hiç bir biçimde denetlemedikleri bazı kurumlardan bahsetmekteydi. O dönemde üzerinde epey tartışmalara yol açan bu sözler, başta orduyu oldukça rahatsız etmiş ve bu uşak ağızı susturmada fazla gecikmemişlerdir. Bahsedilen yönetim üstü bu kurum, Türkiye'de işçi sınıfı ve özellikle de öğrenci-çocuk hareketinin tırmanma gösterdiği 1960-70 yıllarında, ordu içerisinde oluşturulan özel harp daireleridir. Pentagon'un dünya çapında proletarya ve halk kurtuluş hareketlerine karşı geliştirdiği özel savaş yöntemlerinin planlandığı karargahlar olarak işbirlikçi rejimlere dayattığı ve giderek her türlü yetkinin kendilerinde toplandığı çeşitli adlar altındaki bu özel savaş daireleri, Türkiye'de de böylece daha sonraki yılların muhtemel gelişmelerine karşı oluşturulmuş oluyordu. Kısaca, devrimci-demokratik hareket ve giderek KUKH'ne karşı mücadele, kendi özel aygıtına kavuşturulmuş oluyordu. 1970-71 yıllarında devrimci gençlik hareketine karşı saldırıların hangi merkezden yönlendirildiği, uygulanan imha ve teslim alma yöntemleriyle, daha sonra sol örgüt faaliyetlerinin yaratılması, yaratılan ideolojik-politik karmaşa ortamı yakın geçmişin gerçekleri olarak henüz gerçektirizim önündedir. Yine 70'li yıllarda bir MHP olgusunun çıkarılması ve sol'un üzerine saldırtılması da bununla doğrudan bağlantılıdır.

Özel harp yöntemi dünya çapında bu yıllarda, ABD ve işbirlikçilerinin kullandığı bir yöntem olarak şekillenmiştir. İlk ve en açık örneği Vietnam'da görüldüğü üzere ulusal kurtuluş hareketlerine karşı geliştirilmiştir. Ve daha çok halk kurtuluş mücadelesinin ilk aşamasında gerillaya karşı geliştirilen, sivil güçlere de dolaylı devreye koyarak, bir yığın taktik ve kontr-gerilla yöntemleriyle gelişmeyi durdurma, sapırtma, tasfiye etme vb. savaş türüdür. Bu, daha sonra sürekli geliştirilmiştir. Her ülkenin özgül koşullarına göre uyarlanmış ve bunları yürütecek özel örgütler yaratılmıştır. Çevik kuvvetlerin, özel polis birlikleri, anti-terör timleri, şehir içi mücadelelere karşı çeşitli örgütlerin bu yıllarda hızla geliştirildiği görülmektedir. Türkiye'de de bu dairenin varlığı, 1970'lerde kontr-gerillanın harekete geçmesiyle açığa çıkmışsa da, oluşumu daha önceki yıllarda dayanmaktadır. Ülkü Ocakları, bilinen sivil milisler ve bunlara yüklenen görevler, bu gerçeği açıklamaktadır. Bir MHP olgusuyla bile halkın devrimci savaşına yönelimini nasıl özünden boşaltılıp sapırtıl-

TÖRENDE Washington'a gelinde Pentagon'un bahçesinde törenle karşılanan Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Ürgüç'ü 11yaktak nişanı, Amerikan Genelkurmay Başkanı Orgeneral John Vessey tarafından törenle verildi. (Fotoğraf: Hürriyet)

Türkiye'de her şeyde ordunun damgasını bulmak mümkündür. Yalnız burjuva siyasal partileri değil, aydınlar da aynı durumu yaşamaktadırlar. Nasıl ki, burjuva demokratik hareket, ordu fideleştiğinde boy vermişse, sivil aydınlar da bunun adeta bir uzantısı görünümünü vermektedirler. Kemalizm, daha baştan itibaren her şeyde yatılmıştır. Burjuva anlamda bile olsa muhalif bir düşünceye varlık hakkı tanınmamıştır. Siyasal, ekonomik, kültürel sorunlara ve tarihe bakış, Kemalizmin çerçevesiyle sınırlı tutulmuştur. Türk aydını, böyle bir çerçevede içinde yoğrulmuştur. Ve dikkat edilirse Türkiye'de, sosyal, siyasal, kültürel gerçeklikler tersyüz edilmiş ve Türk aydınına da toplumsal yapının her alanında yarattınlan sahteliği onaylama ve kendi dilinden topluma da onaylaması için dayatma rolü verilmiştir. Böyle bir rolü kabul etmeyen namuslu

lanmasına rağmen, ulusal kimliği- nin zayıflığı da açığa çıkmaktadır. Türk devleti ve ordusu emperyalizmin çıkarlarına baştan tabi olmuş ve kendisini ancak bir uşaklık ilişkisi içinde yaşatabilmiştir. 1945-50'lere kadar iç ve dış siyasal ortam nedeniyle fazla göze batmayan bu gerçeklik de, 1945'ler sonrasında giderek netleşmiştir. Bu yıllarda TC'nin, sistemin yeni jandarması olarak beliren ABD ile sonuna kadar bir ilişki için nasıl bir çaba içerisinde olduğu ve iyi bir uşak olacağına dair verdiği teminatlar bilinir. Bu durum NATO'ya girişle birlikte daha da sabittir.

Dünya çapında klasik sömürgeciğin iflas ettiği bu süreçte, ABD önderliğinde geliştirilen yeni-sömürgecilik politikasıyla, ulusal bağımsızlık hareketlerinin ezilme ve sapırtılma faaliyetleri daha üst boyutlara vurdurulmuş, emperyalizm, proletarya ve halk kurtuluş

diği ve bir yığın yanlışlığın yapılmasına yön açıldığı gözler önündedir. Açık ki burada MHP olgusu ardında yatan bir kontr-gerilla gerçeği vardır.

TC, özü ve yapısı gereği karşıdevrim taktiklerinin en iyi bir biçimde özümsemeye ve en alçakça yöntemlerle hayata geçirmeye de efendileri önünde iyi sınav vermiştir. 1980'lere gelindiğinde Türk burjuvazisi kullanılabileceği her şeyi kullanmış, sivil kuklaları posaları çıkıncaya kadar sıkışmış, ama bu arada da temelde derin bir ideolojik-politik farklılık olmasına rağmen, birbirine düşman küçük gruplaşmalara ayrılmış, gelişmelerde insiyatifi ele almayan, kitlelere yön veremeyen bir "sol" olgusu ortaya çıkmıştır. Bu, benzer süreçleri yaşayan diğer bir çok ülkede de karşılaşılan bir gelişmedir.

12 Eylül'e doğru gelindiğinde sivil iktidarlardan tüketilmesi için yoğun bir çaba görülmektedir. Bu konuda uluslararası emperyalist kuruluşlar ve ordu, tam bir elbirliği içindedir. Emperyalizmin Türkiye'deki sözcüsü olan tekeli burjuvazi, rollerini tamamlamış olan siviller artık ihtiyaç duymamaktadır. Kürdistan'daki ulusal uyanış ve bunun bir kurtuluş hareketine doğru gelişme kaydetmesi, Türkiye'de tirmanan öğrenci ve işçi hareketleri artık gerçek rol sahiplerinin sahneye çıkmasını zorunlu bir hale getirmiştir. Bu noktada da işlerin sivillerle düzelmeyeceği, ordunun yönetime bizzat el koymasına gerektiği, ordu ve devlet mekanizması içinde propaganda edildikçe, aynı düşünceler bir çok kurum ve kişiler vasıtasıyla toplumda da yaygınlaştırılmaya başlanmıştır. Bu safhada kitleler psikolojik açıdan orduyu bir kurtarıcı gibi beklemeye hazır hale getirilmiştir. Türkiye'de ordunun rolünün çok yanlış bir biçimde empoze edilmesi de işbirlikçi-tekeli burjuvazinin işini kolaylaştıran diğer bir etmen olmuştur. Ordu bünyesinde özel görevlendirilmiş generallerin bu konudaki çabaları bilinmektedir. Orgeneral Ersin'e bağlı olarak sürdürülen bu faaliyetlerde, 12 Eylül'e zemin hazırlamak için yoğun propaganda çalışmalarından bir yığın kirli cinayetin işlenmesine kadar başlatılan çok çeşitli yöntemler vardır. 12 Eylül darbesinin nereden planlanıp hayata geçirildiği, Milli Güvenlik Konseyi Türkiye Masası sorumlusu Paul Henze'nin, Beyaz Saray'ın "situation Room" diye adlandırılan bölümünde yaptığı telefon konuşmasında en açık biçimle görülmektedir. Henze telefon ettiğinde, beklediği karşılığı şöyle altıyor: "Paul, seninkiler nihayet yaptılar."

-Kim benimkiler, neden bahsediyorsun?

-Senin generaller, Türkiye'de darbe yaptılar.

-O, öyle mi? Çok memnun oldum."

Aynı gün darbe haberi, Carter'e de şöyle veriliyor: "Türk Ordusu'nun komuta heyeti, Ankara'da yönetime el koydu. Her hangi bir kuşku veya kaygıya gerek yok. Müdahale etmesi gerekenler etti."

(M.Ali Brand 12 Eylül saat 0.04.)

Evet, 12 Eylül'de ABD emperyalizminin dünya çapında geliştirmek istediği bir model, uzun hazırlıklar, bir yığın kirli ve kanlı oyunlarla yaratılan zemin üzerinde ve hem de itirazsız bir biçimde Türkiye'de uygulamaya konuluyordu. Daha önce Küba, Salvador, Şili vb. ülkelerde denenmiş yöntemler, daha da geliştirilmiş bir biçimle ve bir çok ülkeye de örnek sunulmak üzere böylece sadece Türkiye ve Kürdistan halkının değil bölge halklarının da başına musallat edilmiş oluyordu. 12 Eylül'ün hazırlık süreci, bu dönem boyunca sağ ve sol'daki gelişmeler, basının izlediği

konular, basın aracılığı ve fısıltı gazetesi yöntemleriyle geliştirilen propagandalar, çok ciddi bir inceleme değeridir. Bunlar, bir bütün olarak incelendiğinde görülecektir ki, birbirinin tamamlayıcısı olan bir yığın politika, plan ve uygulamalar hayata geçirilmiş, MİT başta olmak üzere her türlü araç devreye sokularak darbeye hazırlayan koşullar içinde teslim edilmiştir. Kaldı ki, böylece başarılarda edilebilmesi bile sol'un bünyesindeki temel zaafan ötürüdür. Türkiye'de sol, kendisiyle burjuvazi arasında ideolojik-politik ve örgütsel olarak sınır çizgilerini hiç bir zaman netleştirmemiştir. Bu da onu daima burjuvazinin insiyatifi altında kalmaya mahkum etmiş, kendi kimliği ile ortaya çıkması ve bu anlamda ciddi bir muhalefet haline gelmesi söz konusu olmamıştır. 12 Eylül sonrası gelişmelerde sol'un bu sefaletini çok acı bir biçimde sergilemektedir.

Yöntime her düzeyde el koyan ordu, faskızın her alanda dayatılmaz baskısı altındaki halk kitlelerinden gelebilecek muhalefeti ve muhtemel patlamaları önlemek için yeni emniyet şubaları yaratmayı ihmal etmemiştir. ABD patentli kurda, programının gereği olarak uygulamaya konulan partilerin oluşturulması, seçimler vb. ile rejim, tam da kendine yakışır bir biçimde sağ ve sol'u ile kendi demokrasisini de oluşturmuştur. Rejim böylece sağ'lı sol'lu bir biçimde tamamlanarak, iç ve dış politikada rolünü tam oynamasına sağlayarak silahlarla donatılmıştır. Cunta demokrasisinin niteliğinden bahsetmeye, partilerin, oluşturulan parlamentonun bu kez daha da sırttan ve çirkin birer paravan olduklarını belirtmeye gerek yoktur. Şili ve Türkiye'nin ardından Güney Kore, Pakistan, Filipinler vb. ülkelerde uygulamaya geçirilen aynı kaynaklı projenin, Amerikan yeni-sömürgeciliğinin geldiği aşamada birbirine bağlı gelişen bir yığın olgunun ürünü olduğu ve bu konuda özellikle Kenan Evren rejimine önemli rollerin verildiği çok açıktır. Türk generallerinin ABD generalleri tarafından nişanla "onurlan" dırılmaları, ve başarılarından ötürü diğer kuklalara da örnek sunulmaları gerçeği zaten anlaşılmaktadır.

12 Eylül rejimi altında sistemin ihtiyaç duyduğu tüm politikalar, Türkiye'de generaller tarafından büyük bir gayretle hayata geçirilmiştir. Ekonomik alanda koruncu bir soygun gerçekleştirilmiş, rişvet ve talan ekonomik politikanın temeli olmuş, siyasi planda Türkiye'de işçi sınıfının ekonomik haklarını talep etmesi bile kesinlikle olanaksız kılınarak, her türlü demokratik kurum ortadan kaldırılıp, sendikal faaliyet yasaklanmış, yine devrimci hareketlere yönelik olarak tam bir bastırma ve teslim alma hareketi gerçekleştirilmiş ve zaten temel yarayı oluşturan Kürdistan'a ise acı bir savaş dayatılmıştır. Hemen burada vurgulamak gerekirse, 12 Eylül, TC'nin tüm çirkinliklerini ortaya seren bir ayna vazifesi görmüştür. Talan, operasyonlar, tutuklamalar, yoğun işkenceler nereden yönetildiğini gizlemeye bile gerek duyulmadan açığa yürütülmüştür. Doğrudan Kenan Evren'e bağlı özel işkence timleri oluşturulmuş, mahkemeler yine burada yönetilmiş, örgütleri tasfiye amacıyla Evren örgütleri yaratılmış, devlet bir bütün olarak bir avuç generalin elinden Türkiye'de devrimci demokratik bir muhalefetin, Kürdistan'da ise Ulusal Kurtuluş Hareketinin ne pahasına olursa olsun bastırılmasına yönelik olarak her düzeyde yeniden biçimlendirilmiştir.

Emperyalist sistem açısından bir çok nedenden ötürü büyük önem taşıyan Türkiye'de generallerin kendi rolleri gereği uygulamaya

geçirdikleri politikalar ve hatta sahte demokrasileri anlaşılmaktadır. Ancak, sol'un bugün de içinde yaşadığı durum en sıradan insani hak ve görevlerin kazanılıp yerine getirilmesi açısından bile olsa mutlaka asılmayı gerektirmektedir. Cuntanın, 12 Eylül sonrası sol'a dayattığı politika ve özel olarak Kürdistan'da yürüttüğü savaşın karakterini ayrıca incelemeyi gerekli gördüğümüzden kökenleri eskiye dayanan Özel Harp daairesinin mevcut gelişmelerdeki rolü ve uygulamalarına da bu kısımda yer vereceğiz.

2-KÜRDİSTAN'A DAYATILAN ÖZEL HARP VE ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ

TC'nin kuruluş ve gelişim özelliklerinin en özgül yanını Kürdistan olgusu oluşturmaktadır. TC, Kürdistan'ın inkar ve imha politikası üzerinde şekillenmiştir. Onun iç ve dış politikasına yön veren gerçeklik budur. Bu anlamda Kürdistan'a karşı zaten baştan itibaren dünyada bile eşine eender rastlanan özel bir savaş dayatılmıştır. Bu kelimenin dar anlamıyla sadece halk savaş sürecinde gerillaya karşı özel savaş yöntemlerinin geliştirilmesiyle sınırlı olmayan, ama bunu da içeren ve doğrudan bir halkın varlığına kasteden dolaylı ve dolaysız her türlü aracın devreye sokularak yürürlükte olan bir savaştır. Bu nedenle Kürdistan için ayrıca Özel Harp'ten bahsetmek fazla bir tanımlama olmaktadır. Ancak yine de, son yılları yaşanan bir gerçekliği olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı bir Özel Harp olgusundan söz etmek gerekecektir. Daha doğru bir deyimle, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'a yönelik tüm politika ve uygulamalarını açığa çıkarması, maskenin düşmesi olayından söz etmek gerekecektir.

Kürdistan halkına karşı özel savaş TC tarihinin de ötesine uzanır. Osmanlı imparatorluğunun son yıllarında imparatorluğun açısından bir gerekçe daha da önem teşkil eden Kürdistan, imparatorluğa adeta yeniden hayat bulduran bir alan haline getirilmeye çalışılmıştır. Batıda Balkan halklarının ve imparatorluk sınırları içerisindeki diğer hırslı halkların, merkezi otoriteye karşı başkaldırı ve bağımsızlık savaşlarının geliştirdiği yıllarda, islam dini de kullanılarak Kürdistan doğuda gelececek bir Ermeni hareketine karşı ve imparatorluğun doğu sınırlarının güvence altına alınması amaçlarıyla bir tampon bölge olarak geliştirilmiş ve dönemin hükümdarı Sultan Abdülhamit tarafından geliştirilen bir dizi plan ve uygulamayla bunda epey başarı da kaydedilmiştir. Aslında burada açılan bir savaş vardır ve biçimde diğer halklara ve bir Rus tehlikesine karşı görünüm verilerek istene de özünde Kürk halkına karşı savaşın en tehlikeli ve özgün biçimidir. Kürt feodalleri ve aşiretlerinin imparatorluk adına dolaylı bir biçimde savuşturulmaları olarak nitelendirilebilecek olan bu savaş türünde, Kürdistan açısından daha sonraki yılların olumsuz gelişmelerinin de temeli atılmış, Kürt halkı ile diğer halklar arasında oluşacak köprüler böylece kaldırılmış, halk da kendi içinde çelişkilerin körüklenmesi temelinde bir yığın çatışmaya itilmiştir. Uşak feodaller eliyle oluşturulan Hamidiye Alayları, Kürdistan'da o güne kadar tanınmayan merkezi otoriteye boyun eğilmesinde, uşak bir aydın kesimin tohumlarının atılmasında, iç çelişkilerin derinleştirilmesinde ve zayıflayan Osmanlı hakimiyetinin Kürdistan üzerinde sürüp gitmesinde küçümsenemeyecek bir rol

oynamıştır. Adeta imparatorluğa yeniden soluk aldırın bir uygulama olmuştur.

TC tarihiyle birlikte Abdülhamit politikacılarının daha da geliştirilmiş biçimlerinin uygulamaya konulduğu görülmektedir. Gerçi Türk sömürgeciliği özgün karakterinden ötürü Kürdistan üzerindeki sömürüyü gerçekleştirmek için bir aracı tabakaya ihtiyaç duymamakta ve her türlü politikasını doğrudan ordu eliyle uygulamaya geçirmektedir. Ancak yine de bu yönlü politikasını bile uygulamak için kendisine sonuna kadar ulaşık kıldığı ve inkar politikasını topluma da kabul ettirecek bir sosyal-ajan tabakayı yaratmıştır. Bu anlamda Kürt feodalleri ve giderek uşak aydın kesim, Türk sömürgeciliğinin ülkesi ve halkıyla Kürdistan'ın inkar politikasının benimsediği güçleri olmuşturlardır. 1920-40 yılları arasında Kürt ayaklanmalarının katliamla bastırılması ve geride kalan Kürt feodallarının de tam bir uşak kılınması temelinde, Kürt hakim sınıfları her türlü ulusal kimlikten soyunmuş olarak TC'nin Kürdistan'daki ajanlığını yapmış, ama bununla da sınırlı kalmayarak halkın geri toplumsal bir yapı içerisinde tutulmasının, her türlü soygun ve talanın bizzat uygulayıcı gücü de olmuşturlardır. Jandarma ve ağa, Kürdistan köylüsünün beynerinde birleşmiş bir baskı gücüdür ve gerçekte böyledir.

PKK hareketinin ortaya çıkması ve önderliğinde Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimiyle bu ajan tabakanın rolü çok daha anlaşılır olmuştur. Bütün netliğiyle görülmüştür ki, bu kesim, Kürt halk varlığına ve savaşına karşı TC'nin Kürdistan'daki milis örgütleridir. Mücadelenin gelişiminin ilk yıllarında önünde en ciddi engel olarak bunları bulması ve ancak ajan-feodal yapıya vurdukdaki halk desteğini kazanması da bu nedendenlerdir. Ama, TC'nin mücadeleye karşı devreye soktuğu araçlar bu kez daha da arttırılmıştır. Cumhuriyetin kuruluş yıllarında isyan eden aşiretlere karşı Hornekanlar, Ramanlılar vs. aşiretleri bir milis güç olarak kullanılırken, 70'li yılların gerçekliği içerisinde elbetteki halkın zaten kin ve öfkeyle baktığı teşhir olmuş bu uşaklarla yetinemezdi. Bu nedenle ileriki gelişen modern ulusal kurtuluş hareketine karşı, geçmiş deneyimlerinin ve emperyalizmin dersleri temelinde sağ'ı ve sol'u ile yeni güçleri piyasaya sürmüştür. Bunlardan Bucak, Mensuriler, Ramanlılar vs. gibi aşiretçi feodal çeteler, MHP ile birleşip saldırıya geçerken; sosyal-soyvenim ve ilkel milliyetçilikle, reformist küçük-burjuva milliyetçiliğinden de daha dolaylı bir biçimde kendi amaçları doğrultusunda yararlanmıştır. Bunun en ince biçimi ise bugün açığa çıkmaktadır. Yine doğrudan ajan örgütlerin devreye sokulması ve bunlar vasıtasıyla komplo, suikast ve tasfiyeciliğin geliştirilmesi çabalarına da ayrıca değinmek gerekmektedir.

TC'nin Kürdistan'a yönelik imha siyaseti, 70-80'li yıllarda PKK üzerinde somutluk kazanmaktadır. Bu yıllardan itibaren Kürdistan'a yönelik politikalar, PKK'nın tasfiyesi ve imhası üzerine şekillenmiştir. "Sterka-Sor", "Tekoşin" örneklerinde ve en son olarak da Şahin-Yıldırım-Semir ihanet örgütünde en açık ifadesini bulan bu uygulamalar, hiç bir biçimde bir tesadüf olmayıp aynı zincirin halkaları biçimindeki imhacı dayatmalardır.

PKK'nın kısa mücadeleye pratiğinde, TC, Kürdistan'a yönelik tüm politikalarını ele vermiştir. Dolaylı ve dolaysız tüm araçları deşifre olmuş, bunların hangi merkezden yönlendirildiği gizlenemez bir biçimde açığa çıkmıştır. Bizzat kontr-

gerilla faaliyetlerinin biçimleri olarak geliştirilen "Sterka Sor", "Tekosin" ve "Aydınlık"ın PKK'ye karşı düzenledikleri saldırılar ve yine Kürdistan'da bir UDG'nin sekillendirilmesinden önemle bahsetmek gerekiyor. UDG'nin doğrudan PKK'ye karşı oluşturulmuş bir saldırgan örgütü olduğu, anti-Apoculuk ilkesi temelinde sekillendiği bir saldırgan birliğin üyeleri tarafından itiraf edilen bir gerçekçi ve yazılı belgeleri mevcuttur. Yine bu birliğin CHP'nin inayeti ile Ankara'da oluşturulduğu da kimseye sır değildir. Ve işte tüm bunlar bir araya getirildiğinde ortaya gerçekten de çok ilginç bir tablo çıkmaktadır. Bir yanda bölücülük, anarşizm, Provakasyon yaygaraları, bir yanda sol adına oluşturulan saldırı birlikleri, bir yanda ajan-feodal millislerin devlet ve faşistlerin desteğinde saldırtılması, bir yanda da sıkıyönetim ilanları ve gazeteleri kaplayan PKK'yi teşhir ve tecrit kampanyaları aynı anda boy atmıştır. Hiç şüphesiz ki bunlar teatral bir zamana denk düşen gelişmeler değildir ve bugün yaşanan gerçekler de bunu doğrulamaktadır.

12 Eylül, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı imha savaşının daha da geliştirilmiş biçimi olarak karışmaya çıkmaktadır. Her alanda boyutlandırılan bir savaştır bu. Türk sömürgeciliğinin PKK şahsında neye saldırdığı cezaevlerinde açıkça görülmektedir. Diyarbakır Zindanlarında toplatılan PKK önder kadrolarına yapılan dayatmalar ve ilk düden devreye sokulan Kenan Evren'e bağlı özel işkence timi, uygulanan yöntemler, Kenan Evren tarafından özel görevlendirilmiş olduğunu, sıkı yönetim komutanlarının bile kendisine emir vermediklerini söyleyen işkenceci yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım'ın başkanlığında bir ihanet örgütünün yaratılma çabaları, PKK'ye ve Kürdistan Halkına karşı savaşın NATO generalleri ve CIA ajanlarının yönlendirilmesine özel bir daire tarafından yürütüldüğü gerçeğini ortaya koymaktadır.

12 Eylül sonrası savaş, bir çok açıdan incelenebilir. Öncünün tasfiye ve imhası çabaları, halk kitlelerinin vahşi bir zorbalık ve sömürü altında bunaltılmaları, öcüne olan güvenin sarsılması amacıyla yoğun propaganda faaliyetleri ve dış alanlarda da bunun bir tamamlayıcısı olarak tasfiyeci sol'un geliştirilmesi çabaları hemen vurgulanması gereken noktalar olmaktadır.

Sol'un özellikle Avrupa zemininde yoğunlaştığı bu süreçte, sol'un tasfiyeci faaliyetleri ayrıca önem taşımaktadır. Cezaevlerinde işkence ile dayatılan ihanet ve tasfiyecilik, bu zeminlerde daha farklı bir açıdan tamamlanmaya çalışılmıştır. İçerde ihanet örgütleri eliyle örgüte güvensizlik, pısmanlıklar ve TC'ye sığınması, örgüt dağıtıcılığı'nın çağrıları yapılırken, bu alanlarda da özünde ve hatta biçimde de aynı uygulamalar devreye sokulmuş, örgüt ve mücadeleye inancsızlık, kişisel düşkünlükler, otorite ve disipline düşmanlık alabildiğine körüklenerek devrimci mücadele, içten teslim alınmaya ve tasfiye edilmeye çalışılmıştır. Bu konuda örgüt ve kişiler düzeyinde dolaylı ve dolaysız bir çok aracı devreye sokulduğu yaşanan süreçte izlenen bir gerçektir. Dev-İşçi örneğinde görüldüğü gibi bu bazı eller tarafından ideolojik-politik bir hat düzeyine getirilmeye çalışılırken, Semir örneğinde olduğu gibi de devrimci örgüt, içten parçalanmaya, militan öden boşaltılmaya ve tasfiyeye çalışılmıştır. Diğer reformist-küçük burjuva örgütler açısından da benzeri durumlar söz konusudur. Bu konuda doğrudan TC'nin yönlendirilmesi önemli değildir. Önemli olan sol'un tas-

fiyesi amacıyla çeşitli biçimlerde devreye konulan bir politikanın bilinçli ya da bilinçsiz uygulayıcıları durumuna düşmektir. Örneğin Semir provakatoru açığa çıkarılıp teşhir edildiğinde bir çok örgüt üyeleri ne olursa olsun tasfiyeciliğe ortak olma gibi bir tutumun sahibi olabilmişlerdir. Elbetteki onların bu yanlışından kurtulmaları başta kendi örgüt varlıkları açısından bile zorunludur.

Cezaevleri ve yurtdışından dayatılan tasfiyeciliğin gelişim evreleri bir çok yazıda belirtilmiştir. Burada biz, bunun hangi kaynaktan yönetildiğini daha da açıklığa kavuşturmak açısından bazı örnekler vermek istiyoruz. Bu örneklerden de görülecektir ki, bir planın çeşitli görünümüne altında aynı merkezden uygulanması olayı vardır. Ve bu sadece Türkiye ve Kürdistan'la da sınırlı olmayıp, emperyalizmin proleterya ve halk kurtuluş hareketlerine karşı dünya çapında geliştirdiği bir yöntemidir.

12 Eylül sonrasında merkeze PKK'nin konulduğu veya daha doğrusu onun temsil etmek durumunda olduğu devrimci harekete ve düşerlere karşı azgın bir saldırı furyası başlatılmıştır. Demokrat Türkiye'nin, Özgürlük Yolu'nun ve daha bir çok ufak tefek örgütlerin yazılı ve sözlü olarak yönettikleri bu saldırılar belgeleryle mevcuttur. Dünya deneyimlerine bakıldığında benzer durumları buralarda da hemen görmek mümkündür. Fakat burada bir noktaya dikkat çekmek gerekir; koşulları ve güçlerin aynılığı değil, karşı-devrim saldırı taktiklerinin aynılığı söz konusudur ve bu ise bu saldırıların doğrudan Pentagon kaynaklı olduğunu inkar edilmeye biçimde doğrulamaktadır.

Şili deneyiminden vereceğimiz örnekler gerçekten de dikkatle işlenmesi gereken yöntemlerdir. Şili Komünist Partisi Merkez Komitesi Politik Komisyonu Üyesi Rodrigo Roges, 1977 tarihini taşıyan "Emperyalizmin Politik Silah-Psikolojik savaş" başlıklı yazısında, ABD emperyalizminin Askeri Daire başkanlığında Şili Alende yönetimine karşı hangi taktikleri uyguladığını şöyle belirtiyor: "Şili deneyimi, aynı zamanda, emperyalizmin, böyle bir savaş yürütmek için gerekli teknik yöntemleri usulleri ihraç ederek, her somut durumda, bunları ulusal ve yerel karakterli olgular gibi göstermeye yeltendiğini ortaya koyuyor. Oysa, gerici güçlerin güdümlüğünde yığınsal iletişim araçları, CIA ve Amerikan emperyalizminin diğer baltalama servisleri uzmanlarının istedikleri havaya göre öttükleri apaçık ortadaydı. Biz bu "hava"nın asıl notasını, ABD Askerel Dairesi'nin "psikolojik operasyonlar" başlıklı yönergelelerinde görüyoruz.

"Yönergeyi verenler, bugün barışın "askerel olmayan araçlarla savaşın devamı" olduğunu ileri sürerek, çağdaş koşullarda "psikolojik propaganda veya psikolojik operasyonlar"dan yararlanmayı bu araçların başlıcası sayıyorlar; bu propaganda ve operasyonlar planlanıyor ve diğer ülkelerle yurttaslarının duyulanı, tutum ve davranışlarını "ABD'nin politik amaçlarına ulaşılmasına elverişli" şekilde etkileme yönünde yaşama geçiriliyor. Söz konusu propaganda ve operasyonlarla, yönergede belirtildiği üzere, bezginlik ve ümitsizlik, gevşeklik ve ilgisizlik havalı yaratılması, insanların kişisel çıkarlarını toplumsal çıkarların üstünde tutmaya teşvik edilmesi, kolektif ve ulusal sorunların çözümüne katılmaları azaltmak üzere özel yaşamlarına ağırlık vermeye yöneltilmeleri, yerel veya merkezi erklerin politik amaçları konusunda (bunların ABD'nin politik amaçlarına uymaması halinde) kuşkucu bir hava ve

tutum yaratılması, görüş ayrılıkları ve çekişmelerin körüklenmesi, insanların davranışlarının karşılıklı ve düzensizliklerle yönlendirilmesi, ülkenin politik yapısını baltalama amacıyla yurttaşların var olan erke karşı keskin eylemlere itilmesi, işbaşındakilere karşı muhalefet hareketlerinin desteklenmesi öngörülmüyor." (Veneciamus-Şil'ye Evet Pinochet'e Hayır, Syf: 51-52)

Yine, "... Olanca çabası yapılarak önlemler üzerinde, emekçi halkın savaşım gücünü kırması ve yöneticilerine güvenini sarmayı amaçlayan önlemler üzerinde yoğunlaştırıyor. Psikolojik baskın, işçiler arasında görüş ayrılıkları ve bölünme yaratması, doğru bozması ve pasiflik aşılması bekleniyor. Deneyim, bu yolda, halk hareketinin kendi hatalarından ve yanlışlarından da nesnel bir etken olarak ustaca yararlandığını gösteriyor." (age:54) Diğer ilginç bir örnek de şöyledir: "Annelerin kalplerine uvarmın en kestirme yolu, çocuklarının sağlığına, eğitimine ve güvenine gösterdikleri doğru özenle ilişkili olan yolda ve gerici, bunu hayasızca kötüye kullanıyorlar. Halk birliği temsilcileri ve Marksçıları, çocukları kendi ana babalarının karşısına koyan kişiler olarak gösteriliyor..." (age syf: 55)

"Demokrat Türkiye" sayfalarında çeşitli imzalarla çıkan yazılar hatırlanmalıdır. Aynı kaynaklardan çıkan yazılarda devrimci örgütlerin ölüm ideolojisi üretmekle suçlanıyor, yaşamak, gezmek, eğlenmek ve aşık olmak hakkının kullanılmasını gerektirdiğinden bahsediliyor, devrimci otorite ve disipline saldırarak bunların insanları robotlaştırarak öldürdükleri söyleniyor ve bu temelde "Özgürlük ve demokrasi" çığırkaraklı yapılıyor. Dev-İşçi ve "Demokrat Türkiye" bunu sözde bir genelleme içerisinde işlerken, Özgürlük Yolu'da doğrudan ve ad vererek PKK'yi hedefleyen aynı noktaları içeren kitap yayınları, yayınlarında da PKK düşmanlığını körükliyor ve PKK'nin kadrolarını ölüme gönderdiği, "maceracı-terorist" olduğu vb. düşüncelerin propagandasını yapıyor. Buna eklenen son halka ise Semir açığı oldu. Bu provakatorün kendisini ele verdiği yazılarında aynı zamanda bir suç ortaklığı da hemen görülmektedir. Bu alçak da hiç de farklı olmayan bir tarzda önderliğe, otoriteye, bir örgütü örgüt yapan tüm kural ve ilkelere saldırıyor. PKK'nin kadroların iradesini zorladığını söyleyerek kadroları örgüte karşı isyana çağırıyordu. Dikkat edilmesi gereken örneklerin ortak bir özelliği de sadece propaganda düzeyindeki saldırılarla sınırlı olmayıp, eyleme geçiş örgütüne cabasında olmalarıdır.

TKSP Genel Sekreteri sıfatıyla Bay Burak, PKK'nin iç yüzünün anlaşılması için polis arşivlerinin açıldığı günü beklediğini yazmaktaydı. Ama hayır! Bu kadar beklemesine gerek olduğunu zannetmiyoruz. Çünkü mevcut belgeler başta Bay Burak'ımızın kimlerin hizmetinde olduğunu ortaya koymak için yeterlidir. Tüm devrimci-demokratik kamuoyu ve kitleler Burak imzalı "Devrimcilik mi-Terörizm mi-PKK üzerine" adlı kitabı, tüm Özgürlük Yolu yayınları, geçmiş Demokrat Türkiye ve Dev-İşçi sayıları, Semir provakatorünün yazılarını, cezaevindeki Şahin-Yıldırım ihanet örgütünün "itirafı"nı ve son sıkıyönetim baskın açışmalarını bir kez daha okuyup karşılaştırmalıdır. Bu karşılaştırma gerçekleri çok açık bir biçimde sergileyecektir.

Semir provakatorünün, 5'linin ve en son olarak da 8. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığının bazı belirlemelerine yer vermek istiyoruz.

"Semir" imzası ile yazdığı son

yazısında bu provakator, kadroların bunalım içerisinde olduğu, işkence gördükleri, öldürüldükleri, baskı altında tutuldukları işlererek kendine bir yığın "kanıt" da gösterirken, doğrudan Parti Önderliğini hedefliyor ve önderliğe olan inancı sarsma amaçlarıyla çok aciz bir caba içerisinde giriyor. Bu son belgede dikkat edilirse temel hedef artık "Apo"dur. "Uzun yıllar PKK'nin çeşitli kademelerinde görev almış kişiler olarak diyebiliriz ki, PKK tarihinde GS ile her hangi bir konuda polemiklere giren tek insan bile görülmemiştir." "Sadece Davut arkadaş bu cesareti kendisinde bulmuştu. GS korkup tartışmaktan kaçmasaydı, belki de PKK'nin örgüt ve demokrasi anlayışının kökten değişebileceği bir süreç girilmiş olacaktı. Ama olmadı. Olan sadece Davut'a oldu. Tarıya karşı gelmekten "kafir"likle suçlandı. Şimdi akibeti meçhuldir." "... "Evet muaviye Kur'an'a, Apo'ya Mazlum'u aynı iğrenç amaç için istismar etmiştir" vb. Kamuoyu Şahin-Yıldırım hainlerinin de cezaevinde, PKK'nin ölüm tüccarlığı yaptığını söylediklerini pek ala hatırlayacaklardır.

Şimdi de 5'li nin ve ÖY'nün bazı bildirilerinden örnek vermek istiyoruz.

"PKK şeflerinin yaptığı yanlış bir kumanda ile ordusunu felakete sürükledikten sonra, uzak ve emin bir tepenin üstünde, düşmanın kendi birliklerini nasıl kılcıktan geçirdiğine bakıp, "yaşasın bizimkiler, ne de kahramanca oluyorlar! " diye haykırarak ve bundan kendine pay çıkaran bir kumandanın durumuna benziyor."

"PKK, dün, bu demogojik ajitasyon, kendi eylemlerini haklı göstermek ve Kürdistan'ın devrimci ve yurtsever güçlerini karalamak için bol bol kullandı, bugün de, ayakta kalabilmek için en geniş ölçüde kullanmaya devam etmektedir."

"PKK adındaki Apocu örgüt çöküşünü engellemek, örgüte muhalefet eden herkesi susturmak için kaba kuvvete ve zora baskı vurdu." "Apocu yöneticiler, örgüt içinde farklı düşünen eleştiriyi yönelten herkesi, baskı ve tehditle susturma yoluna gidiyor, bunu başarılmayınca fiziksel imhaya yöneliyorlar. Hele hele, Apocu yöneticilere göre PKK'den ayrılmaya diye bir şey yok. Ayrılan herkes "davadan dön müştür, haindir, ajandır, mutlakla öldürülmeli, ortadan kaldırılmalıdır." 12 Eylül öncesinde bu tehlikeli fanatik mantıkla nice insanı zorla susturdular, kendileriyle beraber her emre uyarak çalışmaya zorladılar, bunu başarmadıkları zaman da nice insanı ajan hain diye öldürdüler."

Evet, aşağıdaki satırlar ise, 8. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığının açıklamasıdır. "Bölücü çete mensupları, yaptıkları açıklamada dış güçlerin kendileri gibi adlatılan kişileri ülke dışına eğitim kamplarına zorla götürdüklerini, bu kamplarda yabancılara uykulu kişiler önünde sözde kamptaki disiplini sağlamak amacıyla arkadaşlarının işkence yapmalarını öldürdüklerini söylediler. Sanıklar, eşiya çetesi liderlerinin, kendilerini eleştirilenlere de tasfiye ederek öldürdüklerini, bunun için en uygun kurban olarak Türkiye'de kandırılarak götürülen bir kaç zavallının seçildiğini ifade ettiler. Yakalanan kişiler üst düzey yetkililerin komşu ülkelerdeki büyük şehirlerin lüks mahallelerinde zevk ve sefa içinde yaşadıklarını, öteki çete mensuplarının ise sosyal hayata alımları için mahrumiyet bölgelerine sürüldüklerini açıkladılar. Türkiye'de dönen bu kişiler, halkın önünde lanetlenmiş olduklarını, kendilerine zorla yataklık yapanların en kısa zamanda güvenlik kuvvetlerine teslim ettiklerini,

Türk halkının hür demokratik rejime inandıklarını ve kandırılmasının da mümkün olmadığını söylediler. Yakalanan kişiler, samimi itirafından bölücü eşiya çeteleriyle üst düzey yetkililerini ele verdiklerini açıklayarak, pısmanlıklar duyan, vatana ihanet içinde olduklarını anlatan sağ duyu sahibi kişilerin teslim olmalarının isabetli olacağını ifade ettiler..."

Sanırım ki, artık her hangi bir değerlendirmeye gerek yoktur. Saldırı yöneltilen noktalar, yöntem ve kullanılan ağır böylesine ortak iken, farklı bir kanıt gerek olmadığı ortadadır.

Sömürgeci-faşist Türk burjuvazisi, 12 Eylül sonrası sol'a ve Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı, mücadeleden dayatmasından ötürü maskesini korumadığı böylesine güçleri dolaylı ve dolaysız olarak saldırıya geçmiştir. Sol'u tasfiye amaçlarına ulaşabilmek için de öndeki en ciddi tehlike olan PKK'yi bu saldırıların merkezine almıştır. Burada dünya çapında geliştirilen, Türkiye'de de dayatılan ancak PKK engelince çatırdadığı fiyaskoya sonuçlanan Pentagon Patentli bir özel savaş taktiğiyle karşı karşıya olduğumuz çok açıktır. Türkiye'de ÖZ Harp Dairesinde somutlaşan bu faaliyetler dünya deneyimlerinde de görüldüğü gibi sadece doğrudan ajanlar vasıtasıyla değil, reformist küçük-burjuva yığınları, dağınıçlığı, çıkarıcı ve de sonuna kadar kullanılabilecek uygulamaya geçirilmektedir. İşte bu noktada sol'un dikkatini çekmek isteriz. Açık ki biz kimseyi düşmanın doğrudan ajanı olmakla suçlamıyoruz. Ama sol, PKK tarafından açığa çıkarılıp teşhir edilmiş provakatorlere sahip çıkarak gerçek anlamda provakasyona geçmiştir. Eğer bu güçler halka bağlı ve dürüst iseler bu tutumlarını terketmek durumundadırlar. Devrim ve karşı-devrim arasında her düzeyde sınır çizgilerini netleştirilmesi ve uyanık olunması sol'un vazgeçemeyeceği bir tutumdur.

Tasfiyecilik, Türkiye'de sol'a, Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı yöneltilen saldırıların en ciddi safhasını oluşturmaktadır. Eğer cunta, bunda başarılı olmuş olsaydı açık ki, ikinci safhayı oluşturan günümüzdeki uygulamaları neme geçmeyecekti. Bu planları bozan ciddi ve tek etkenin PKK olduğunu belirtmek durumundayız. Eğer bugün cuntanın kendi "demokrasi" si etrafında icazetli bir sol yaratma faaliyeti, hala süren çabaları işlemez kılınmış, "yasal"laşmak için düden hazır bekleyen reformizmin temsilcilerine cuntanın "demokrasi" sahnesinde yer verilmemişse bunun tek nedeninin PKK ve önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi olduğunu açıkça söylüyoruz. ABD'den Avrupa'ya kadar emperyalizmin dünya çapında uygulamaya koyduğu plan, Türkiye'de tutmamaktadır. Ve bunda PKK direnişçiliği belirleyici bir rol oynamaktadır.

Şimdi daha net görüyoruz ki, Pentagon, Avrupa ve cunta yoğun bir faaliyet içerisinde Semir provakatorünün de deyimyle "PKK belası" nasıl bertaraf edeceklerini hesaplarını yapmakta ve planlarını daha açığa uygulamaya geçirmektedirler. Avrupa'nın küçük-burjuva reformistlerini de içine alan geniş tabanlı bir sol örgütlenme faaliyeti, ABD'nin ise geniş tabanlı bir sağ yaratma faaliyeti bugün dünya oranda daha da belirginleşmiştir. Emperyalizme göre yeniden mayla calmak istemektedir. Ama Evren'in tutmayan "demokrasi"de ifadenin, sadece TC. değil bir bütün olarak sistem ve karşı-devrim faaliyetleri olduğu da çok açıktır. Böyle bir faaliyetin temel

Devamı 22. sayfa

Halkımızın kutsal bağımsızlık savaşımında verdiği yüzlerce şehide bir yenisi daha eklendi ve değerli nefer Kerim Baytar, 22 Eylül 1984 günü bir hainin açtığı ateş sonucu şehit düştü. Partimizin önderliğinde; büyük acılar ve fedakârlıklarla yükseltilen ulusal kurtuluş mücadelemizde ölümsüzleşerek şehitler halkasına eklenen Kerim yoldaş, her şeyiyle kendisini mücadeleye adanmış güçlü bir dava adamı olarak halkımızın bağrına gömüldü.

1956 yılında Derik'te yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Kerim Baytar, ilk ve ortaokulu Derik'te okumuş, daha sonra yatılı öğretmen okuluna girmiştir. Bu dönemde katıldığı siyasi olaylar yüzünden birkaç kez sürgün edilmiş ve sırasıyla Diyarbakır, Trabzon ve Tunceli öğretmen okullarında okuyarak mezun olmuştur. 1978-79 döneminde Mardin Eğitim Enstitüsü'ne kayıt yaptıran ve hızlı eğitime tabi tutularak öğretmen olan Kerim yoldaş, diplomasını aldıktan sonra göreve gitmeyip tamamen profesyonel devrimciliğe başlamıştır. Ailesinin içinde bulunduğu sıkıntı ve çektiği zorluklara aldırmaz etmeyip, çıkarlarını ülkenin ve halkın çıkarlarıyla bütünleştirebilen Kerim Baytar evliydi.

1974'lerde ilerici-devrimci fikirlerle tanışan ve özellikle de sivil-faşist güçlere karşı mücadeleye aktif olarak katılan Kerim Baytar, Hareketimizin düşünceleriyle 1977 sonlarında, Dersim'de okuduğu dönemde tanıştı. Kısa süreli araştırmaları sonucu o güne kadar aradığı ideolojiye kavuştuğunu anlayan ve aktif bir sempattan haline gelen, ilk andan itibaren de bu düşüncelerin aydın-geçmiş içinde taban bulmasına çalışan Kerim Baytar, atak, girişken ve gözüpek kişiliğiyle dikkatleri çekiyordu. Mardin'e döndüğünde artık gelişkin bir düzeyde çalışmalara katılmaya başlamış ve çeşitli düzeylerde sorumluluklar üstlenmişti. Kayıt yaptırdığı Eğitim Enstitüsü'nü de araç olarak kullanıp, siyasi faaliyetlerine ağırlık veren ve aksatmadan aldığı her görevi yerine getiren Kerim yoldaş, propaganda, eğitim faaliyetleri ve eylemsel faaliyetlerde ciddi görevler üstlenmişti. 1979 yazında Derik yerel komitesinde yer almış ve 1980'in başından itibaren Mardin Bölge Hazırlık Komitesi üyeliğine

getirilmişti.

Mardin bölgesi gibi, yurtsever özün oldukça güçlü, ama aynı zamanda düşman saldırılarının da yoğun olduğu bir alanda devrimci görevler yürüten Kerim Baytar, halkın mücadeleye çekilmesi ve bu mücadelede onlara önderlik edilmesinde ihtiyaç duyulan güçlü bir şahsiyeti temsil etmekte, gittiği her köy ve evde davamıza taraftarlar kazanabilmekteydi. Doğası gereği, oldukça zor koşullar altında gelişen bağımsızlık savaşımımızı kitlelere mahletmek ve her koşul altında direniş geliştirmek amacıyla Partimizin başlattığı çalışma tarzına uygun bir faaliyet sergileyen Kerim Baytar, yoldaşlık ilişkilerini de en güçlü tarzda yaşayan ve çevresine de yaşıtan yüce kişiliğe sahipti.

12 Eylül 1980'de askeri-faşist cuntanın işbaşına gelmesiyle beraber, Hareketimizin daha önce başlattığı düzenli geri çekilme çalışmaları hızlandırılmıştı. Bu süreçte kadroların ve kadro adaylarının yurtdışına çıkarılması işlemlerini de uzun süre gerçekleştiren Kerim yoldaş, kendisi de 1981'in yaz aylarında yurtdışına çıkarak Parti okulunun bulunduğu olanaklardan en güçlü tarzda yararlanmış ve yurtdışında kaldığı bir yıllık süre içerisinde, siyasi ve askeri alanda yeteneklerini geliştirerek güçlü bir eleman durumuna gelmişti. Kendi geçmiş pratiğini, Partiden aldığı güç ve perspektifle değerlendiren ve eleştiri süzgecinden geçirerek sonuçlar çıkaran Kerim Baytar, grup dönemi devrimciliğinin terkedilmesi, zaaf ve noksanlıkların aşılması, militan bir seviyenin tutturulup, Partinin ruhuna uygun bir kadro durumuna gelmesi gerektiğini kavramıştı. Ve bunu pratiğiyle de kamp yaşıntısı içerisinde kanıtlamıştı.

1982'nin Mayıs ayında Güney Kürdistan'a, oradan da Doğu Kürdistan'a gönderilen Kerim yoldaş, bu alanlarda kaldığı kısa süre içerisinde de Partimizin anlayışına uygun, kısa süreli bir faaliyet sürdürmüş ve oradan asıl görev alanı olan Kuzey-Batı Kürdistan'a geçmişti. Eruh ve çevresinde bir silahlı propaganda biriminin sorumlulu-

YİĞİT HALK ÖNDERİ KERİM BAYTAR ŞEHİT DÜŞTÜ!

ğunu üstlenen Kerim Baytar, büyük bir azim ve coşkuyla görevine sarılarak, ciddi kazanımların elde edilmesini sağlamıştı.

Partimizin yeni döneme ilişkin mücadele anlayışına uygun olarak ve bu temelde sürdürülen devrimci faaliyetleri ülke somutuyla bütünleştirmek için girişilen çalışmalara katılan Kerim yoldaş, sorumluluğundaki silahlı propaganda grubunun yönetimini en güçlü bir şekilde yapmış ve geceli-gündüzlü bir çalışmayla bölgede gerekli zemini yaratabilmişti. Halkın derinliklerine inen ve ulusal kurtuluşçu anlayışı en

eylemlerle temizlemekte; bir yandan da bahsedilen tipteki sorunların çözümü için ciddi uğraşlar vermekteydiler. Sonunda Kerim yoldaşın canını da katık ettiği bu birlik önemli oranda sağlanabilmiş ve bölgede yüzyıllardan beri süregelen düşmanlıklar, kan davaları durdurulabilmişti.

Bu gelişmelerin en keskin biçimde yaşandığı alanlardan birisi de Sipiwyan köyü idi. Kerim arkadaşın faaliyet alanı içinde bulunan bu köy, iki aşiret halinde bölünmüş ve en ufak şeyler yüzünden birbirinden adam vuruyorlardı. Bir hiç uğruna halkımızın içinden en yiğitleri ölüp gidiyordu. Bu durumun önüne geçen ve aylar süren çabalar sonucu barışı sağlayan devrimciler, her geçen gün daha fazla bir oranda yöre halkının güvenesi haline geliyorlardı. Kerim yoldaşın sorumluluğundaki grubun sağladığı Sipiwyan köyündeki barışta çok olumlu sonuçlar doğurmuştu. Halk hızla mücadele saflarında birleşiyordu. Tarihi 15 Ağustos atılımı bunu en iyi bir biçimde kanıtlamış. Eruh halkının da Partiyile omuz omuza savaşa katılacağı gerçeği ortaya çıkmıştı.

Tarihi 15 Ağustos eylemlerinden sonra ülkemizde yoğunlaştırılan baskı ve yıldırma faaliyetlerini en çok da bu bölgede yaşıtan sömürgeciler, bir yandan fiilen baskı ve işkence uyguluyor, bir yandan da halkımızın birlik ve beraberliğini yeniden bozarak, kendisine uşaklık yapacak çevreler kazanmaya çalışıyorlardı. Daha ilk elden, Sipiwyan köyündeki barış olayına müdahale eden sömürgeciler, köy muhtarı ve eskiden beri devletle işbirliği yapan melle Ömer denilen haini çağırarak, bu barışın bozulması talimatını vermişler. Bunun üzerine çatışmalar yeniden başlamıştı.

Çalışmaların başladığı haber alan Kerim Baytar ve grubu, köye gelerek, her iki tarafa da konuşup, sorunu anlamak ve de halletmek istemişler; ancak bir tarafa konuşup, diğer tarafa gidecekleri esnada konuşulan aşirete mensup olan ve daha önce tüm köylünün huzurunda

barıştığını açıklayan hain melle Ömer'in açtığı ateşle karşılaşmışlardır. Bu hain, attığı ilk kurşun da, grup sorumlusu Kerim Baytar yoldaşını yaralamış, ama Kerim yoldaşın soğukkanlı ve atik bir şekilde silahına davranıp, hainin elindeki silahı etkisiz hale getirmesi ve haini de ağır şekilde yaralaması sonucu diğer arkadaşlar kurtulabilmişlerdir. Olayı gören köylüler, hemen müdahale ederek devrimcilerin yardımına koşmuş, yaralı olan Kerim yoldaşı köyün dışına çıkarıp tedavi altına almışlar, ama O, yarası ağır olduğu için yoldaşlarının ve köylülerin kollarında yaşama gözlerini yummuştur. Ölümlü pençeleştigi son anda bile, moralini ve soğukkanlılığını yitirmeyen Kerim yoldaş, yanındakileri teselli etmek, ve moral vermek için sürekli sloganlar haykırarak, halkımızla birliğe ve mücadeleye çağırır. Ölmeden önce ağzından dökülen son cümleler ise şunlar olmuştur: «Yoldaşlarım sağolsun, Partimiz sağolsun, halkımız sağolsun.»

Onun bu kadar soylu bir şekilde şehit düşmesi, yoldaşlarına ve Kürdistan halkına azim ve güç veren bir olay olmuş, ama aynı zamanda yine toplumumuz içinde çıkan bir hain tarafından kalşee vurulması da büyük üzüntü ve öfke yaratmıştır. Kerim yoldaşın da anısına bağliğin bir gereği olarak, düşmanımızın sürekli olarak gündemleştirdiği ve daima canlı tutmaya çalıştığı ilişkilerin ortadan kaldırılması, halkımızın topyekün olarak bir hedef uğruna birleştirilmesi ve Bağımsız-Birleşik-Demokratik bir Kürdistan'ın yaratılması için uğraş veren Partimiz ve onun değerli militanları, gerektiğinde canlarını da feda ederek bu birliği mutlaka yaratacak, halkımızın içine ekilmeye çalışılan nifak tohumlarını bir daha yeşermek üzere ezeceklerdir. Tüm Kürdistanlılar Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında seferber ederek, kutsal bağımsızlık mücadelesini zaferle taçlandıracaklardır.

* Kerim yoldaşın anısını
mücadelemizde yaşatacağız!

* Kahrolsun hain ve uşak takımı!

* Yaşasın Partimizin
militan direnişçi mücadelesi!

Bir mücadele arkadaşı

MART ŞEHİTLERİMİZİN ANISINI ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ TARİHİ DİRENME KARARI NİN İLANIYLA VERİLEN MIZDA YAŞATIYORUZ!

Yükselişimizin direniş
Dağlar kadar ulla
ve kutsal
Yaşıyoruz şimdi
dönüklerde
Alemlerin direniş ve
Suyumayan silah
seslerinde
Yeminimiz var:
«Onunuzda yürüyeceğimize...»

Cemal Kılıç
Süleyman
Tahis Satin
Sedat Alkan
Mahmut Zengin

ERNK

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi Kuruldu!

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI! KÜRDİSTAN'IN TÜM ULUSAL-DEMOKRATİK GÜÇLERİ!

ZİNCİRE VURULAMAZ ÖFKE

Devrimin ateşi yanar
alevleri ulaşır göğe
toplının...
toplının yoldaşlar
açın avuçlarınızı
için alevini
gitsin susuzluğunuz
Bir harman yeridir
dağlar
sesi gelir davulcunun
ellerim yoldaşlarınızın omuzunda
vur davulcu
vur istediğin kadar
bastrıramazsın yine de
yüreğimin temposunu
Dağlar bir savaştır
devrimin ateşi yanar
alevleri ulaşır göğe
toplının...
toplının yoldaşlar
açın avuçlarınızı
için alevini
gitsin susuzluğunuz
Dağlar öfkemizdir bizim
vuramamışlar
etmemiş kabul
yüzyıllardır zinciri
dağlar öfkemizdir bizim.

Baştafı 1. sayfada

İnsan soyunun günümüze kadarki en ileri toplumsal örgütlenme ve birleşme biçimi uluslardır. 20. yüzyıla kadar, gelişen kapitalist toplumsal sistem içinde Avrupa toplumları burjuva sınıfı önderliğinde ulusal örgütlenmelerini ve birliklerini sağlar ve sürekli gelişme katederlerken, ülkemiz ve halkımız gerici Osmanlı ve İran feodal imparatorluklarının egemenliği altında, katı bir feodalizmin geri yapısı içinde kalmıştır. Bu çağdışı imparatorluklar tarafından bölünüp parçalanmış ve katı bir feodal yapı içinde tutulan ülkemiz ve halkımız, bir türlü ulusal kurtuluş ve çağdaş gelişme sürecine girememiştir. Bunda, düşmanların gücü ve kendisinin geri bir yapıda bulunması yanında, Kürt hakim sınıfların, ağa ve beylerinin işbirlikçi ve teslimiyetçi karakterlerinin rolü de büyüktür.

Toplumların ulusal gelişiminde Ekim Devrimi tarihi bir dönemeç oluşturmış ve tarihi bir etki yapmıştır. Ulusal kurtuluşta işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin önderliğinin geliştiği bu etki temelinde, dünyanın ezilen uluslarının, sömürge ve yarı-sömürge halklarının ulusal bilinçlenme, örgütlenme ve kurtuluş eylemine atılma hareketleri, emperyalizme ve sömürgecilğe karşı ulusal kurtuluş mücadeleleri gelişmiş ve bu hareketler zaferler kazanarak ilerlemiştir. Ama bu dönemde de Kürdistan'daki durum dünyadaki bu gelişmelerin tersine olmuştur. Dünyanın sömürge ve ezilen uluslarının ulusal kurtuluş hareketlerinin geliştiği böyle bir dönemde Kürdistan daha çok bölünüp parçalanmış, Kürdistan üzerinde İngiliz ve Fransız emperyalizminin, Türk, Arap ve Fars hakim sınıflarının egemenliği, işgal ve sömürgeciliği gelişmiştir. Bu yabancı hakimiyetlere karşı yükselen isyanlar, ayaklanmalar vahşice ezilmiş, katliam ve «mecburi iskân» yöntemleriyle Kürdistan'da soykırım uygulanmıştır. Gelişmelerin böyle olmasında Kürdistan'ın geri yapısıyla birlikte Kürt hakim sınıflarından kaynaklanan işbirlikçilik ve teslimiyetçiliğin de önemli rolü olmuştur.

İkinci Dünya Savaşında, faşizm yenilmiş ve emperyalizm daha da gerilemiş buna karşılık dünya sosyalizm ve devrim güçleri daha çok gelişmiş olarak çıkmıştır. Savaş sonrasında her alanda gelişen güçlü devrimci-demokratik kabarış ortamında hızla büyüyen ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizmin klasik sömürgecilik sistemini yerlebir etmiş, çok sayıda sömürge ve ezilen ulus, ulusal bağımsızlığını kazanmıştır. Emperyalizmin bu devrimci-demokratik gelişmelere karşı bir karşı-devrim hareketi olarak geliştirmeye çalıştığı yeni-

sömürgecilik sistemine 1960'lardan itibaren Küba, Güney Vietnam, Laos, Kamboçya, Nikaragua gibi çok sayıda ülkede güçlü darbeler vurarak ilerleyen ulusal kurtuluş hareketleri, bu dönemde de çağımızın devrimci bir akımı olduğunu tanıtlamıştır. Ve bugün, dünyanın her tarafında sömürge ve yeni-sömürge ülkelerinin ezilen halkları, emperyalizme ve onun her türlü sömürgeciliğine karşı ulusal ve toplumsal kurtuluşları uğruna kahramanca savaşmaktadırlar.

Dünyada savaş sonrası sağlanan bu gelişmelere karşın, bunların etkisinin güçlü bir biçimde Kürdistan'a da yansıdığı ve Kürdistan'da da aynı gelişme sürecinin yaşandığı söylenemez. Tersine Kürdistan'da yaşanan, sömürgecilğin yeni yöntem ve uygulamalarla gelişip güçlenmesi olmuştur. Kürdistan'ın değişik parçalarında çağa karşıt olan bu yapı değişik görünüşler arzette de, esas olarak birbirine benzerlik ve yakınlık hakimdir. Doğu Kürdistan'da, savaş sonrası, sağlamlıktan yoksun bir biçimde oluşturulmaya çalışılan «Mahabat Kürt Cumhuriyeti»nin kısa süre içinde dağılması sonucunda hakim olan yapı, Fars hakim sınıflarının egemenliği ve geri aşiretçi-feodal yapıdır. Güney Kürdistan'da ilkel milliyetçi düşünceler ve örgütlenmeye dayanan, çeşitli aralıklarla ve sürekli yaşanan isyan hareketi, çağdaş bir ulusal kurtuluş hareketi düzeyine varamamış ve bir çok nedenden ötürü 1970'lerin ortalarında büyük bir yenilgi almıştır. Kürdistan'ın yarısını oluşturan Kuzey-Batı Kürdistan'da bu dönemde yaşanan olaylar daha da kötüdür. Bu dönemde Kürdistan'ın bu parçasında Türk sömürgeci egemenliği, askeri işgal üzerinde ekonomik, sosyal, siyasal ve ulusal-kültürel egemenlik olarak gelişmiş ve güç kazanmıştır. Her alanda uygulanan asimilasyon politikasıyla sürdürülen soykırım hareketi daha önceki katliam hareketlerini tamamlamış ve bu temelde toplum içinde ulusal çözümleme, yabancılaşma, kendi ulusal değerlerini ve çıkarlarını görememe, bunlara sahip çıkamama ve bunlardan belli ölçüde uzaklaşma durumu ortaya çıkmıştır. Elbetteki sömürgeciliğin en vahşi ve en tahripkâr biçimi ve en ileri gelişme düzeyi budur.

Kürdistan'da bu ağır başaşağı gidişin karşısı, olumlu gelişmelerin başlaması ancak 1970'li yıllarda doğabilmiştir. Sömürgeci gelişmenin zorunlu olarak yarattığı yeni objektif toplumsal temelde, her alanda sömürgeciliğe karşı çıkma ve mücadele etme biçiminde doğan bağımsızlık ve özgürlük düşüncesi ve bu temelde şekillenen ulusal kurtuluş siyaseti giderek gelişip güçlenmiş ve topluma malolmuştur. Kuzey-Batı Kürdistan'da 1970'lerin ortalarından itibaren doğup gelişen bu ideolojik ve politik akım, giderek pratik-örgütsel mücadele ve hareket düzeyine yükselmiş, çeşitli toplumsal kesimleri içine alarak gelişmiş, bu faaliyet 1970'lerin sonlarında örgütsel alanda ve en üst düzeyde kendisini işçi sınıfının devrimci partisinde -PKK'de- somutlaştıran, genel biçimiyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi olarak şekillenmiştir. Aynı yıllarda İran'da gelişen devrim hareketi ve Irak-İran savaşı nedeniyle yayıflayan yabancı egemenlik ortamında Güney ve Doğu Kürdistan'da da ulusal hareketlenmenin gelişmesi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin güçlenmesine yol açmıştır.

Kürdistan'da bağımsızlık ve özgürlük düşüncesinin doğması, ulusal kurtuluş siyasetinin şekillenmesi ve bunların devrimci bir ulusal kurtuluş hareketinde somutlaşması, Kürdistan halkının kaderi ve geleceği açısından tarihi bir olay, tarihi bir dönüm noktasıdır. Bununla, Kürdistan halkı, olumsuz tarihi gidişin derinde, bu gidişin tersine döndürme, ulusal ve toplumsal çıkarlarına sahip çıkma ve geleceği hakkında söz sahibi olma gücüne ulaşmıştır. Çağdaş gelişmelerin, dünya çapındaki devrimci-demokratik yükselişin ve güçlü ulusal kurtuluş hareketlerinin etkisi ancak bu zamanda Kürdistan'a yansımış, bu gelişmelerle paralel bir süreç, çağdaş gelişme sürecine Kürdistan ancak böylece girebilmiştir. Geleceğin bu gelişme süreci doğrultusunda çizileceği kesindir.

Yurtsever Kürdistan Halkı!

Elbetteki Türk sömürgeciliği, dünyanın bu en vahşi ve en barbar sömürgeciliği, Kürdistan'daki bu gelişmelere karşı, kendi temellerine vuran ve ölümünü gösteren

bu en haklı, en doğal, en demokratik, en onurlu ve zorunlu mücadeleye karşı, Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal çıkarlarına ve geleceğine sahip çıkma hareketine karşı sessiz durmayacaktır. Derin yaralar almış azgın boğalar gibi saldıracak, tarihin ve bugünkü çağdışılığına yakışır bir biçimde vahşet kusaacaktır. Ve gelişmeler böyle oldu. 12 Eylül faşist-askeri darbesiyle yönetime oturan generaller cuntası, Kürdistan'ın taşına, toprağına, insanına, halkına ve devrimci-yurtsever güçlerine karşı yürütülen faşist sömürgeci savaşı açık bir biçimde ve daha da geliştirdi. Kürdistan'ı köy köy, mahalle mahalle, ev ev yeniden işgal etmeye çalıştı. Baskıyı, zulmü, işkenceyi, katliamı günlük uygulamalar olarak doruğa çıkardı; en değerli insanlarımızı sorgusuz sualsiz kurşunladı, astı, boğdu, yaktı, katletti; yüzlerce insanımızın kanını akıttı, onbinlercesini zindanlarına doldurdu ve yüzbinlercesini en vahşi işkencelerden geçirdi. Bütün bu uygulamalarını kadın-erkek, genç-ihyiar-çocuk ayırımı yapmadan tüm Kürdistan halkı üzerinde yürüttü. Kürdistan sorununu tüm politikalarının merkezi haline getirerek, her alanda Kürdistan halkına ve devrimci-yurtsever güçlerine karşı savaşmayı esas aldı. Kürdistan'daki bütün yaşamı faşist askeri birliklerin yönetimi altındaki ve savaş içindeki bir yaşam haline getirdi. Ve Kürdistan'ın diğer parçalarındaki halkımız üzerine saldırdı. Faşist cunta, Kürdistan'daki yağma ve talanı, her alandaki sömürüyü bir avuç tekeli burjuva ve ağa çıkarına katbekat arttırdı. İşsizliği, pahalılığı, yokluğu ve yoksulluğu akıllamaz boyutlarda büyütürken halkımızı açlıkla yüzyüze getirdi. Her kesimden insanlarımızın elindeki varını-yoğunu gaspederek,

bir avuç işbirlikçi-ajan dışında halkımızı yaşayamaz duruma soktu. Her alanda ve özellikle gençlik içinde burjuva-feodal yozluğu ve ahlaksızlığı geliştirerek toplumumuza çürütme çalıştı. Bütün bu uygulamalarıyla amaçladığı şeyler açtı; devrimci-yurtsever güçleri ve ulusal kurtuluş hareketini ezme, yoketmek; halkımızı güçsüz ve zayıf düşürmek, pasifize etmek; halkımızı ulusal ve toplumsal çıkarlarını göremez, bunlara sahip çıkamaz ve bu uğurda eyleme kalkamaz hale getirmek; ve böylece ulus ve halk varlığını kastetmek.

Faşist-sömürgeciliğin bütün bu çağdışı ve insanlık dışı baskı, zulüm ve sömürüne karşı halkımız ve onun devrimci-yurtsever öncülleri yığıtce direndiler. Faşist-sömürgeci savaşı karşı her alanda büyük fedakarlık ve cesaretle yürütülen bir direnme savaşına atıldılar. Faşist-sömürgeci zindanları ve mahkemeleri canlı birer mücadele alanına dönüştürerek, buraları sömürgeciliğin yargılanıp ölüme mahkum edildiği ve Kürdistan halkının ulusal kurtuluş davasının kahramanca savunulduğu alanlar haline getirdiler. Her alanda yürütülen devrimci çalışma ve mücadeleyle halkımızın birleşip eyleme kalkacağı ulusal kurtuluş yolunu daha belirgin kılıp, bu yolda daha güçlü yürümenin hazırlıklarını yaptılar. Bazı sahte devrimcilerin kaçkınılığına karşın, sorumlu devrimciler, dönemin en yakıcı sorunu olarak ulusal kurtuluş mücadelesi çerçevesinde ittifak ve cephe çalışmalarına hız verip, tüm devrimci ve yurtsever güçleri böyle bir görevi yerine getirmeye çağdılar. Kısaca zin-

danlarda, dağlarda ve yurtdışında yürütülen kahramanca mücadeleyle, bir yandan faşist-sömürgecilik umut ve amaçları boşa çıkarılırken, öte yandan ulusal kurtuluş hareketimiz ulusal ve uluslararası planda daha gelişmiş ve güçlenmiş hale getirildi.

Böyle bir gelişme sürecinden geçilerek gelinen bugünkü durum gözler önündedir. Faşist-sömürgecilik, yurdumuzu kendi toprakları haline getirmek, ulus ve halk varlığını kastetmek biçimindeki haince emellerine ulaşabilmek için her yöntemi uygulamakta ve bütün gücünü harcamaktadır. Vahşi sömürgeci baskı, zulüm ve sömürü halkımızın günlük yaşamı haline getirilmiştir. Bugün bu zulmü hissetmeyen tek insan bile Kürdistan'da kalmamıştır. Faşist-sömürgecilik katliam ve «mecburî iskân» politikalarını, vahşi soykırım hareketlerini çok büyük boyutlarda uygulamaya koymaya çalışmaktadır. Kürdistan'ın daha büyük kan gölü haline getirmeye, halkımızı yurt topraklarından uzaklaştırmaya hazırlanmaktadır. Faşist-sömürgeci egemenlik altında ulus ve halk varlığını tehlikeye atmaktadır. Faşist-sömürgeci egemenlik altında Kürdistan'da insanca ve onurlu yaşamın olanağı kalmamıştır. Bu gidiş der demenin, ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirip halkımızın bağımsız ve özgür geleceğini yaratmanın olanakları vardır. Bu olanaklar, tarihimizin her döneminde olduğundan çok daha fazla olarak bugün güçlüdür. Bu ise, her alanda halkımızın örgütlenip birleşmesi ve faşist sömürgecilğe karşı topyekûn mücadeleye atılması mümkündür. Böyle bir mücadele, bugün geçmiştekinden daha güçlü olarak sürmekte ve gelişmektedir. Ülkemizin her tarafında ulusal kurtuluş uğruna devrimci silah sesleri gürlemekte, halkımızın örgütlülüğü ve eylemliliği her geçen gün artmaktadır. Geleceğin bu mücadele tarafından belirleneceği kesindir. Bu mücadeleye katılmak ve desteklemek Kürdistan'da onurlu yaşamak isteyen herkesin yurtseverlik ve insanlık görevidir.

İşte böyle bir ortamda ve gelişen devrimci-yurtsever mücadele içinde, halkımızın ulusal kurtuluş hareketini ve mücadelesini örgütlemek ve yönetmek, halkımızın bağımsız ve özgür geleceğinin yaratıcısı olan devrimci ulusal kurtuluş siyasetini hayata geçirmek amacıyla, Kuzey-Batı Kürdistan halkının ulusal kurtuluş örgütü olarak ENİYA RİZGARİYA NETEWA KÜRDİSTAN (ERNK) (KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ) kurulmuştur.

ERNK, Kürdistan'da her alandaki gelişmenin ancak Türk sömürgeciliğin ve gerisindeki emperyalizmin Kürdistan üzerindeki her türlü egemenliğinin yıkılması ve ulusal bağımsızlığın kazanılması ile mümkün olacağına inanır. Ulusal çelişkiyi baş çelişki olarak görür ve bu çelişkinin çözülüp ulusal bağımsızlığın kazanılmasını en ivedi görev olarak önüne kor. Bir başka deyişle Kürdistan'da ekonomik, sosyal, siyasal, askeri ve ulusal-kültürel her alandaki Türk sömürgeci egemenliğini yıkmak ve ulusal bağımsızlığı sağlamak amacındadır. Bu nedenle, Kürdistan üzerindeki sömürgeci ve emperyalist egemenliği yıkmayı amaçlamayan, onlarla çeşitli biçimlerde işbirliğini ve uzlaşmayı öngören işbirlikçi, usak, şöven ve sosyal-şöven anlayışlarla mücadele etmeyi ve bunları etkisiz kılmayı esas alır.

ERNK, demokratik halk yönetiminde ulusal bağımsız ve demokratik bir toplumun yaratılmasını amaçlar. Ulusal bağımsızlığın kazanılması birincil olmak üzere, ulusal bağımsızlık ve demokratik toplum hedefleri karşılıklı olarak birbirini koşullandırır. ERNK, dil, din, mezhep, bölge, milliyet ve cinsiyet ayrımı gözetilmeksizin tüm Kürdistan halkının siyasal birliğinin yaratıldığı, halkın demokratik özgürlüklerinin ve özgür gelişme hakkının kullanıldığı bir düzene ulaşması için çalışır. Bu nedenle, mücadelesinde, Türk sömürgeciliğine işbirlikçilik ve ajanlık yapan yerli gerici güç mihraklarını dağıtmayı, ortaçağ kalıntılarını tasfiye etmeyi, halkın ulusal ve siyasal birliğinin yaratılması önünde engel olan her türlü gerici anlayışı etkisiz kılmayı esas alır.

ERNK, ulusal kurtuluşun sağlanabilmesi için halkın en geniş siyasal birliğinin ve en gelişmiş siyasi ve askeri gücünün yaratılmasını gerekli görür. Bu çerçevede halkın topyekûn eğitilip örgütlendirildiği ve eyleme kaldırıldığı bir organ olma görevini üstlenir. Faaliyetlerinde her alanda ulusal kurtuluş örgütlerinin kurulup geliştirilmesi ve işçi, köylü, gençlik, kadın, esnaf vb. birliklerinin örgütlenmesiyle halkın siyasal gücünün, yine her alanda milis, gerilla ve halk ordusunun örgütlenmesiyle geliştirilmesiyle halkın askeri gücünün yaratılmasını esas alır.

ERNK, faşist Türk sömürgecilğine karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin ancak uzun süreli halk savaşı, ulusal kurtuluş savaşı yöntemi temelinde, koşullara göre en basit biçimlerden en gelişmiş biçimlere kadar her türlü siyasi ve askeri mücadele yönteminin uygulanmasıyla zafere gideceğine inanır. Bu nedenle, ulusal kurtuluşun temel mücadele biçimi olarak ulusal kurtuluş savaşını öngörmeyen ve kitleler içinde eylemsizliği geliştirmeye çalışan her türlü reformist, teslimiyetçi ve pasifist anlayışlara karşı mücadele eder ve bunları etkisiz kılmaya çalışır.

ERNK, halkımızın direnişçi tarihi mirası ve son on

yıldan beri PKK önderliğinde kahramanca sürdürülen ulusal kurtuluş mücadelesi temeli üzerinde doğmaktadır; gücünü, doğru devrimci önderliğinden, ulusal kurtuluş siyasetinin doğru ve haklılığından, halkımızın güçlü devrimci dinamizminden ve kendi bilinçli ve örgütlü yapısından alır. Bağımsızlık, demokrasi, özgürlük ve barış davası haklı davadır, dünya ölçeğinde sürekli zaferler kazanan davadır. Bu davanın Kürdistan'da da zafer kazanması mümkündür, ama bunun için cesaret ve fedakarlık gereklidir.

ERNK, Kürdistan'ın her parçasındaki kurtuluşun, ana ülkedeki devrimci-demokratik gelişmeye ve halk iktidarının kuruluşuna yakından bağlı olduğu görüşündedir. Bu nedenle, Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketiyle -ulusların bağımsızlık, özgürlük ve hak eşitliği temelinde- her türlü dayanışma, ittifak ve cephe ilişkisi içinde ve ortak mücadele ile geliştirmeyi esas alır. Türkiye üzerindeki emperyalist egemenliği, askeri-faşist diktatörlüğü ve tekelinin egemenliğini yıkmayı hedefleyen ve Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin hakkını tanıyan bütün Türkiye devrimci ve demokratik güçlerle en sıkı ittifak ve dayanışma kurmak ve bu doğrultuda atılan adımları geliştirmek ister. Bu vesile ile, buradan, tüm Türkiye devrimci ve demokratik güçleri, emekçi Türk halkını faşist-askeri diktatörlüğe karşı daha aktif mücadele etmeye, bu mücadeleyi Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesiyle birleştirmeye ve Kürdistan halkının haklı ve en demokratik davasını desteklemeye çağırır!

Kadın-erkek, genç-ihtiyar ayrımı yapmaksızın, Kürdistan'ın tüm işçileri, köylüleri, gençleri, kadınları, esnaf ve memurları, ulusal kurtuluşun yana olan tüm insanları! Ulusal bağımsız, demokratik, özgür ve mutlu bir gelecek yaratabilmek için ERNK saflarında örgütlene- lim ve birleşelim!

ERNK, Kürdistan'ın her parçasındaki kurtuluşun esas olarak o parçadaki halkın özgüçüyle ve mücadelesiyle sağlanacağı görüşündedir. Ulusal birlik sorununu, halkın özgür iradesiyle çözümlenecek bir sorun olarak görür. Parçalardaki ulusal kurtuluş hareketleri arasında, her parçanın genel içindeki yeri ve rolünün doğru belirlenmesi temelinde en sıkı ittifak ve dayanışmanın kurulmasını ve ulusal kurtuluş mücadelesinin birliğinin giderek bir Ulusal Yasama Meclisi haline gelebilecek olan Ulusal Kongre ile sağlanmasını gerekli görür. Bu nedenle, buradan, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki tüm devrimci-yurtsever güçleri doğru bir anlayışa ulaşmaya, değişik parçalardaki mücadelenin en sıkı ittifakını ve birliğini yaratma görevlerine sahip çıkmaya ve Kuzey-Batı Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesini aktif olarak desteklemeye çağırır!

Emperyalizm ve işbirlikçi gericilik, Ortadoğu halklarının kurtuluş hareketlerini boğmak ve gerici egemenliklerini geliştirmek için yeni komplolar peşindedir. Bölge halklarının kurtuluş sorunu, bölgede emperyalist ve gerici varlığın zayıflatılmasına, karşı-devrimci bloka karşı ulusal-demokratik halk güçlerinin devrimci-demokratik blokunun yaratılmasına yakından bağlıdır. Bu nedenle, ERNK, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini Ortadoğu halk devrimlerinin temel bir parçası haline getirmek ve Ortadoğu'nun devrimci-ilerici güçleriyle sıkı bir ittifak ve dayanışma içinde olmak için aktif çaba harcamaktadır. Buradan, Ortadoğu'nun bütün devrimci-demokratik halk güçlerini, emperyalizme ve işbirlikçi-gericiliğe karşı daha aktif mücadele etmeye, emperyalizme ve işbirlikçi-faşist Türkiye yönetimine karşı Kürdistan'da yürütülen haklı mücadeleyi desteklemeye çağırır!

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi, dünya devriminin ayrılmaz bir parçasıdır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, dünya çapında sosyalist ülkeler, işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketlerinin oluşturduğu temel

devrimci güçlerin Kürdistan'daki koludur. ERNK ve Kürdistan halkı, emperyalizme ve faşist Türk sömürgecilğine karşı yürüttüğü aktif mücadeleyle bu görevlerini yerine getirecektir. ERNK ve Kürdistan halkının yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemek ve faşist Türk sömürgecilğine karşı çıkmak, dünyanın tüm sosyalist, ulusal kurtuluşçu, devrimci ve ilerici güçlerinin görevi olmalıdır.

«Hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli değildir!» «Hiçbir şey halkımızın kurtuluş sorununun önünde engel olamaz!» Sömürgeci kölelik altında çürüyüp yokolmaktansa, vatanın kurtuluşu için kanımızı son damlasına kadar akıtmak bin kez daha değerli.

Vatanın ve halkın kurtuluş davasına herşeyini vermeye hazır olan, büyük bir cesaretle, fedakarlık ve dirençle mücadele eden tüm devrimci ve yurtseverler, Kürdistan'ın tüm bilinçli ve mücadeleciler güçleri! Ülkemizi bağımsız, toplumumuza demokratik ve halkımızı özgür kılma mücadelesini zafere götürebilmek için ERNK saflarında örgütlenelim, her alanda ulusal kurtuluş örgütlerini yaratabilmek ve halkımızı topyekûn örgütlemek için bütün gücümüzle çalışalım!

«Anayurtlarından koparılan, kapitalist metropollelerin en tortu işlerinde çalıştırılan, yurtlarında göçmen durumuna düşürülüp işsizliğe ve başı boşluğa itilen, eğitimden, konuttan, sağlıktan, iş güvenliği ve geleceğe güvenenden yoksun Kürdistan işçileri! Sömürgeci ve feodal-komprador düzenin baskısından kurtulmak, iş ve yaşam güvenliğine sahip olmak, bağımsız ve demokratik bir ülkede mutlu bir yaşama kavuşmak için;

«Yüzyıllardır ulusal baskı ve sömürünün kurbanı olan, sömürgeciler, toprak ağaları ve tefecilerin dayanılmaz baskı ve sömürüne maruz kalan, kırsal yaşamın bunalıtı etkisi altında cahil bırakılıp insandan dahi sayılmayan, nüfusumuzun belkemiğini oluşturan, toprak ve özgürlük yoksunu cefakâr Kürdistan köylüleri! Sömürü ve baskı düzeninden toprak ve özgürlüğe, ortaçağ karanlığından aydınlığa, yoksulluk ve sefaletten mutluluğa kavuşmak için;

«Ulusal-inkarcılık, asimilasyon, emperyalist-sömürgeci eğitim ve feodal-komprador kültür ortamında kişiliğini yitiren, geleceğinden umudu olmayan Kürdistan gençliği! Ulusal kişiliğe kavuşmak ve geleceğimizi teminat altına almak için;

«Daha sınıflı topluma girerken köleleştirilen, koyu feodal baskı altında insanca yaşamdan koparılan, kendi geleceği üzerinde söz hakkı olmadığından alınıp satılan, ufkı bin türlü dertle karartılan Kürdistan kadınları! Bu baskılardan kurtulmak, aydın ve özgür bir kişiliğe kavuşmak, kendinizin ve toplumun geleceği üzerinde söz sahibi olmak, en az sizin kadar özgürlüğe susamış olan Kürdistan'ın bağımsız ve demokratik bir ülke haline getirmek için;

«Bağımsız ve demokratik bir Kürdistan'da yaşamayı insanlık onuru ve yurtseverliğin kaçınılmaz bir gereği sayan, sadece bu nedenle her türlü baskı ve engelle karşılaştıkça tüm yurtsever ve demokratlar!»

Kadın-erkek, genç-ihtiyar ayrımı yapmaksızın, Kürdistan'ın tüm işçileri, köylüleri, gençleri, kadınları esnaf ve memurları, ulusal kurtuluşun yana olan tüm insanları! Ulusal bağımsız, demokratik, özgür ve mutlu bir gelecek yaratabilmek için ERNK saflarında örgütlene- lim ve birleşelim! Kendi kitle örgütlerimizi, ulusal kurtuluş birliklerimizi yaratalım! Her alanda ulusal kurtuluş örgütlerini kurup geliştirelim! Faşist Türk sömürgecilğine ve ajanlarına karşı cesaretle ve fedakarca mücadele edelim!

* BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK VE ÖZGÜR BİR KÜRDİSTAN İÇİN İLERİ!

* KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE EMPERYALİZM!

* YAŞASIN KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!

* YAŞASIN KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ (ERNK)!

(Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)
Eniya Rizgarîya Netewa Kürdistan
(ERNK)

21 Mart 1985

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİNİN İLANI HALKIMIZIN TARİHİ DİRENME KARARIDIR

Çağımız, ulusların bağımsızlık, toplumların ise özgürlük yolunda alabildiğine ilerlediği bir çağdır. Burjuva devrimlerinin doğuşundan bu yana 2 yy. ve ilk proletarya devriminden bu yana geçen 68 yıl boyunca dünya halkları, ister burjuvazi isterse proletarya öncülüğünde olsun, daima bağımsızlıklarını kazanmak için mücadele vermiş ve toplumsal ilerleme doğrultusunda çok güçlü atılımlar kaydetmişlerdir. Halklar, toplumlar tarihinin en çok da bu döneminde daha gelişmiş bir bağımsızlık ve özgürlük bilinciyle hareket etmişlerdir. 20. yy. halkların bu uğurda verdikleri en zorlu mücadelelere tanıklık etmektedir. Özellikle de 1917 Ekim ihtilali ile başlayan her türlü kölelik zincirinin dünya çapında kırılma mücadelesini yüzyılımıza damgasını vuran bir gelişimdir. Bugün dünya uluslarına bakıldığında köle yaşama evet demiş bir halka, bir topluma rastlanamaz. Tam tersine gün be gün büyüyen mücadeleleri, bu mücadelelerin zaferle taçlanması olayı yaşanmaktadır. Dünyamızda bağımsızlık ve demokrasi sloganlarının haykırılmadığı tek bir kara parçası kalmamıştır.

Halkların yaşadığı bu yalın gerçeklik karşısında, bizim halkımızın yaşamı kelimenin tam anlamıyla çağın bir yüzkarasıdır. Dünya çapında tasfiye olunmuş bir sömürgecilik altında yaşamının daha başka bir izahı olamaz. Kürdistan halkı üzerinde eşine rastlanmayan bir sömürgecilik uygulanmaktadır. Bu vahşi sömürgecilik, yalnız ulusal kimliği ortadan kaldırarak da yetinmeyerek, sömürünün en azgını ve toplumsal geriliğin en dayanılmaz biçimlerini gördüğümüz başı ve hilakar yöntemlerle sürdürmektedir. Bu konuda kendini hiç bir insanlık değerine bağlı hissetmemekte, hiç bir gerekçeyle kabul edilemeyecek sayısız uygulamaların hesap vermeden sürdürme gayretinde bulunmaktadır.

Tarihi kökenleri çok derinlere giden, ama özellikle yaklaşık bir yıldıan beri halkımızın yakasına bir kene gibi yapışan Türk egemen sınıflarının ısgal ve istilası altında bir türlü kendine gelemeyen ve her geçen gün daha da derinleşen olumsuz bir tarihi yaşayan bir halk konumuna itilmiştir. Dünya halklarının uyanma, bilinçlenme ve uluslaşma sürecine girdiği yüzyıllara gelindiğinde; önüne çıkan her direnmeyi emzede en vahşi yöntemleri uygulamaktan çekinmeyen Türk sömürgeciliği, halkları sadece uluslaşma sürecine girmekten alıkoymamış, bunun da ötesinde ileri bir üretim biçimi olarak kapitalizmin toplumla sağladığı her türlü gelişme imkânını da tıkamıştır. O, bunu kendi geriliğinin bir sonucu olarak en geri biçimler altında sürdürmüştür. Her türlü gelişme yollarını tıkayan Türk sömürgeciliğinin bir sonucu olarak, halkların ulusal bağımsızlık ve özgürlük doğrultusundaki mücadeleleri en gelişmiş bir döneme girdiğinde bizim halk olarak var olup olmadığımız tartışılır hale getirilmiştir. Bu kesinlikle kabul edilemeyecek bir durumdur. Uluslar, savaşlarda yenilebilir, alabildiğine sömürülebilirler ama, kimlikleri tartışılmalı hale getirilip, bir soyun ortadan kaldırılması tehlikesi ortaya çıktığında durum en dehşet verici bir hal almış demektir. İşte halkımız böyle bir konumda bulunmaktadır. Her türlü baskı ve sömür, eritime yöntemleriyle birlikte sürdürülmektedir. Bu, öyle bir hal almıştır ki, kimlinin sürekli yitirilmesi kabul edilmiş gereken

bir durummuş gibi halkın nerede ise ruhuna yansıtılmaktadır. Fakat işin en acı yanı da, bunun önemli oranda kabul görmesidir.

Kürdistan halkının günümüz koşullarında içinde yaşadığı durum, ulusal-toplumsal çıkarların gelişim yolunun çok uzatılmıştır. Kendisini mahveden düşmanın her türlü baskı ve sömürsü, daha düne kadar normal bir yaşamıymış gibi bir ölümsüzlüğüyle karşılanabilmektedir. Böyle-sine bir durumda ebbeteki hiç bir ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasi gelişme kaydedilemez. Ülkemizde insanlar yaşayıp-gelişiyorlar ama, görüleceği üzere bu tümüyle yabancı bir egemenliğin yaşanmasıdır.

Hiç şüphesiz ki, halkımız bu koşulları kendiliğinden kabul etmedi. Tam tersine sayısız direnmele-re buna isyan etti. Ama bir çok nedenden ötürü, tüm isyanları acımasız bir biçimde ezildi. Her yeni direnme hamlesi ardından kökünü ve gerilicini anlayışın daha da derinleştirmekten öte hiç bir sonuç vermedi. 20. yy.'ın başlarından itibaren girilen son ayaklanmalar, öyle bir biçimde ezildi ve halkımızda öyle bir duyguyu uyandı ki, iş, bu düşünle başlatabilecek denilme-kadar götürüldü. Yenilgi, ulusal kimlikten soyutlanma, toplumsal geriliğin her türlü biçimi ve sömürünün en azgını bir kader gibi kabul edilmeye başlandı. Tabi ki, düşman da bunu her türlü eritime ve propaganda yöntemiyle benimsetmeye koyuldu. Ve işte gelinen süreçte içinde yaşanan; toplumsal yapının her birey ve kurumunun her gözeneklerinin tıkandığı, çağ ve tarihle ilişkileri kesilerek adeta bir ölüm uykusuna yatırıldıkları, nereden ise bir kadavra haline getirilmiş olan bir toplumsal gerçekliktir. Bu aynı zamanda, beyinlere ve yürek-lere bir zincir gibi bağlanan u-mutsuzluk ve gaffetin de bir ger-çekleşti haline getirilmiştir. Sıradan bir insan bilincinin dahi kabul edemeyeceği bu durumu savunular ne yazık ki, aç değildi. Bu, hem gerilic-i ve hem de ilerilicik adına kabul edilmiş, meşru gösterilmeye çalışılmıştır. Burjuva milliyetçi yöntemle-rin yetmediği yerde sol maskeli sosyal-sovenizm ortalığı kaplamış, ortalığı ideolojilerinin yetmediği yerlerde çeşitli burjuva anlayışlarla örtbas edilmeye çalışılmıştır. Kısaca bu durum, hem ezen ulus ve hem de ezilen ulus adına meşru gösterilerle, direnme reddedilmiş-tir. Halka en kıt olanaklar içinde bile olsa, elindeki taş, sopa ve ne bulduysa, yumrukları, yürekleri, dille savaşması, direnmesi gerektiğini bugüne kadar hiç kimse söyleme-miştir. Tam tersine meselelerin hep kenarından geçmişler, köleliğin biraz daha meşrulaştırılması kav-gasından öteye gitmemişlerdir. Ve öyle bir noktaya gelinmiştir ki, çağın ilerici kuvvetleri, Kürdistan ülkesi diye bir ülke ve burada yaşayan bir halkın olup olmadığı sorusuyla karşı karşıya kalmışlar-dır. İşte bu noktada da yine hiç bir biçimde kabul edilemez tutumlar sergilenmiştir. Neredeyse kimliğin-den bile soyulmuş bir halka, modern bir ulusal kurtuluş hareketi örne-mi-nin nasıl bir sonuç yaratacağı konusunda taşınan kaygılarla hal-kımıza bu utanç verici durumu kabul etmesi önerilmiştir. Direnme-nin katliamları getireceği, dünya barışını tehdit edeceği ve bölgede bir çok gücün çıkarını sarsacağı gibi ileri sürülen nedenlerle bu durum bir de gerekçelendirilerek, kabul edilmesinde doğrultusunda hal-kımıza ve ilerici insanlığa dayatıl-maya kalkışılmıştır. Ama artık mızrak çuvala şikâmetmektedir. Orta yerde duran gerçeklik çağımı-zın bağımsızlık ve özgürlük gerçek-liğiyle karşılaşırlınca hiç bir sah-tekarlığını kendini gizlemesi ola-sılığı da kalmamıştır. Direnmekten başka bir çarenin olmadığı bütün açıklığıyla görülmüştür.

Bugün bir cephe ilanına gidi-liyor. Halkımızın topyekun direniş-i-nin ilanı olan bu durum, direnişin tek çıkar yolu olduğunun bütün bir halk tarafından benimsendiğinin de açık bir ilanıdır. Bizi böyle bir diren-meye iten neden, her şeyden önce içinde yaşadığımız bu gerçekliktir. Halk olarak ne kadar zayıf, güçsüz ve olanaksızlıklar içerisinde olursak olalım ve yine düşman, ne kadar barbar, güçlü ve geniş olanaklara sahip olursa olsun bundan başka verebileceğimiz bir karar da yoktur. Çağdaş bir insan olarak yaşamak isteyen, yurtseverliğin en küçük bir kırınımsı taşıyan herkes direnişten bir çıkış bulmaya evet diyemeyiz. Günümüzde halen sayısız sahtekar çeşitli ideolojik ve politik akımlarla bu yalın gerçeği örtbas etmeye çalışmakta, fakat sonuç da onlar açısından insanlıkta hergün biraz daha uzaklaşmak olmaktadır. De-mogojinin bile izah edemeyeceği acayip kılıklı türediler şekillenmekte, yurtseverlik ve sosyalizm adına ortalarda arz-ı endam etmektedirler. Halkımızın gerçekliği bu iki duruma tanıklık etmektedir. Bu çok acılı bir gerçektir. Bu koşullarda direnme doğrultusundaki ilerleyişimiz de el-bette ki, çok kesin ve dayatıcı olmak zorundadır. Kürdistan'da direniş seçilmesi gereken tek yoldur. Biz baştan beri olduğu gibi bugün de direnişi yükseltmekle büyük bir olaya adımızı nakşettiğimizi söyle-miyoruz. Tam tersine, yerine getiri-mek istediklerimizin çok önceleri yerine getirilmesi gereken çok ge-cikmiş bir işin biraz da utanılarak yerine getirilmesi olduğunu biliyo-ruz. Kürdistan'da direnme, sadece bir savaş değildir; her şey olmak zorundadır. Ulusumuzun üzerinde yürürlükte olan kanunlarda, düşün-ceden eyleme kadar direnmenin her türlü-sü çok sayılmaktadır. Sömür-gecilik, direnişçi en küçük bir dü-şünceye dahil saldırmakta, bu dü-şünce sahiplerini görülmemiş iş-ken ve cezaaya uğratmakta perva-sızdır. Ama düşman ne kadar per-vasız olursa olsun, bizim de direnme konumundan başka bir konumla hak aramamız, bir kurtuluş yolu bulmamız mümkün değildir. Biz de basit ekonomik ihtiyaçlardan, en soylu düşünce, kültür ve sanat ürün-lerine kadar her şeyin temeline kızıl bir şerit gibi direnme alınmazsa yenilgi kaçınılmazdır. Aynı za-manda biçimsizliğe de mahkum-dur. Bu durum yalnız ulusal-top-lumsal düzeydeki haklar için değil, bireyin her türlü hakkı için de böyle-dir. Kürdistan'da en çok çarpıtılan konulardan birisi de budur. Sanki birey, ulusal-toplumsal gerçek-likten ayrı gelişebileceği ve hatta en-üst görevlere tırmanabileceği-miş gibi derin bir ideolojik-politik etki-lenme altındadır. Ama bu, büyük bir yenilgidir ve milyonlarımızın muaz-zam enerjisinin boşa yere çarçur edi-lmesidir. Bireyin her türlü özgür-lüğünün de yalınlat bir direnmeye hak olduğunu belirtmek, yine sa-dece basit bir gerçeği izah etmek demektir. Bireyi toplumsal kurtu-luştan ayıran ve gerçekte onu böyle-likle köleliğe daha çok zincirleyen her türlü düşünceye ve bunların bir ideolojik şekillenme biçiminde da-yatılmasına itibar edilemeyeceği son derece açıktır.

Kürdistan'da her şeye dam-gasını vurmaş gereken tek şey **DİRENME**'dir. Nefes almışmız bile ancak bununla mümkündür. O hal-de, harfle, sözle, silahla, sopayla, kültürle, sanatla, en basit maddi imkânlarla, ruhla, insanın belle-ğinde ve yüreğinde bitecek de varsa herşeyle direnme durumundayız. Yüzyıllardan beri kopartıldığımız insanlığa ulaşabilmemiz, ulusal-top-lumsal ve kişisel haklarımızı ka-vuşabilmemiz, yalnızca böyle bir direnmeyle mümkün olabilir. Bunu tartışmak bile saçmadır. Daha ya-kın dönemde halkımızın varlığını tartışılması nasıl saçma ise; günü-müzde direnmeyi tartışmak da o kadar acı ve saçmadır. Bu bir dire-nişçinin kabul edemeyeceği en acı polemiktir. Çağdaş halkların yüz-yıllar öncesinden muazzam bir azim ve yürekle girdikleri bu yola bizim ödekle girmemiz ve hala bunu tartışmaya sokmamız, yal-nızca sefaletin bir göstergesi ola-bilir. İnsanlık, ister burjuva ve isterse proletarya öncülüğünde olsun her türlü gelişmesini bu sözcükle elde etmiştir. Çağımızın tüm kültür ver-i-leri, bilim, edebiyat, ekonomi-po-litik, felsefe vb. bunun üzerinde temellenmiştir. Kısaca, insanlık eşittir direniştir.

Türk egemen sınıfları yüzyıllar-dan beri ve özellikle de vahşi Türk kapitalist sömürgecililiğin devlete hakim olduğu 20 yy'ın ilk çeyreğin-den günümüze kadar dayattığı sö-mürgecilikle bu sözcüğü halkın bilinci ve yüreğinden silmeye çalış-mıştır. Ve özellikle de aydınları, bu kavramdan öylesine uzaklaştırmış-tır ki, günümüzde direnmeden söz etmek bunlar açısından ve hem de sosyalizm adına terörizm, mace-racılık ve provakasyon olarak de-ğerlendirilebilmekte, böylesi bir alçaklığa düşülebilmektedir. Halkı-mız burada garip bir durumla karşı karşıyadır. Burada, halkın ulusun en gerici egemenlerinin bunların ağzında dile getirilmesi olayı yaşan-maktadır. Ama işte en acı olan yan da burasıdır. Vahşi sömürgeci tem-silcileri, kendi egemenliklerini çe-şitli baskı ve sömürü yöntemleriyle sürdürülebilirler. Fakat dolaylı olarak ve sözde ezilen halklardan yana bunu değişik yöntemlerle gerekçe-lendirmek kadar alçaltıcı ve soysuz bir davranış olamaz. Egemen sınıf niteliği gereği her türlü sömürü ve baskıyı uygular. Ama ezilen ulus adına ortaya çıkan yaptığı sah-tekarlığın izahı nasıl yapılabilir. Bu tümüyle kişiliksizleştirilmenin, ul-sal özden boşalışlığın bir ürünü değil midir? İnsanın yüz karası olmaktan da öte, lanetli bir tarihsel kategori olarak önümüze çıkan bunları katmerli bir yabancılığa sürecinin sonucu olarak görmek gerekiyor. Direnme sözcüğünün böylesine saldırları uğramasının nedenleri de yine burada aranmalı-dır. Halbuki insanlık, tümüyle bir direniş üzerinde yoğunlaşmış ve ya-şama hakkını bu temelde elde et-miştir. Halk olarak bize dayatılan gerçekle, insanlığın gelişim ve yü-celme gerçekliğinin en küçük bir ilişkisinin olmadığı, tarihsel ve çağ-daş gerçekliklerin bizi derin bir utanca sürüklediği şimdiki çok daha açıktır.

PKK ÖNCÜLÜĞÜ CEPHENİN GEREKÇESİ VE ZAFER GÜVENCESİDİR

Dünya halklarının peş peşe ba-ğımsızlıklarını kazandıkları, top-lumların gerçek özgürlüğe doğru yoldıkları bir çağda, yüzyılların bu yükü ve utancı artık daha fazla

taşınamazdı. İşte PKK öncülüğünün tarih sahnesine çıkması, böyle bir durumun kabul edilmemesinin ürü-nüdür. PKK öncülüğüne karar veril-diğinde bilinc, cesaret, fedakarlık ve olanakların ölçüsü ne olursa olsun atılan adım çok gecikmiş ve zayıf da olsa atılması gereken adımdı. Ortam ne kadar elverişsiz ve koşullar ne kadar zor olursa olsun bahsedilen insanı özelliklerin en basitine bile sahip çıkılmak iste-niyorsa bu adım atılmaydı.

O halde; PKK öncülüğü, çağla olan tüm çelişkileri ve tarihle olan kopukluğu aşmak için insan bilinci-nin Kürdistan koşullarına müdava-zı bir biçimde müdahale etmesinden başka bir anlama gelmez. Onun yüceltiği de, zorluğu da buradadır. O, gerçekliğin kartıtlığı, buna sahip çıkacak yüreğin susturul-duğu, beyin kırıldığı, yabancılaşmanın teori ve pratiğinin had safhaya çıkarıldığı bir zemin üze-rinde ortaya çıkmıştır. Bu kadar düşkünlüğün olduğu bir noktada, küçük bir adım biçiminde de olsa halkın öz çıkarları doğrultusundaki düşünce ve eylemin büyük anlamı vardır. Başlangıçta atılan adımlar bir çokları için anlaşılmasz bulun-muş, böyle bir zeminde direnmenin tehlikelerinden dem vurularak bir maceracılık ve provakasyon olarak değerdendirilmiştir. İlk adımlar atıl-dığında halkın umutları da çok zayıftır. Yalın tarihinde yaşadığı isyanların başarısız sonuçları önün-de iken, Şeyh Said, Seyit Rıza ve daha nicelerinin yapamadıklarını bir avuç genç insan nasıl yapabilir diye sormaktadır. Halkın bu dö-nemde çok zayıf ve yanlış bir tarihi bilince yaptığı eleştiriler bilin-mektedir. Halk olarak bitip tüken-diğimize ayıya kalkmamızın artık mümkün olmadığını söyleniyordu. Umutsuzluk had safhadaydı. İşte bu durum, başlangıçta sömürgecilik ve teslimiyetin taraftarlarının neden egemen olduğunu gösterdiği gibi; direnişçilerin sayılarının azlığı ve bilinçlerinin zayıflığını da izah et-mektedir. PKK öncülüğü başlan-ğıçta böylesine zorlukları yararak doğmak, çok az sayıdaki insanla yürekme zorundaydı. O koşullarda halkımıza cephe silahını vermek bir yana, sıradan bir umudu vermek bile büyük bir sorundu. Her şeyden önce öncünün kendisine böyle bir bilinci vermesi gerekiyordu.

İnsanlarımız aydın da olsalar, kendi gerçeklerine yönelmekte faz-la cesaretili değildiler. Çoğunlukla çarkarcılık ağır basmaktadı. Bir de buna başlangıçta üzerinde sallanan de-moklesin kılıcı eklenince mevcut konumu kabullenmenin gerekçeleri de tamamlanmış olmaktadır. Böyle bir zeminde her türlü kişisel çıkar kaygısından uzak, soylu amaçların yönlendirdiği bir direnişçiliği be-nimsetmek ve yükseltmek gerek-ten de pek kolay bir olay değildir. İşte bu yüzden öncülük kendine has bir direnişçiliği tutturmak zorun-daydı. Başlangıçta kimse yaşam şansı vermemiş ve çok çeşitli nitele-melerle isimlendirse de eşine deren rastlanan ama, Kürdistan gerçekli-ğine yakından bağlı destansı bir direnişi sergilemek, taraftarları ne kadar aç olursa olsun buna inadına, yüreğe ve beyne dayatarak kabul ettirme sorunu vardı. Proletaryanın büyük öğretmeni Engels, Alman ulusunun otuz yıllık savaşının so-nucunda köleliğe düşmesinin yarat-tığı kokuşmuşluktan bahsederken, Alman ulusuna gerekirse savaşın zorla dayatılması ve bunun başını da proletaryanın çekmesi gerekti-ğinden söz eder. Bizde yaşanan, sadece otuz yıllık bir savaş sonrası

yenilge de değildir. Yüzyıllar ve hatta binlerce yılın köleliğinin yükü taşınmaktadır. Her türlü işgalin, istilanın, gerilimin yürekleri zamk gibi kaplayarak kap-karanlık kıldığı, toplumsal gözenciklerin defalarca tıkanmış, insanların tanım- bir halde dönüp-dolaştıkları, bu nedenle de şaşkın, serseri, uyur-gezer, tembel, uyuşuk, dağınık, Her türlü laçkalığın hüküm sürdüğü, hiç bir ahlaki kuralın ilericisi anlamda rol oynamadığı, beyinlerde örüm-ceklerin defalarca ağlarını ördüğü bir ortama karşın inadına bir sa-vaşımı dayatmak gerekiyordu. Evet! böyle savaşacak bir öncüye ihtiyaç vardı. Bu öncü, kaybedilen bilinci ve umudu yeniden yaratacak, tarihin ve çağın özelliklerini anlatacak ve girilmesi gereken politik doğrultuyu gösterecek, ama bunun- lada yetinmeyerek pratiğeyle ka- nıtlayacaktır.

Halkımız en belirgin özelliği, söze fazla itibar etmemesidir. O, öyle bir halktır ki, en güçlü diren-meyi ve davada kararlılığı canlı örnekleriyle görmek için anmaz. PKK öncülüğünün koyduğu direniş işte böyle bir direniştir ve bundan başka bir öncülüğün tutturula- mayacağını tarih ve halkın ken- disini bilir. Eğer geçmiş ihate- nin yoluna yeni bir gerçim olarak girilmek istenmiyorsa, ilk insanın en vahşi canavarlarla boğuşmasına benzer bir boğuşmayı bu karanlık ortam içinde yürütmek kaçınıl- mazdır. Kürdistan'da öncü, böyle doğacak, mücadele edecek, inan- ırlığını kanıtlayacak ve gelinen noktada halkımızın tarihi direnme kararlılığını gerekçesini yarata- caktır. O halde resmen ilan edilmiş 7. yılında PKK'nin ulaştığı boyut, halkın direnme gerekçesi olma boyutudur. PKK, sadece bir avuç öncüyü direniş kılmak için yola çıkmamıştır. Milyonların aylan- ması arzusuyla yola çıkmıştır. Parti silahı, halkı ayağa kaldırmak, çoktan yitirmiş olduğu umudu Partiyi inançta canlandırmak için dövülmüş çileklerleştirilmiştir. PKK' de, Kürdistan halkının yüzyıllara uzanan tarihi gizlidir. Bu tarih, ilkel düşünceler kuyucuklarının beyinde çakmasından, en güçlü direnme örneklerinin sunulmasından ve yine işkencenin en korkuncunu yaşa- mayı kadar yığına olgunun sergi- lendiği bir değişimdir. PKK tarihi- den kavga, yalnız az sayıda öncü- nün yalnız bir bir sömürgecilik ve ortaçağ gericiliğiyle savaş değildir. Bu kavga, halkın küçük bir birimin şahsında yaşama kabiliyetinin olup olmayacağını, kendi tarihiyle he- saplaşma hesaplamayacağını, çağla kaynaşp kaynaşamayacağını ve tüm bunları yaparken kendi öz gücüne bağımsız bir biçimde ayakta durup duramayacağını bir ilk denemesidir. PKK'de bunun sa- vaşı verilmiştir. Burada yaşanan halkın daha sonra gireceği büyük savaşın ilk raundudur. Eğer öncü bu savaşta denenerik sağlam çıkmışsa, bir çok devrim üstasının da belirttiği gibi, halkın devrime bizzat katılmasının sağlam gerekçesi ve zaferin güvencesi de yaratılmış demektir. Öncünün tek başına dev- rim yapamacağı bilirmesi doğ- rudur ama, aynı zamanda öncüsüz bir halkın ve özellikle de Kürdistan gibi bir ülkede yaşayan halkın diren- meye ilk adımıyla atamayacağı bir gerçektir. PKK'deki acılı dire- nişçilik tüm olumlu, yetersiz, zayıf ve güçlü yanlarıyla daha sonraki yıl- ların halk savaşçılığının temeli ol- muştur. O halde yaşanan gerçekler savaşın bir aşamasıdır. Düşman tarihin ve çağın her türlü baskı ve sömürü araçlarını alarak saldırır, bir karından daha zayıf olan bir öncünün üzerine bir fil gibi yü- rürken; eğer öncü böylesine bir güc- denesizliği ortamında düşmanın rahatsız edileceği, sınırlarını sar- sabilecek, onu biraz korkutabilecek

bir durumu yaratmış, bunu halka iletmiş ve halk da bu işin yürüyece- ğini inanmışsa, öncünün savaşının başarıyla geçtiğini teslim etmekten başka bir şey yapamaz. PKK'de gelinen nokta bugün budur.

Bu durum, ister düşman ve isterse dost geçenin bir çok gücün muazzam imha ve tasfiye ça- balarına rağmen yaratılmıştır. PKK, her türlü saldırıya rağmen halkın çıkarlarını sonuna kadar temsil etmeyi ve dayatmayı bilmiş ve o oranda da sürekli büyüyen bir güç olmuştur. Genellikle PKK'nin yalnız olduğundan bahsedilir. Oysa yalnız olan PKK değil, Kürdistan halkıdır. Kürdistan ülkesi ve halkı yüzyıl- ların beri yalnızdır. Günümüzde PKK'nin teşhir ve tecrit edildiğin- den bahsedilir, oysa başka güçler tarafından tecrit altına alınan ve haklarından insanlığın habersiz ol- duğu halk, Kürdistan halkıdır. PKK'ye yöneltilen saldırıları ve ileri sürülen iddiaları bu nedenle yadı- rgamıyoruz. Tam tersine eğer daha ilk günden Kürdistan'ın dostu ge- çenler çoğalsaydı, bundan şüphe edilirdi.

Ama, her şeye rağmen Kürdis- tan'da direnme noktası tutmuş ve muazzam bir kuvvet haline gelmiş- tir. Bu, halkın yaşam hakkına sahip çıktığını ve bunu direnme teme- linde kazanmak kararlılığında ol- duğunun en önemli bir kanıtıdır. İşte PKK öncülüğünün yaratmak istediği de, halkın direnme teme- linde yaşam gerekçesi olabilmektir. Günümüz gerçekleri ortaya koy- maktadır ki, halkımız Parti önderli- ğinde nitelik ve nicelik itibarıyla davasına görülmemiş bir biçimde sahip çıkmaktadır. Öncüde emel- lerini ve umutlarını tesbit etmiştir. Öncünün savaşımını iyi gözlemler- mi, öncünün ideolojiden pratiğe kadar bağımsızlığı doğrultuda ta- viz vermemen kararlılığını ve bu uğurda 300'e yakın genç insanını kurban verdiğini görünce hiç bir halkın gösteremeyeceği bir bağlı- lık bugün göstermiştir. Bu, çok önemli bir olaydır. Çünkü bizim halkımız bir şeye kolay kolay evet demez, ama bir kez de onay verirse bundan muazzam bir kuvvet doğ- ur. Düşmanın korkusu halkta saklı olan bu kuvvetten ötürüdür. Bu kuv- vet tarihte çok çeşitli nedenlerden ötürü başarıyla ulaşamamış olabilir. Ama bugün dünyada yığıtlık diye tahlil edilen insani özelliğin en güç- lüsünün Kürdistan halkında yaşandığını kabul etmek gerekiyor. Çün- kü, bu halkın artık kaybedecek hiçbir şeyi yoktur. Her şeyi elinden alınan bir halkın, her şeyi yeniden kazan- mak için göstereceği yığıtlık de de hiç bir örnekle kıyaslanamayacak kadar güçlü olmak zorundadır. PKK'de somutlaşan bu özellik halk- ımızın ileride nasıl bir güçle dire- neneğinin de yalnız bir ifadesidir. Bundan cesaret alıyord, buna güve- niyor, böyle savaşan bir halkın zaferle ulaşmasının tüm dünya ge- riciliği birleşse de engellenemeyeceğinin kesin olduğunu iddia ediyoruz. Nasıl ki, geçmişte PKK'n- nin doğuşu ve gelişimine azgıncı saldırıların ve hatta utanmazca ömür biçenler çabasıyla, bugün halk- ımızın genel direnmesi içinde ben- zer gerçeklerle ortaya çıkanlar da değildir. Ve bunlar daha da çıkabi- lirler. Ama şu bir gerçektir ki, sal- dırlar ne olursa olsun, öncüde gerçekleşen halkın kendisinde daha da güçlü bir biçimde yaşanacaktır.

HALKIMIZ CEPHE SİLAHIYLA SAVAŞACAK VE KAZANACAKTIR

Hareketimizin temellerinin atıl- 13. yıldönümü, Partimizin resmen ilan edilmiş 7.yılı ve görülmüş işkencenin şahsında yaşanan Partimizin büyük yüreği ve beyni Mazlum yoldan katledilişin- in üçüncü yıl dönümünde, halkı-

mız Newroz'u kendi savaş siper- lerini örerek karşıladı. 1985 Newroz'u halkımız açısından bam- başka bir anlam ihtiva etmektedir. Bu Newroz, halkın savaşma kararlı- lığının ilan edildiği, dayatıldığı ve tüm bunların Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin ilânında somutlaştı- 13. yıldönümü, Partimizin resmen ilan edilmiş 7.yılı ve görülmüş işkencenin şahsında yaşanan Partimizin büyük yüreği ve beyni Mazlum yoldan katledilişin- in üçüncü yıl dönümünde, halkı-

Nasıl ki, PKK öncülüğü, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel olma- sı, Ulusal Kurtuluş Cephesi de bu Parti'nin öncülüğünde halkı oluşt- uracağı çeşitli örgütlerle topyekun örgütleyip birleştirebilecek halk sa- vaşımızın dayanaacağı temel siyasal güç ve zaferimiz güvencesidir. Hemen belirtelim ki, bunlar bir iddia değil, teoride ve pratikte sağ- lanan gelişmelerin ortaya çıkardığı bir sonuçtur.

Bilimsel sosyalizmin başarılı bir biçimde Kürdistan gerçekliğiyle kaynaştırılmasının bir ürünü olan teorik gelişme devrimimizin sorun- larını bilince çıkarmış, bundan kay- naklanan program ve siyasal hat pratiğe başarıyla aktarılarak, halkı- mızın modern ulusal kurtuluş sü- recine güvenle girmesi sağlan- mıştır. Burada güçlü teorik belirle- meler pratik politikada beklenen azami sonuçlarını vermekten şü- phesiz ki henüz uzaktır. Ama her geçen gün hatalardan dersler çı- karılarak geliştirilen devrimci pratik-politika teorik kapasitesi daha da geliştirdiği gibi, halkımızın da güvenini geliştirerek bu doğrultuya sokmakta ve geçmişin deneyimleri bu yolda daha da ilerleye gidilebi- leceğini göstermektedir. Halkımı- zın zamanla daha gidecek yön- ünün bir ilgi ve destekle Parti politikasına girmesi, bu nedenle cephenin bir gerekçesidir diyorduz. Halkımız öncünün denendiğini ve bu denemeden sağlam çıktığını görüyor. Bizi Cephe'nin kuruluşuna yönelten, halkımızın bu açık ve yoğun desteğidir.

Halkın desteği üzerinde ilanı gerçekleştiren Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, halkımızın birli- ğinin hangi temelde gerçekleşebi- leceğini de ortaya koymuştur. Ne olduğu, nasıl oluştuğu, hangi men- faat bağlarıyla bağlı oldukları, her gün nasıl değişimleri bilinmeyen basit kişisel, grupsal çıkarlarına her an kendilerini ya veya bu politikanın rüzgarına kapılabilecek güvensiz, sallantılı unsurlar, örgüt ve grupla- maların halktan ve mücadeleden kopuk olarak tepede durukları cephe ve birliklerin fazla güven- getirmeyeceği, sayıların çoklu- ğuna, kendilerine taktıkları sosya- list sıfatlara ve aldıkları dış des- teklerle rağmen teşhir ve tecrit ol- makta kurtulamadıkları; fakat öte yanda PKK'nin ise sayısız siyasi mihrak, grup ve kişi tarafından ge- liştirilen teşhir ve tecrit çabalarına rağmen en az imkanlarla yürütülen pratik faaliyetlerle halkımızın engin maddi ve manevi desteğini kaza- narak ulusal kurtuluş mücadelemi- zin geliştirici öncü gücü olarak daha da geliştirdiği pratik gerçekler- kanılmıştır. Tüm bu gerçekler,

cephenin işçi-köylü ve geniş aydın- gençlik bloku biçiminde şekillen- mesi gerektiğini, ne idüğü belir- sizlerin tepede kurduğu birliklerin halkın cephesel birliği olamayaca- ğını ortaya sermiş bulunmaktadır. Halkımız, değerli evlatlarının genç yaşlarına rağmen hayatlarını or- taya koyarak ve işkencelerin en amansızını yaşayarak sergiledikleri tutum karşısında, cephenin bu kızıl kanlar üzerinde yükselmesi gere- kiğini kararında birleşmiş ve bunu kendi öz kararı olarak PKK öncülü- ğüne dayatmıştır. Bizim yaptığımız sadece, halkımızın bu tarihi ayağa kalkma kararına saygı göstermek, öncüyü buna hazır tutmak ve bu yolda gerçek öncülerle layık bir biçimde yürütmeye çalışmaktır.

Kürdistan'ın işçileri, köylüleri, diğer emekçi sınıf ve tabakalar cephe- lerinin işte bu temel üzerinde öreceklerdir. Aralarında bin bir hile, entrika ve zorbalıkla atılan ayrılık tohumlarını, o ortaçağdan kalma her türlü dinsel düzensizliklerle, sahte ideolojik-politik maskelere- riyle yatıştırmak, teşhir ve tecrit edeceklerdir. Kendi öz çıkarlarını bilimsel ifadesi olan Parti çizgisi etrafında örecek olan cephenin tüm halkımızın kutsal kurtuluş yön- temi olduğunu bilerek hareket ede- cek, aralarındaki sahte çekişmeleri çözecek, kendilerini bölüp-parçala- yan ve yüzyıllardır birlik olmalarını engelleyen ne varsa söküp atacak- lardır. Kendi öz çıkarları etrafında her düzeyde hak ve gelişmelerini sağlamak için, büyük bir örgütsel ve siyasal birliğe doğru adımlarını pekiştireceklerdir. Geçmişle bu ko- nuda amansız bir biçimde hesap- laşacak, geçmişin her türlü işbir- likçi çabalarını bir daha dirilme- mecesine saflarından atacak, bun- dan sonra alabildiğine esnek bir yaklaşımla düşmanla bağlarını gerçekten kopartan, halkın birliği ve çıkarlarından yana tavır alan herkese kendi safları arasında yer vereceklerdir. Burada ki temel ölçü halkın çıkarlarına bağlılık ve dürüst- lüktür. Bu bağlilik ve dürüstlük temelinde milliyeti, cinsiyeti, mez- hebi, kültürel gelişim düzeyi, sınıf- sal konumu ne olursa olsun her kesin cephede yer olduğu ve bunun için elden gelen her türlü desteğin sunulacağı halkımızın ortak sözü durumundadır. Halkımız, eğer halk saflarına böylesine bir birlik için gelir, bu safları bu temelde güçlen- dirmeye çaba gösterir ve bunda dürüst olurlarsa, diğer güçlerin izle- dikleri yolda işlemler oldukları ağır sormusuzlukları affedeceklerdir. Ama bunun karşılığının kendi birli- klerine saygılı olma, dürüst karşı- lama, destek verme ve katılma olduğu derin bilinciyle hareket ede- cektir. O halde halkımız, Ulusal Kurtuluş Cephesine doğru giderken işçi-köylü ve aydın-geçenlik bloku- nun cephenin esas temel gücü ol- duğuna bilecek, bu gücün örgütlen- mesini, birlik ve direnişin geliştiril- mesini esas alacak, samimi bir öz- eleştirisi ile kendilerini gözden geçirerek halkın geniş siyasal birli- ğine gerçekten hizmet edecekleri- ni kanıtlarsa, geçmişte isterse düş- manla işbirliği varan unsurların ve ağır hataların sahibi olunsunlar, diğer kişi ve güçlere de yer verebilecek ve cepheyi daha da genişletecekler- dir.

Partimizin başından beri esas aldığı cephe anlayışı budur. Cephe- nin oluşmasına en büyük emeği geçen bir öncü olarak Partimiz, cephenin bu esaslar üzerinde geli- şmesi için elden gelen her şeyi yapacaktır. Ama aynı zamanda, Cephenin eylemler, sözle ve her türlü basın-yayın imkanıyla yapılan ilanı karşısında eski olumsuzluklarında ısrar ederek düşmanla ilişkileri yü- rüten ve hele bunları Parti ve Cepheye karşı inadına sürdüren grup, çevre ve kişileri, bunu hangi gerekçeyle yaptıklarını iddia ederlerse etsinler

ve geçmişlerini de aldrmaksızın düşman bilecek ve onlara karşı cephenin ezme ve imha siyaseti uygulanabilecektir. Halkımızın toplumsal varlığını asla kabul et-meyen ve onu imha etmekte son derece kararlı olan tüm siyasal partiler, parlamento ve sömürgeci kurumlarda kümeleşmiş olan bu çevrelerin hızla cephe politikasına yönelmemeleri durumunda doğa- cak tüm sorumlulukların kendile- rine ait olacağını, halkın amansız düşmanları olarak görülüp ezile-ceklerini bilmeleri gerekir. Yine, halktan yana olduğunu iddia eden, ama halkın çıkarları doğrultusunda ciddi çaba göstermedikleri gibi sürekli bundan kaçınan ve hatta halkın öz çıkarlarına karşı sorum- suz tutumlarını giderek daha da derinleştiren çeşitli "sol", "yurtse- ver" maskeler altındaki Parti, çevre ve gruplar da, bu tutumlarını göz- den geçirmelidir. Halkın kutsal! direniş hareketine omuz vermeme- leri ve üstelik daha da olumsuz konuma girmeleri halinde ideolo- jik-politik teşhir başta olmak üzere ve en tehlikelerini, Halkın bizzat cezalandırması da dahil tüm yön- temler kullanılarak halk tarafından ezileceklerini bilmek durumunda- dır. Düşmanın halkımıza ve onun devrimci öncülerine en azgın saldırı ve işkenceleri dayattığı; halkımızın böylesine vahşi bir sömürgeciliğe karşı direniş yükseltmek için bü- yük bir arzu ve çaba içerisinde bulunduğ; düşmana vurulan dar- belerle hergün yeni direniş habere- leri geldiği günümüzde, 5'li, 6'lı "sol" maskeli birlikler adı altında ulusal kurtuluş mücadelemizin doğ- kul kanlarına, yükseltilen direniş- şe küfrederek, komplozu ve pro- vakatif girişimlere bizzat ortak ola- rak, niyetleri ne olursa olsun söz ve eylemlerle düşmanın mücadelem- izi tasfiye ve bastırma amaçlarına alet olan güçler, kendilerini halk ve devrim karşıtı bir duruma sürük- leyen mevcut konumlarını bir an önce terk etmek zorundadırlar. Halkın her an direnişle geçer, mücadele öncülerini kanlarını çekin-meden dökerken, birlik ve mücade- leye en çok ihtiyaç duyulan bir zamanda sahte maskelerle ken- dilerini gizlemeye çalışan ve düşma- nın ağızyla konuşan bu güçler, mücadele ve direnme adına attık- ları en küçük bir adım dahi varsa ortaya koymalı, aksi durumda me- vcut konumlarını hesabını çok ağır bir biçimde ödemek zorunda ka- lacaklarını bilmelidirler.

Ulusal direniş mücadelemizin gelinen bu aşamasında her adımı- zı sağlam atmak, birliklerimizi sağlam örnek ve tavizsiz bir dire- niş yükseltmek zorunda olduğum- uza son derece açıktır. Düşman bundan böyle daha da kudurganca saldıracaktır. Ömrünün daha da kısılmasından öteye bir sonuç va- ratmasa da, o, işkenceye daha çok sarılacak, daha çok dökecek ve azgıncı sömürmeye çalışacaktır. Ama tüm bunlar mücadelemiz ön- nünde engel olmak bir yana, direniş sürekli yükseltme gerekçelerini her gün biraz daha arttıracaktır. Önu- müzdeki yıllar, yüzyılların acısının bütün ağırlığıyla düşmana ödetildiği, her şeyin gün gün, saat saat yeniden ele geçirildiği, yüzyılların kısa zaman aralıklarına sığdıra- larak olumlu gelişmelerin yaşanıl- dığı yıllar olacaktır. Böylesine ta- rihsel ve zorlu bir mücadele de tecrübemiz az, olanaklarımız ye- tersiz denilebilir. Ama unutmamak gerekiyor ki, doğaya yönelen insan- lık uzayı fethetme noktasına gelip dayanmıştır. Zorlukların üstesin- den nasıl gelindiği bütün bilim eserleri ortaya koymaktadır. Buna rağmen, bizim, artık zamanı geçmiş bir ulusal kurtuluşçuluğu kazan- mayacağımızı söylemek ya çok zayıf, ya ard-niyetli ya da çok zavallı bir insan karikatürü olmamızla eş

yenilgi de değildir. Yüzyıllar ve hatta binlerce yılın köleliğinin yükü taşınmaktadır. Her türlü işgalin, istilânın, geriligin yürekleri zıkmak gibi kaplayarak kap-karanlık kıldığı, toplumsal gözenciklerin defalarca tıkanmış, insanların tanımaz bir halde dönüp-dolaştıkları, bu nedenle de şaşkın, serseri, uyur-gezer, tembel, uyuşuk, dağınık, her türlü laçkalığın hüküm sürdüğü, hiç bir ahlaki kuralın ilericî anlamda rol oynamadığı, beyinlerde örümceklerin defalarca ağlarını ördüğü bir ortama karşın inadına bir savaşımı dayatmak gerekiyordu. Evet! böyle savaşacak bir öncüye ihtiyaç vardı. Bu öncü, kaybedilen bilinci ve umudu yeniden yaratacak, tarihin ve çağın özelliklerini anlatacak ve girilmesi gereken politik doğrultuyu gösterecek, ama bununla yetinmeyerek pratiğiyle kanıtlayacaktır.

Halkımızın en belirgin özelliği, söze fazla itibar etmemesidir. O, öyle bir halktır ki, en güçlü direnme ve davada kararlılığı canlı örnekleriyle görmedikçe inanmaz. PKK öncülüğünün koyduğu direniş işte böyle bir direniştir ve bundan başka bir öncülüğün tutturulamayacağını tarih ve halkın kendisi belirlemiştir. Eger geçmişin ihanetinin yoluna yeni bir kervan olarak girilmek istenmiyorsa, ilk insanın en vahşi canavarlarla boğuşmasına benzer bir boğuşmayı bu karanlık ortam içinde yürütmek kaçınılmazdır. Kürdistan'da öncü, böyle doğacak, mücadele edecek, inanırlığını kanıtlayacak ve gelinen noktada halkımızın tarihi direnme kararlılığının gerekçesini yaratacaktır. O halde resmen ilan edilşinin 7. yılında PKK'nin ulaştığı boyut, halkın direnme gerekçesi olma boyutudur. PKK, sadece bir avuç öncüyü direnişçi kılmak için yola çıkmamıştır. Milyonların açıklanması arzusuyla yola çıkmıştır. Parti silahı, halkı ayağa kaldırmak, çoktan yitirmiş olduğu umudu Partiyi inançta canlandırmak için dövülmüş kılıklarıyla yola çıkmıştır. Bu tarih, ilkel düşünce kılıklarının beyinde çakmasından, en güçlü direnme örneklerinin sunulmasından ve yine işkencenin en korkuncunu yaşamaya kadar yığınca olgunun sergilendiği bir değişimdir. PKK tarihinde kavga, yalnız aç sayda öncünün yalnız kat bir sömürgecilik ve ortaçağ gericiiliğiyle savaş değildir. Bu kavga, halkın küçük bir birimin şahsında yaşama kabiliyetinin olup olmayacağını, kendi tarihiyle hesaplaşma yaşama, çağla kaynaşp kaynaşamayacağını ve tüm bunları yaparken kendi öz gücüne bağımsız bir biçimde ayakta durup duramayacağını bir ilk denemesidir. PKK'de bunun savışı verilmiştir. Burada yaşanan halkın daha sonra gireceği büyük savaşın ilk raundudur. Eğer öncü bu savaşa denemekle sağlam çıkmışsa, bir çok devrim ustasının da belirttiği gibi, halkın devrime bizzat katılmasının sağlam gerekçesi ve zaferin güvencesi de yaratılmış demektir. Öncünün tek başına devrim yapamacağı bilirmesi doğrudur ama, aynı zamanda öncüsüz bir halkın ve özellikle de Kürdistan gibi bir ülkede yaşayan halkın direnme ilk adımlarını atamayacağı bir gerçektir. PKK'deki acılı direnişçilik tüm olumlu, yetersiz, zayıf ve güçlü yanlarıyla daha sonraki yılların halk savaşçılığının temeli olmuştur. O halde yaşanan gerçekler savaşın bir aşamasıdır. Düşman tarihin ve çağın her türlü baskı ve sömürü araçlarını alarak saldırır, bir karıncadan daha zayıf olan bir öncünün üzerine bir fil gibi yürürken; eğer öncü böylesine bir güç dengesiizliği ortamında düşmanın rahatsız edileceği, sınırlarını sarabilecek, onu biraz korkutabilecek

bir durumu yaratmış, bunu halka iletmiş ve halk da bu işin yürüyeceğini inanmışsa, öncünün savaşının başarıyla geçtiğini teslim etmekten başka bir şey yapamaz. PKK'de gelinen nokta bugün budur.

Bu durum, ister düşman ve isterse dost geçenin bir çok gücün muazzam imha ve tasfiye çabalarına rağmen yaratılmıştır. PKK, her türlü saldırıya rağmen halkın çıkarlarını sonuna kadar temsil etmeyi ve dayatmayı bilmiş ve o oranda da sürekli büyüyen bir güç olmuştur. Genellikle PKK'nin yalnız olduğundan bahsedilir. Oysa yalnız olan PKK değil, Kürdistan halkıdır. Kürdistan ülkesi ve halkı yüz yıllardan beri yalnızdır. Günümüzde PKK'nin teşhir ve tecrit edildiğinden bahsedilir, oysa başka güçler tarafından tecrit altına alınan ve haklarından insanlığın habersiz olduğu halk, Kürdistan halkıdır. PKK'ye yöneltilen saldırıları ve ileri sürülen iddiaları bu nedenle yadırgamıyoruz. Tam tersine eğer daha ilk günden Kürdistan'ın dostu geçenecek çöğalsaydı, bundan şüphe edilirdi.

Ama, her şeye rağmen Kürdistan'da direnme noktası tutmuş ve muazzam bir kuvvet haline gelmiştir. Bu, halkın yaşam hakkına sahip çıktığını ve bunu direnme temelinde kazanmak kararlılığında olduğunun en önemli bir kanıtıdır. İşte PKK öncülüğünün yaratmak istediği de, halkın direnme temelinde yaşam gerekçesi olabilmektir. Günümüz gerçekleri ortaya koymaktadır ki, halkımız Parti önderliğinde nitelik ve nicelik itibarıyla davanın görülmemiş bir biçimde sahip çıkmaktadır. Öncüde emellerini ve umutlarını tesbit etmiştir. Öncünün savaşımını iyi gözlemlemiş, öncünün ideolojiden pratige kadar bağımsızlığı doğrultuda taviz vermemek kararlılığını ve bu uğurda 300'e yakın genç insanın kurban verdiğini görünce hiç bir halkın gösteremeyeceği bir bağlılığı bugün göstermiştir. Bu, çok önemli bir olaydır. Çünkü bizim halkımız bir şeye kolay kolay evet demez, ama bir kez de onay verirse bundan muazzam bir kuvvet doğar. Düşmanın korkusu halkta saklı olan bu kuvvetten ötürüdür. Bu kuvvet tarihte çok çeşitli nedenlerden ötürü başarıya ulaşamamış olabilir. Ama bugün dünyada yitilmiş diye tahlil edilen insani özelliğin en güçlüsünün Kürdistan halkında yaşadığını kabul etmek gerekiyor. Çünkü, bu halkın artık kaybedecek hiçbir şeyi yoktur. Her şeyi elinden alınan bir halkın, her şeyi yeniden kazanmak için göstereceği yitilmiş de de hiç bir örnekle kıyaslanamayacak kadar güçlü olmak zorundadır. PKK'de somutlaşan bu özellik halkımızın ileride nasıl bir güçle direneceğinin de yalın bir ifadesidir. Bundan cesaret alıyor, buna güveniyor, böyle savaşan bir halkın zafere ulaşmasının tüm dünya gericiiliği birleşse de engellenemeyeceğinin kesin olduğunu iddia ediyoruz. Nasıl ki, geçmişte PKK'nin doğuşu ve gelişimine azgıncı saldırılar ve hatta utanmazca ömür biçenler çıkmışsa, bugün halkımızın genel direnmesi içinde benzer gerçeklerle ortaya çıkanlar az değildir. Ve bunlar daha da çıkabilirler. Ama şu bir gerçektir ki, saldırılar ne olursa olsun, öncüde gerçekleşen halkın kendisini daha da güçlü bir biçimde yaşanacaktır.

HALKIMIZ CEPHE SİLAHIYLA SAVAŞACAK VE KAZANACAKTIR

Hareketimizin temellerinin atılışının 13. yıldönümü, Partimizin resmen ilan edilşinin 7. yılı ve görülmemiş işkencenin şahsında yaşanan Partimizin büyük yüreği ve beyni Mazlum yoldaşın katledilişinin üçüncü yıl dönümünde, halkı-

muz Newroz'u kendi savaş siperlerini örerek karşılıyoruz. 1985 Newroz'u halkımız açısından bambaşka bir anlam ihtiva etmektedir. Bu Newroz, halkın savaşma kararlılığının ilan edildiği, dayatıldığı ve tüm bunların Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin ilamında somutlaşmış ulusal direnişimizin bir dönüm noktasıdır. Halkımız yüzlerce yıllık özlemi de böylelikle bir gerçek haline gelmektedir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanı, azgın sömürgeci egemenliğe, feodal yapı ve kurumlara, bunlardan kaynaklanan tüm çelişki, gerilik ve dağınıklığa karşı, ulusal direniş temelinde birlik, örgütlenme ve her alanda gelişme doğrultusuna en kesin biçimde girilişinin ilanıdır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, tarihimize tüm halkın birliğini ilk defa yaratan bir güç olarak ulusal bağımsızlık ve demokrasi amaçlarına ulaşmada, ulusal birlik ve gelişmenin yaratılmasında, halkımızla dünya ve bölge halkları arasındaki enternasyonalist bağların yaratılmasında ve karşılıklı yükümlülüklerin yerine getirilmesinde tarihi bir rol oynayacaktır.

Nasıl ki, PKK öncülüğü, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel oluşması, Ulusal Kurtuluş Cephesi de bu Parti'nin öncülüğünde halkı oluşturacağı çeşitli örgütlerle topyekün örgütleyip birleştirebilecek halk savaşımızın dayanaacağı temel siyasal güç ve zaferimizin güvencesidir. Hemen belirtelim ki, bunlar bir iddia değil, teoride ve pratikte sağlanan gelişmelerin ortaya çıkardığı bir sonuçtur.

Bilimsel sosyalizmin başarılı bir biçimde Kürdistan gerçekliğiyle kaynaştırılmasının bir ürünü olan teorik gelişme devrimizmin sorunlarını bilince çıkarmış, bundan kaynaklanan program ve siyasal hat pratiğe başarıyla aktarılmış, halkımızın modern ulusal kurtuluş sürecine güvenle girmesi sağlamıştır. Burada güçlü teorik belirlemeler pratik politikada beklenen azami sonuçlarını vermekten şüphesiz ki henüz uzaktır. Ama her geçen gün hatalardan dersler çıkartılarak geliştirilen devrimci pratik-politika teorik kapasitesi daha da geliştirdiği gibi, halkımızın da güvenini geliştirerek doğrultuya sokmakta ve geçmişin deneyimleri bu yolda daha da ilerleye gidilebileceğini göstermektedir. Halkımızın son zamanlarda gidecek yönüne bir ilgi ve destekle Parti politikasına girmesi, bu nedenle cephenin bir gerekçesidir diyoruz. Halkımız öncünün denendiğini ve bu denemeden sağlam çıktığını görüyor. Bizi Ceph'e'nin kuruluşuna yönelen, halkımızın bu açık ve yoğun desteğidir.

Halkın desteği üzerinde ilanı gerçekleştirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, halkımızın birliğini hangi temelde gerçekleştireceğini de ortaya koymuştur. Ne olduğu, nasıl oluştuğu, hangi menfaatlarıyla bağlı oldukları, her gün nasıl değişecekleri bilinmeyen basit kişisel, grupal çıkarlarla her an kendilerini şu veya bu politikanın rüzgarına kapılabilecek güvensiz, sallantılı unsurlar, örgüt ve grupların halktan ve mücadeleden kopuk olarak tepede kudurluklar cephe ve birliklerin fazla güven getiremeyeceği, sayıların çokluğu, kendilerini taktikları sosyalist sınıflara ve aldıkları dış desteklere rağmen teşhir ve tecrit olmanın kurtulmadıkları; fakat eğer yanda PKK'nin ise sayısız siyasal mihrak, grup ve kişi tarafından geliştirilen teşhir ve tecrit çabalarına rağmen en az imkanlarla yürütülen pratik faaliyetlerle halkımızın engin maddi ve manevi desteğini kazanarak ulusal kurtuluş mücadelemizi geliştirdiği öncü gücü olarak daha da geliştirdiği pratik gerçeklerle kanıtlanmıştır. Tüm bu gerçekler,

cephenin işçi-köylü ve geniş aydın- gençlik bloku biçiminde şekillenmesi gerektiğini, ne idüğü belirsizlerin tepede kurduğu birliklerin halkın cephesel birliği olamayacağı ortaya sermiş bulunmaktadır. Halkımız, değerli evlatlarının genç yaşlarına rağmen hayatlarını ortaya koyarak ve işkencelerin amansızlığına yaşayarak sergiledikleri tutum karşısında, cephenin bu kızıl kanlar üzerinde yükselmesi gerektiği kararında birleşmiş ve bunu kendi öz kararı olarak PKK öncülüğüne dayatmıştır. Bizim yaptığımız sadece, halkımızın bu tarihi ayağa kalkma kararına saygı göstermek, öncüyü buına hazır tutmak ve bu yolda gerçek öncülere layık bir biçimde yürümeye çalışmaktır.

Kürdistan'ın işçileri, köylüleri, diğer emekçi sınıf ve tabakalar cephelelerini işte bu temel üzerinde öreceklerdir. Aralarında bin bir hile, entrika ve zorbalıkla atılan ayrılık tohumlarını, o ortaçağdan kalma her türlü dinsel düzenbazlıklarla, sahte ideolojik-politik maskelerle yaratılmayacak, teşhir ve tecrit edeceklerdir. Kendi öz çıkarlarını bilimsel ifadesi olan Parti çizgisi etrafında örecek olan cephenin tüm halkımızın kutsal kurtuluş yönemi olduğuna bilerek hareket edecek, aralarındaki sahte çelişkileri çözecek, kendilerini bölüp-parçalayan ve yüz yıllardır birlik olmalarını engelleyen ne varsa söküp atacaktırlar. Kendi öz çıkarları etrafında her düzeyde hak ve gelişmelerini sağlamak için, büyük bir örgütsel ve siyasal birliğe doğru adımlarını pekiştireceklerdir. Geçmişte bu konuda amansız bir biçimde hesaplaşacak, geçmişin her türlü işbirlikçi çabalarını bir daha dirlenememesine saflarından atacak, bundan sonra alabildiğine esnek bir yaklaşımla düşmanla bağlarını gerçekten kopartan, halkın birliği ve çıkarlarından yana tavır alan herkese kendi safları arasında yer vereceklerdir. Burada ki temel ölçü halkın çıkarlarına bağlılık ve dürüstlüktür. Bu bağlilik ve dürüstlük temelinde milliyeti, cinsiyeti, mezhebi, kültürel gelişim düzeyi, sınıfsal konumu ne olursa olsun her kesin cepheye yerli olduğu ve bunun için elden gelen her türlü desteğin sunulacağı halkımızın ortak sözü durumundadır. Halkımız, eğer halk saflarına böylesine bir birlik için gelir, bu safları bu temelde güçlendirmeye çaba gösterir ve bunda dürüst olurlarsa, diğer güçlerin izledikleri yolda işlemleri oldukları ağır sorumsuzlukları affedebileceklerdir. Ama bunun karşılığının kendi birliklerine saygılı olma, dürüst karşılama, destek verme ve katılma olduğu deren bilincile hareket edecektir. O halde halkımız, Ulusal Kurtuluş Cephesine doğru giderken işçi-köylü ve aydın- gençlik blokunun cephenin esas temel gücü olduğuna bilecek, bu gücün örgütlenmesini, birlik ve direnişin geliştirilmesini esas alacak, samimi bir öz eleştirisi ile kendi durumlarını gözden geçirerek halkın geniş siyasal birliğine gerçekten hizmet edeceklerini kanıtlarsa, geçmişte isterse düşmanla işbirliğine usun suçların ve ağır hataların sahibi olunsunlar, diğer kişi ve güçlere de yer verebilecek ve cepheyi daha da genişleteceklerdir.

Partimizin başından beri esas aldığı cephe anlayışı budur. Cephenin oluşmasına en büyük emeği geçen bir öncü olarak Partimiz, cephenin bu esaslar üzerinde gelişmesi için elden gelen her şeyi yapacaktır. Ama aynı zamanda, Cephenin eylemle, sözle ve her türlü basın-yayın imkanıyla yapılan ilanı karşısında eski olumsuzluklarında ısrar ederek düşmanla ilişkisi yürüten ve hele bunu Parti ve Cepheye karşı inadına sürdüren grup, çevre ve kişileri, bunu hangi gerekçeyle yaptıklarını iddia ederlerse etsinler

ve geçmişlerini de aldrmaksızın düşman bilecek ve onlara karşı cephenin ezme ve imha siyaseti uygulanabilecektir. Halkımızın toplumsal varlığını asla kabul etmeyen ve onu imha etmekte son derece kararlı olan tüm siyasal partiler, parlamento ve sömürgeci kurumlarda kümeleşmiş olan bu çevrelerin hızla cephe politikasına yönelmemeleri durumunda doğacak tüm sorumlulukların kendilerine ait olacağını, halkın amansız düşmanları olarak görülüp ezileceklerini bilmeleri gerekir. Yine, halktan yana olduğuna iddia eden, ama halkın çıkarları doğrultusunda ciddi çaba göstermedikleri gibi sürekli bundan kaçınan ve hatta halkın öz çıkarlarına karşı sorumsuz tutumlarını giderek daha da derinleştiren çeşitli "sol", "yurtsever" maskeler altındaki Parti, çevre ve gruplar da, bu tutumlarını gözden geçirmelidir. Halkın kutsal direniş hareketine omuz vermeleri ve üstelik daha da olumsuz konuma girmeleri halinde ideolojik-politik teşhir başta olmak üzere ve en tehlikelerini, halkın bizzat cezalandırması da dahil tüm yöntemler kullanılarak halk tarafından ezileceklerini bilmek durumundadırlar. Düşmanın halkımıza ve onun devrimci öncülerine azgın saldırı ve işkenceleri dayattığı; halkımızın böylesine vahşi bir sömürgecilğe karşı direniş yükseltmek için büyük bir arzu ve çaba içerisinde bulunduğ; düşmana vurulan darbeler her gün yeni direniş habercilerinin geldiği günümüzde, 5'li, 6'lı "sol" maskeli birlikler adı altında ulusal kurtuluş mücadelemizin dökülen kanlarına, yükseltilen direniş kılıfı, komplo ve provakatif girişimlere bizzat ortak olarak, niyetleri ne olursa olsun söz ve eylemleriyle düşmanın mücadelemizi tasfiye ve bastırma amaçlarına alet olan güçler, kendilerini halk ve devrim karşıtı bir duruma sürükleyen mevcut konumlarını bir an önce terk etmek zorundadırlar. Halkın her an direnişle geçer, mücadele öncülerini kanlarını çekinden dökerken, birlik ve mücadeleye en çok ihtiyaç duyulan bir zamanda sahte maskelerle kendilerini gizlemeye çalışan ve düşmanın ağızyla konuşan bu güçler, mücadele ve direnme adına attıkları en küçük bir adım dahi varsa ortaya koymalı, aksi durumda mevcut konumlarının hesabını çok ağır bir biçimde ödemek zorunda kalacaklarını bilmelidirler.

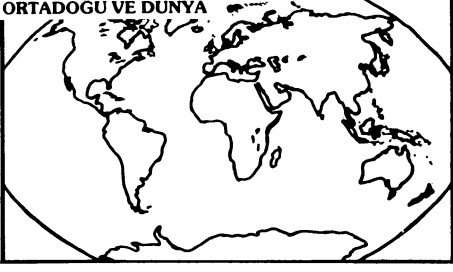
Ulusal direniş mücadelemizin gelinen bu aşamasında her adımı sağlam atmak, birliklerimizi sağlam örnek ve tavizsiz bir direniş yükseltmek zorunda olduğumuz son derece açıktır. Düşman bundan böyle daha da kudurgana saldıracaktır. Ömrünün daha da kısılmasında öteye bir sonuç vaat kılacak da, o, işkenceye daha çok sarılacak, daha çok kan dökerek ve azgıncı sömürmeye çalışacaktır. Ama tüm bunlar mücadelemiz önünde engel olmak bir yana, direnişin sürekli yükseltme gerekçelerini her gün biraz daha artıracaktır. Önümüzdeki yıllar, yüz yılların acısız bütün ağırlığıyla dümana ödetildiği, her şeyin gün gün, saat saat yeniden ele geçirildiği, yüz yılların kısa zaman aralıklarına sığdırılarak olumlu gelişmelerin yaşandığı yıllar olacaktır. Böylesine tarihsel ve zorlu bir mücadele de tecrübemiz az, olanaklarımız yetersiz denilebilir. Ama unutmamak gerekiyor ki, doğaya yönelen insanlık uzayı fethetme noktasına gelip dayanmıştır. Zorlukların üstesinden nasıl geldiğini bütün bilim eserleri ortaya koymaktadır. Buna rağmen, bizim, artık zamanı geçmiş bir ulusal kurtuluşçuluğu kazanamayacağımızı söylemek ya çok zayıf, ya ard-niyetli ya da çok zavallı bir insan karikatürü olmamızla eş

ORTADOĞU VE DÜNYA

ORTADOĞU'DA FKÖ'DE ÇÖZÜMSÜZLÜK, SURİYE'NİN ARTAN ÖNEMİ ve KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN ÇÖZÜMLEYİCİ ROLÜ

Ağır ulusal, toplumsal ve siyasal sorunlarla yüklü olan Ortadoğu sıcak bir çarpışma alanı olarak tüm bir dünyayı da yakından etkiliyor. Sorunların kilitlendiği Ortadoğu, bu özelliğiyle dünya çapında yaşanan tikanlıkların da çözüm öğelerini bağrında taşıyan bir merkez durumunda. Çözumsuzlüğün bu kadar derin olduğu bir zeminde, düğümün açılışın çok köklü değişikliklere yol açması da kaçınılmazdır.

Emperyalist sistem açısından ele alındığında, özellikle ABD söz konusu edildiğinde Ortadoğunun kendilerini boğan bir bataklık haline geldiklerini belirtmek gerekmektedir. İsrail etkenini sonuna kadar kullanarak ve yedeğine aldığı Arap gericiyle bölgede kendi lehine bir istikrar ortamı yaratmaya çalışan ABD, özellikle 1982 saldırısı ve işgal hareketiyle Lübnan sahasında batağa saplanmış, yıpranan İsrail ordusuyla birlikte kendisi de derin bir siyasal yıpranmaya uğramıştır. Dayatılan hiç bir plan tutmadığı gibi, kendisi ve işbirlikçilerinin dünya çapında teşhirini hızlandırmıştır. Lübnan üzerinde yapılan hesapların tam tersine sonuç yarattığı mevcut gelişmelerde ortaya çıkmış durumdadır. Üstelik yaşanan gelişmeler sahte önderliklerin teşhirini de hızlandırarak, FKÖ içerisinde ayrışmaları doğurmuş, direniş ve teslimiyet hattı daha belirgin bir hal almıştır. FKÖ bünyesinde yaşanan gelişmeleri, bölge üzerindeki çatışmanın küçük bir maketi olarak ele almak sanırız yanlış olmayacaktır.

Filistin hareketi eski ile yeninin, direniş ve teslimiyetin çarpışması temsil etmektedir. Ortadoğu halklarının çağla kaynaşma ve bağımsızlık savaşlarında önemli bir rolü olan Filistin Hareketi, üzerinde yükseldiği toplumsal güçlerin zayıf niteliklerinden ötürü sahip olduğu role rağmen kendisi de çıkmaza girmekten kurtulamamıştır. Hareketin önderliğine oynayan türedi burjuva ve küçük-burjuva sınıfları, Filistin devriminin büyük rolü karşısında, sahibi olmadıkları bir rolün temsilciliğine soyunarak, kaçınılmaz bir çözümsüzlüğü daha baştan yaratmışlardır. Belli bir süre direniş konumu temsil etse de sorunların kesin çözümü dayattığı tarihsel dönemde bu sınıfın çözümleyici güçten yoksunluğu Filistin devrimine çok pahalıya mal olan sonuçlarla birlikte açığı çıkmış, ve işbirlikçilik Arafatçılık biçiminde vücut bulmuştur. Çok zengin bir tarihsel miras üzerinde yükselen Filistin hareketinde Arafat, büyük iddiaların sönük bir biçimde sonuçlanmasını, çözümsüzlüğü, tasfiyeyi, erime ve yamanmayı temsil etmektedir. Arafat çizgisinde hortlayan işbirlikçilikle tarih tarafından katnılan bir gerçek vardır ki, o da, sosyal güçlerin kendi tabiatlarına uygun olmayan görevlerin altından kalkamayacakları ve hiçbir demojinin de bunu örtbas edemeyeceği gerçeğidir. Filistin halkasında bugün Arap ulusunu kendi saği tarafından yenik düşürmüştür. Ama bununla da kalmamakta, bu yeniliği tüm bir Arap halkına da kabul ettirmeye çalışmaktadır. İşte günümüzde Filistin halkını temsil gücü ve haklarına sahip olmadığı çok açık olarak bilinmesine rağmen, Arafat'ın em-

peryalizm ve tüm dünya gericiliği tarafından bir temsilci gibi kabul edilerek onun yenilgi ve tasfiyeye attığı imzayı Filistin ve diğer Arap halklarının da onayı gibi gösterme çabaları bunun bir kanıtıdır. Görülmektedir ki, Filistin sahasında Arap işbirlikçiliği ile yeniyi temsil eden halk çıkarlarının çatışması vardır. Ayrışma da zaten bu temel üzerinde gelişmektedir. Ürdün, Suudi, Mısır vs. gibi gerici Arap devletleri emperyalizme uşaklık ve işbirliğinin en üst boyutlarda temsilciliğini yaparken, Arafat şahsında orta ve küçük-burjuva teslimiyetçiliğinin de bu ekibe dahil edilmesiyse kadro tamamlanmış durumdadır. Bu anlamda Filistin sorununun etrafında yapılan son toplantı ve planların gerçekleşen de tarihsel bir öneni vardır. Çünkü bunlar da, Arafat'ın da aşılmaz çökelişleriyle birlikte roller netleşmiş, Arap kurtuluş hareketinde önderlik sorununu bulanıklaştıran perdeler de böylece aralanmıştır. Fakat buna rağmen, artık gelişmenin pürüzsüz biçimde olacağı da söylenemez. Sahte önderliğin teşhir ve tecritine karşın, hareketin temsilinde gerçek rol sahibi güçler henüz bunu omuzlayacak bir konumda değildirler. Küçük-burjuva direnişten vazgeçmiş ve kendi teslimiyetiyle birlikte tüm bir Filistin hareketini de tasfiyeye çalışmıştır. Ancak bunun karşısında sorunları çözüm gücünde olan devrimci perspektife ulaşma meselesi de çözümlenebilmiş değildir. Ne işbirlikçilik hareketi kendi istediği sonuçlara götürebilmekte ve ne de direniş öğeleri nihai hesaplaşma gücünü kendilerinde görebilmektedirler. Bunda Lübnan sahasında yaşanan gelişmelerin ve Suriye'nin de büyük bir rolü vardır.

Lübnan'ın istisası ile varılacak istenen nokta, direniş güçlerinin ezilmesi temelde ABD işbirlikçisi bir rejimin orturtulması ve buradan tüm bir Arap kurtuluş hareketinin teslim alınmasıydı. Ancak alınan darbelerle rağmen küçük gruplar biçiminde de olsa direnişin sürdürülmesi ve asıl olarak da Suriye'nin oynadığı rol nedeniyle bu plan tutmamış ve tersine Lübnan emperyalizmi boğan bir bataklık haline gelmiştir. Nitekim ABD en son Reagan ve Fahd planlarının da iflas etmesiyle ve durmayan direniş hareketi nedeniyle daha fazla ileri gitme gücünü görememiştir. Ancak emperyalizmin ve İsrail etkinliğinin kırılmasına rağmen, reformların bile gündeme giremediği çok karışık bir durumun yaşandığı da bir gerçektir. Görülen odur ki, Ortadoğu'da sorunların çözümünde politikaların yetmemesi olası vardır. Bu hem emperyalizm ve hem de sosyalizm açısından geçerlidir. Bu son derece elverişli ortama rağmen SSCB de fazla bir sonuç alamamaktadır. Güçlerin birbirini alt etmede kesin sonuç alamadıkları, ne kesin yenilgi ne de kesin başarının yaşandığı kararsız bir denge durumu sürüp gitmektedir. Belli ki nihai bir çarpışma için güçler hazırlıklı değildirler.

Bölgenin bir diğer düğümünü ise İran-Irak savaşı oluşturmaktadır. Beşinci yılına giren savaş çözüm yolunda hiçbir ilerleme kaydedilmeden sürüp gitmektedir. Emperyalizme ve özellikle de ABD emperyalizmine karşı olma noktasın-

da direnen İran teslimiyete boyun eğmemekle küçümsemecek bir rol oynarken, Irak ise bu sahada emperyalizm adına bir rolü oynamaktadır. Ama dayandığı sosyal zemin ve bin yıl öncesini yaşayan ideolojik yapılanmasıyla İran önderliği hiçbir soruna çözüm getirme gücünde olmadığı gibi, ulusal ve demokratik problemleri daha da ağırlaştırmakta içte ve dışta kaçınmayacağı bir tikanlılığı yaşamaktadır. Irak rejiminin durumu ise zaten açıktır. Emperyalizm uşaklığına giderek daha çok batan bu rejim emperyalizm ve gericiliğin bölgede her an yıkılabilecek kadar çürük ama önemli bir ayağı durumundadır. Herhangi bir çözümün ufkta görülmediği bu savaş da sürüp gidecektir.

Görülebileceği üzere Ortadoğu'da kilitlenen sorunlar ve bunları açma gücünde olmayan politikalarla karşı karşıya bulunmaktayız. İsrail etkeninin boşa çıkmasıyla ABD, politikalarını hayata geçirmede özellikle iki ayağı dayanmak istemektedir. Bunlar Türkiye ve Suudi

rica bahsetmek gerekecektir. Suriye izlediği politikayla, emperyalizmin saldırı ve planlarını bozan önemli bir merkez durumundadır. Özellikle Filistin ve Lübnan sahasında oynadığı rolle, emperyalizme karşı direnişin odaklaştığı alanlardan biri olmuştur. Suriye coğrafik konumu itibarıyla de adeta bir direniş adasını andırmaktadır. Bir yandan İsrail'e ve Lübnan'ın batı sınırından doğu Akdeniz'e dayanmış olması, diğer yandan da Türkiye ve Irak'la olan sınır komşuluğu Arap yarımadası üzerindeki etkinliğini artıran bir etmen olmaktadır. Suriye'deki sosyal güçlerin durumu ve bu zemine dayanan siyasal iktidar önderlik için çok köklü tahlilleri gerçekleştirebilecek durumda olmasa da, daha ileri oluşumları zemin teşkil edecek bir konumu ifade etmektedir. Emperyalizme karşı akıllı ve kararlı bir mücadele, tarihsel gerçeği fazla dışılamayan, ama kendisinin dayandığı zayıf sosyal konumu da gözardı etmeden pespeşe büyük hamleler yerine parça parça gelişmelerle sonuca git-

sağa yatarak emperyalist çözüme giden politikanın ve sözcüsü Arafat'ın karşısında durarak, ilerici-devrimci gruplaşma ve toplulukların yaşamasına ve gelişmesine de yardımcı olmuştur. Aynı durumu daha zayıf bir biçimde de olsa Arap gericiliğine karşı da sürdürmektedir. Uzlaşma politikasını ustaca sürdüren Suriye, Arap Birliği'ne ilişkin politikayı da başarıyla uygulamaktadır. Tüm bunlar küçük adımlar gibi görülebilir, ancak olumlu gelişmelerdir ve bölgede ortamı hazır halde tutmada küçümseme gerekten bir rol olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Baas'ın 8. Kongresi ve ardından Hafız Esat'ın üçüncü kez yedi yıllık cumhurbaşkanlığına seçilmesi Baas Partisi ve Hafız Esat'ın bölge üzerindeki rolünün önemini daha da artırmıştır. İçteki gericiliğe karşı olduğu kadar bölge gericiliği ve emperyalizme karşı da elde edilen ve beklenen bir zafer olan Kongre ve seçim sonuçları yönetimi güçlendirmiş ve pek tabii olarak etkinliğini de artırmıştır. Kongre ve halkın geniş desteği ve onayını alan mevcut politikayı H. Esat yönetimi önümüzdeki dönemde de sürdürecektir. Kendine güveni biraz daha artmış olan yönetim, bir Türkiye tehdidine karşı da kendisini daha güçlü hissedebilecektir. Emperyalizme ve bölge gericiliğine karşı mücadelede yönetimin daha ileri adımlar atması beklenen bir gelişmedir. Ulusal kurtuluş hareketleri ve demokrasi mücadelesine yaklaşmada daha açık olabilecek bir durumdadır ve bu aynı zamanda koşulların dayattığı bir gelişmedir. Bu nedenledir ki Suriye, bölge çapında emperyalizmin bir numaralı hedefini oluşturmaktadır. Sosyalizme bölge halkları arasında bu köprü kaldırılmadan, emperyalizm herhangi bir sonuca ulaşamayacağı çok iyi bilmektedir. Ancak oynadığı bu role rağmen Suriye'de bölgede nihai bir çözüm gücü olamaz. İşte bu noktada Kürdistan devriminin önemi kendisini en ağır biçimde duyurmaktadır.

Ortadoğu'da şimdi daha fazla direniş çağrısı var.

ayaklarıdır. Biri aşkeri ve diğeri de maddi gücüyle hareket geçirilerek azından bazı sonuçlara ulaşmak istenmektedir. Gericiliğin hortlatılmasında ve islam alemi emperyalizmin kırılma etkeni olarak da etkin bir güç haline getirilmeye çalışılmaktadır. İslam Birliği Konferansı'nda Türkiye'ye verilen rol, Türkiye'nin ince bir politikayla sözcü çözümlerini bir pozisyona getirmeye çabaları bunun bir ifadesidir. Sözde tarafsız bir görünüm verilen Türkiye İran-Irak savaşında görüldüğü gibi, Irak'la sonuna kadar bir işbirliği içindeyken, İran'a karşı da ince bir tarzda ayaklaşarak savaşın emperyalizm lehine sonuçlandırılması doğrultusunda aktif bir çaba içerisinde bulunmaktadırlar. Benzeri bir rol de Suudi tarafından Lübnan ve Filistin sahası üzerinde oynanmaktadır.

Emperyalizm ve bölge gericiliğinin bölge halklarına karşı çeşitli biçimlerde yürüttükleri savaş karşısında, Suriye'nin öneminden ay-

mek isteyen bir önderlik söz konusudur. Hafız Esat'ın başkanlığındaki Baas Partisi, yalnız küçük-burjuva radikalizminin bir sözcüsü olmaktan da öteye çeşitli sınıf ve tabakaların ilerici doğrultudaki özelemlerini birleştirmeye, bazı devrimci çıkışlar ve bir çok reformcu yaklaşımla bu rolünü sürdürmeye çalışan ve bunda da epey tecrübe biriktiren bir konuma sahiptir. Baas'ın doğuştan iktidara yönelişi nasıl ki parça parça olmuşsa, tam iktidara hakim olduğu günümüzde bölgedeki rolünü de böyle oynamaya çalışmaktadır. Akıllı, gerçekçi yani ağır basan ama, güçlü devrimci çıkışlara kendini vermekten çekinen bir durumdadır bu. Hafız Esat'ın 15. yılına giren iktidar döneminde, bu anti-emperyalist ve akıllı politika sürdürülmüştür. Başlangıçta fazla dikkati çekmeyen bu konum, günümüzde bölge ve dünyadaki güçlerin giderek artan bir ilgisini toplamaktadır. Suriye bugün Hafız Esat önderliğinde izlediği politikayla yalnız Arap toplumu bünyesinde değil, bölgedeki bir çok halkın kaderi üzerinde de rol sahibi durumundadır. Lübnan'a dayattığı politikayla birçok olumlu ögeyi içeren ve ilerici-devrimci güçlerin çıkışı için elverişli bir zemin oluşturmasına yolaçtığı gibi; Filistin'de

Düğüm olan Ortadoğu'nun kördüğüm noktasını oluşturan Kürdistan, sorunların da çözüm anahtarı durumundadır. Bugün Kürdistan ve halkına düşen tarihsel bir rol vardır. Halen bir çok güç tarafından tanınmak istenmese de, bu rol giderek kendisini duyurmaktadır. Nasıl ki TC, emperyalizm ve gericiliğin bölgede yaşatılmasında tarihsel bir rolle yüklü ise, bu gücün sömürgeci egemenliğine karşı gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi de emperyalizmin bölgedeki en güçlü kalesine vurarak ve temsil ettiği sınıfın karakteri gereği, yalnız Kürdistan açısından değil bir bütün olarak bölgede demokratik ve sosyalist gelişmenin yolunu açacak, mevcut tikanlıkların aşılmasında belirleyici bir rol oynayacak bir özelliğe sahiptir. Kürdistan devriminin bu öneminde ötürü, mücadele önderliği ve halk emperyalizm ve sömürgecilik imha saldırılarıyla yüz yüze gelmekle, boğulması amacıyla bir yığın kompo ve plan geliştirilip uygulamaya konulmaktadır. Açık ki bölge halkları da bu önemden hareketle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle daha yakın bir dayanışma içinde olmak zorundadırlar.

DİRENİŞ MÜCADELESİNDEKİ ANILARDAN BİR KESİT VE 1985 NEWROZ'UNUN UYANDIRDIĞI UMUTLARI!

PARTİZANIN MEKTUBU

Uzun ve çetin bir yürüyüş ardından varılan yeni üslerde, kadrolar, 1983 ün kış mevsimi boyunca yoğun olarak politik ve pratik yönde parti çizgisini derinlemesine özümsemek için çalışmalara giriştiler. Görevlere yakın bir şekilde hazırlanmak için gerek duyulan son çalışma aşaması da ağır kış koşulları içinde yürütüldü ve önemli oranda sonuç alındı. Örgütsel ve teknik konularda plan taslakları ve talimatların geliştirildiği hareketsiz kış mevsimi, böylece değerlendirilmiş oldu.

O kış epeyce kar yağmıştı. Kimi zaman kar kalınlığı iki metreyi buluyordu. Araziye açılmak zorunda kalan arkadaşlar çetin güçlüklerle karşılaşıyorlardı. Bir arkadaş, iki gün boyunca karda yürümek zorunda kalmış ve çığır aç aça çok zorlu bir yolculuk yapmıştı. Yanımıza yetiştiğinde hasta düştü ve tam onbeş gün yataktan kalkamadı. Aşırı derecede soğuk almış, mide-sini üşütmüştü, ne yerse çikadeniyordu. Bir yandan da kar beyazlığında bozulan gözleri sürekli yaşıyordu. Yine bir grup arkadaş 6 gün boyunca yağışlı havada yolculuk ediyor ve bir dağın eteğinde rastladıkları tek bir evde geceyi geçiriyorlar. Evin sahibi ertesi gün arkadaşlara gidecekleri yerin yakın olduğunu söyleyip yola koyulmalarına sebep oluyordu. Ama adamın tarif ettiği yere vardıklarında hiç bir şeyle karşılaşmayınca aldatıldıklarını anlıyorlar. Geri dönemeyceklerini üzerlerindeki bir günlük azıkla tam iki gün yürüyüp ve Irak rejiminin harabeye çevirdiği terk edilmiş bir köye ulaşıyorlar. Geceyi açıkta geçirdikten sonra üçüncü günün yolculuğuna erzaksız devam ediyorlar. Gruptan iki arkadaş bir süre sonra tatsız düşüyor ve gözleri körlemeye, yürüyemeye duruma gelmeye başlayınca üçüncü arkadaş sırasıyla onları omuzlayıp yola devam ettiriyor. Ama akşam olunca her üçü de yığılıp kalıyorlar. O esnada çevrede belki birileri olur düşüncesiyle havaya bir kaç el silah sıkıyorlar. Silah seslerini duyan yakındaki köylüler, arkadaşları donmak üzereyken kurtarıyorlar.

Verdiğimiz bu iki örnek, geçirdiğimiz kış mevsiminin ağır koşullarda yaşadığımızı izah etmeye yetecekleri sanırız.

Baharda karların erimesiyle birlikte; birimlere gidecekleri bölgelerde yürütecekleri askeri çalışma programı kavratılmaya çalışıldı ve bu her birim için oldukça yararlı oldu. Çalışmanın temel yönelimi, çalışma tarzı ve tehlikelere karşı alınacak önlemlere dikkat çekildi. Böylece kadrolar daha fazla düşünce netliğine kavuştular. Son hazırlıkların da tamamlanmasıyla gruplar ağır görev ve sorumluluk yükü altında Kuzeye doğru yola koyuldular.

Bizim hazırlıklarımız karşısında düşman da boş durmuyordu. Sınırda güç yığarak, bizi burada çatışmaya sokup geçişi engellemek, grupları imha etmek istiyordu. Anlaşılın taktiğimizi kavrayamamış, nizami savaşa göre hazırlanmıştı. Kuzeyde sınırın 100 km'lik geniş bir alan üzerinde, stratejik noktaları tutmuş, önemli geçitleri denetim altına almıştı. Bu suretle ön cephe gerisini tahkim etmiş oluyordu. Düşman bu

hazırlıklarını yapı dursun, birimizimizin tümü içeriye geçmiş ve biz güneyde bir hayli rahatlamış bulunuyorduk.

Düşman, 27 Mayıs sabahı sınırı aşarak 5 km güneyde içerilere kaymıştı. Oradaki güçlerle yaptıkları görüşmelerde, hedeflerinin kendileri olmadığını, Apocularla savaşmaya geldiklerini belirtmişlerdi. Fakat kısa süre içerisinde zayıflıklarını farketmiş ve geri çekilmeye başlamışlardı. Çünkü, askerlerinin hali perişandı ve heybeti karşısında irkildikleri sarp dağlarımızda gerilla savaşıyla karşılaşmak hiç işlerine gelmiyordu. Bu arada güçlerimizin züveye açıldığını anlamış olacaktı ki, güneyden çekilerek kuzeyin sınır bölgelerinde takip ve operasyonlara giriştiler.

Biz de işgali beklediğimiz için fazla şaşırmadık ve güneydeki güçlerin geri çekilmeye başlamasıyla bir grup arkadaş olarak kuzeye geçme kararına vardık. Tesadüfen bulduğumuz bir rehberle birlikte işgal ve sınır hattını aşarak rehberimizin köyüne ulaştık. Geliş haberimizi alan köylüler, sıkı bir gizlilik içinde bulunduğumuz yere gelerek, merak ve endişe içinde güneydeki durumu sordular. Getirdikleri yiyecekleri yedikten sonra, sorulan sorular paralelinde, işgali ve yol açacağı sonuçları izah etmeye çalıştık. Köylüler, işgalin etkisini yaşamakla birlikte soğukkanlılıklarını korumaya çalışıyorlardı. Konuşmamızı bitirdikten sonra bizi de alarak, kendileri için hazırladıkları gizli yerlere götürdüler. Burası gerçekten de çok emniyetli bir yerdi. İki gün orada kaldıktan sonra karanlığın baskınlığına yanımıza iki de köylü genç olarak yola koyulduk. Sarp ve çetin dağ yamaçlarını aşarak, sık ormanlıklar içinde yüksek bir tepeye tırmandığımızda karşı tarafta pek de uzak olmayan düşman karakolunu gördük. Dürbünümüzle çevreyi kontrol ettikten sonra, düşmanın henüz tutmamış olduğu köprüden geçmeye karar verdik ve yamaçtan aşağıya hızla inerek puslu noktasına yaklaştık. İki arkadaş keşif yapıp köprünün açık olduğunu bildirdikten sonra aralıklı biçimde koşarak tehlike noktasına çıktık. İki düşman hattı içerisinde çıktığımız için biraz rahatlamıştık. Vardığımız bir su kaynağının başında mola verip, akşam yemeğimiz olan ekmek ve peyniri yedikten sonra köylü gençlerle biraz sohbet etmeye başladık. İşgalin o sıcak anında bile düşündükleri tek şey, çevrelerindeki muhbir ve ajanların bir an önce cezalandırılması idi. Daha o anda bizimle hareket etmek istediklerini söylediler ama o koşullarda buna olanak olmadığı için konuşarak kendilerini ikna ettik. Biraz dinlendikten sonra tekrar yola koyulduk ve birkaç gün daha bin metrelerce varan yüksek baş döndürücü uçurumlardan tırmanarak yol aldık. Sonunda, zorlu ve tehlikelerle dolu bu yolculuğumuz boyunca tanımadığımız bir alanda halkın yardımı sayesinde salimen hedeflediğimiz yere vardık. Yol boyunca karşılaştığımız tüm insanları bize güneydeki "savaş" hakkında sorular yöneltiliyorlardı. Gecekleri konusunda karamsarlıkla umut karışımı düşünceler taşıyorlardı. Yaşlı kesime ise, Türk devletinin eskiden yaptığı katliamların anısı canlanmış, o günlerin tekrar geri geleceği korkusu vardı. Genelde halk, tek yaşam güvencesi olarak örgütlerin ayakta kalmasını görüyordu.

Haziran ayının ortalarına doğru güney işgalinin etkisi dağılmaya başladı. Türk askerleri sınırı tamamen boşaltmış, kurdudan eski sınır birliklerini de kaldırmışlardı. Çe-

riye çektiği gücünü de bir kaç kol üzerinde yürütecek çalışma alanlarımızı kuşatmaya almaya çalışıyordu. Bazı alanlarda halka aşırı zulüm uygularken, direniş beklediği kesimler üzerinde de yumuşak bir politika izliyordu. Hatta elbise, ayakkabı, çocuk şekeri bile dağıtıyordu. Karşılığında ise, Apocular'a destek olunmamasını, silahların teslimini, mahkum ve firarların da gelip teslim olmasını istiyordu. Bu isteklerine karşılık alamayınca, "bir daha görüşeceğiz" tehditini savurarak çekip gidiyorlardı.

Birimlerimizin çalışmaları işgal ve operasyonlardan etkilenecekti. İşgal olayını görüşmek üzere yaptığımız haftalık toplantılardan birinde, bu olay ve yarattığı

etkileri geniş boyutlarıyla ele alıp şu sonuca vardık: *"İşgal, ABD ile birlikte tezgahtarlık, bölge ilerici güçlerini tehdit, ve ayrıca ilerici bir müdahalenin provası amacını taşımaktadır. Türk devleti önüne baş hedef olarak PKK'nin imha edilmesini koymuş. Fakat bu hedefine ulaşamamıştır. Ulaşabilmesinin koşulları da yoktur. Çünkü güçlerimiz çok sayıda birimlere bölünmüş vaziyette geniş alanlar üzerinde halkın arasına karışarak, gizli hareketli bir yapı içindedirler. Düşman, halkın desteğinden yoksun, araziye yabancı ve denetim kurmakta zorluk çekmektedir. Bu denetimi kurabilmesi de olanaksızdır."* Vardığımız bu sonuçla daha o anda düşmana karşı ilk sınavımızı vermiş oluyorduk.

Örgütsel faaliyetlerimizin, yeti olayların da etkisiyle daha da hızla ve aksaksız yürümeye devam ediyordu. Keşif sonuçları alınmaya başlanmış, araziye yabancılar yavaş yavaş giderilmiş, elverişli noktalar belirlenmişti. Üs için uygun görülen alanlarda örgütsel ve teknik faaliyetler ağırlık verildi. Yöre halkının özellikleri ve toplumsal sosyal yapısını incelediğimizde çok özgün bir gerçeklikle karşı karşıya olduğumuz anladık. İnsanlar, üretimi ve yaşam koşulları bambaşka olduğu gibi, doğa koşulları da değişmişti. Herşeyden önce ortada örgütlü bir toplumsal yapı vardı. Kabile çekirdeği üzerinde yükselen aşiretler ve onların da üzerlerinde aşiret federasyonları göze çarpıyordu. Fakat federasyonların pratik işlevi fazla geçerli değildi. Aşiret liderliği, hizmet temelinde yükselen gönüllülüğe ve saygınlığa dayalı bir otorite olarak klanlardaki liderliğin tipik bir benzerliğini oluşturuyordu. Ve bu liderlik, mülkiyet ve talan hakkı üzerinde geniş ayrıcalıklı edimleriyle egemen sınıf özelliğine yaklaşmış durumdaydı. Ama henüz, taban ile liderlik arasında gelişmiş ilişkiler de söz konusu değildi. Bilinen en ağır çekili, mera anlaşmazlığı, talan vb. ihtilaflardan kaynaklanan aşiretler arasındaki kan

davalarıydı. TC, toplumsal yapıya nüfuz edememiş, iç bölgelerde yarattığı tahribatı bu alanda fazla gerçekleştirememişti. Bu nedenle toplum, dinamikliğini, ulusal değerlerin ayakta kalmasına bağlı olarak koruyabilmiş ve güçlü insan özelliğini ortaya çıkarmıştı. İnsanlar, sömürgeciliğin ağır yükü altında ezilip dağılmamış, aşiret birliği ve dayanışmasından ileri gelen kendini emin hissetme ve kendine güven duygusu hakimdi. Bunu da çetin doğa koşulları altında zorlu üretim ve sömürgecilik yok etmediği direniş geleneklerinden kazanmışlardı. Ulusal dil, kültür ve değer yarguları yabancı etkilerden uzak, sade bir görüntü sunuyordu. Buna bir de milli kıyafetler üzerine kurulan silahlar da eklenince in-

çkinleşmişti. Bu ise bir devrimci rahatlatan ve arzulan bir durumdu. Gün boyu yürümeye ve yorgunluktan sonra herhangi bir ailede sıcak ilgiyle ve sempatiyle karşılanmak, konuştuklarımızın ilgiyle dinlendiğini görmek, tüm yorgunluk ve sıkıntılarımızı bir anda gideriyordu.

Halkta en çok karşılaştığımız sorular, birlik, dış destek ve savaşta ailelerin bakımı meseleleri oluyordu. Yüzyıllar boyu ülkemizde süregelen iç çatışmalara ve bölünmeler, birliğin sağlanacağına dair inançsızlığa neden oluyordu. İnanışa göre, "mukadderat böylesiymiş, iki Kürt bir araya gelmemeli, gelirlerse dünyayı bozarlardı" deniliyordu. Bu sözler her ne kadar karamsarlık ve boyun eğme ifadesi ediyorsa da aynı zamanda yaşanan bir gerçeği de yansıtırıyordu. Kürdistanlıların düşmanları, onların birliki olması halinde sahip olacakları gücü iyi hesaplamışlar ve birliği dağıtmak için yüzyıllar boyu parçalayıcı bir mekanizmayı işletmişlerdir. Gerek geçmişte olsun, gerekse de bugün olsun, bu gerçeği ortaya koyan bir çok somut örnek hafızalarda oldukça canlıdır. İlkel milliyetçilik iç güç iksinden yoksun olduğu için bir fırsat ya da herhangi bir devletin himayesini kollamaktadır. Yöre halkına da empoze edilen bu anlayış, kendine güvensizliği geliştirip, dikkatleri somut mücadeleden uzaklara kaydırırmışlar. Aynı şekilde bilinen bir çok güç gelip parlaya daadlerde bulunan halkı kayıt usulü örgüt işleri yapmış, listelere yazmışlar ve bu listelerin bir çoğunu da düşmana kaptırmışlar. Bu somut gerçeklik de insanlarımızda doğal olarak güvensizlik yaratmıştır. İşte daha dün Ömer Çetin'in (PPKK) polise sunduğu 40 kişilik liste, KUK'un, İslam Partisinin vd. verdiği listeler açık örneklerdir. Aynı şekilde köylülere ve göçerlere karşı davranışları da eşkiyayı aratmayacak nitelikte olduğundan, halk bunları ayırdedemez olmuştur. Bu uygulamalara da bir kaç örnek verecek olursak durum daha net anlaşılacaktır.

Bu güçlerin kadro diye ortaya saldıkları unsurlar, göçerlerin yolunu kesip, koyunların içine girmiş ve istedikleri koyunu idaretleyp "hızbin malıdır" diyerek toplamış götürmüşler, dağıdıkları çobana emredip koyun kestirip yemişler, gençleri Kur'an'a yemin içirmiş ve bu-nada devrim ve demişler vb. Geçtiğimiz günlerde de hala devam ettirilen bu uygulamalara somut bir örneği Erub'un Aval köyünden verilebilir. Xurşo denilen ve KUK'un temsilcisi olarak bilinen bir unsur, geceleri sokağa çıkma yasağı ilan edip, bazı gençlere de nöbet tutturarak ahlaksızlığı yapıyorlar. Yine, Reşine köyünden bir başkası

Aşiretler, başlangıçta bizi tanımak ve anlamakta güçlük çektiler. Daha çok, Güney Kürdistan kaynaklı ilkel milliyetçilikle ve sahte örgütlerle tanışmış, bunların yarattığı bir yığın olumsuz etkinin şartlanmasında gelen her yeni siyasi güce karşı önyargıyla davranıyorlardı. Onları önder ve kurtarıncılar olarak değil, artık kendilerinden yararlanmak isteyen güçler olarak değerlendiriyorlardı. Bu olumsuzluğun kaynağını bildiğimiz için onların tutumlarını değiştirmelerini kısa sürede sağlayabildik. Birçok küçük burjuva ve ilkel milliyetçi güç bu bölgeyi kendi aralarında rekabet alanına dönüştürmüş, işi para ve silah karşılığında adam kazanmaya kadar varılabilmişlerdi. Bu faydacı anlayışın yarattığı zararların en büyüğü, ulusal-siyasal mücadele itibarının kırılması olmuştu. Ama halk, bu durumu yaratan her iki tarafı da tiksintiyle karşılamış, ülke çıkarlarını temel alan önderliği arzuluyordu.

da gençleri toplattımız var diyerek çağırıyor, sonra da ellerine kazma-kürek vererek kendi inşaatında çalıştırmıyormuş. Bu tipler aynı zamanda 12 Eylül sonrasında cuntanın da ulaşgınlı yapmışlardır. Örneğin Xurşo denilen unsur, yörenin namli ajanlarından birisiydi ve yöre halkının tabiiyle Kasım 1984'te HRK Partizanları tarafından ölümlle cezalandırıldı.

Tüm bu olup bitenleri, halk tek tek anlatarak "peşmerge diye bağırma bastıkları, bize bunları yaptılar" diyorlardı. Bizimle karşılaştıklarında tasdikları kuşkuyla ise zamanla üzerlerinden atılabirbirlerine, "bunlar hepsinden farklıdır" demeye başladılar.

Ulusal kurtuluşun temel sorunlarını ve çözüm yollarını belirleyen Parti düşüncelerini kitlelere kavratmaktaki fazla zorluk çekmiyordu. Çünkü halkımızın yaşam deneyiminden edindiği bilinç ve tecrübeler, anlatıklarımızı doğruluyordu. Yaşam pratiğinden çıkarılan, ama o güne kadar nitelik kazanmamış, günlük düşünceleri, anlatıklarımız sayesinde sistemi ve net düşünceler haline geliyordu. Özellikle ihanete karşı büyük bir duyarlılık göze çarpıyordu. Bu o kadar aşırıya varmıştı ki, hainler baş hedef alınıyor, onlara duyulan kin, sömürgecilere duyulan kinden öne geçiyordu. Buna bir noktada hak vermek gerekiyor. Çünkü, kalelerimiz, tarihin derinliklerinden beri hep içten fethedilmişti. Halkın sürekli anlatığı ve isimlerini saydığı, Türk askerlerine enin dağılmasının kapılarını açan Süleyman açar (Sırnak'ta oturan Tatar'lar) isyancı kardeşini aştıran Eminî Perihanî (Ramani), yörede sömürgeci askeri seffere danışmanlık yapan Süleyman ağa'nın oğlu Alihan Tatar, jandarmayla birlik olup silahını yakaladığı adamı serbest bırakmak için kızını isteyen Ahmet Bıryan, gümrük sefi gibi sınır kapısında dikilip haraç veremeyen jandarma pususuna düşüren ve "deuletimin düşmanı benim de düşmanımdır" diyen Xelo Hacı, Irak rejiminden kaçtığı için köylülerimizin başına bastıkları ve daha sonra jandarmaları köy kadınlarına saldıran, namuslarına el attıran Casım ve daha niceleri ortalıkta boy verirken kıpırdanmanın olanağı yok deniliyordu. Herşeyin bunlar temizlenmeli diyorlardı. Onlar olmasa düşman yollarımızı, mağaralarımızı, evlerimizi ve silahlarımızın numaralarını nereden bilecekti. Düşman, kör ve sağır edilemez ki vurabilelim deniyordu.

Ve sonunda hainler vurulmaya başlandı. Vurulduca sanki zincirler kopuyor, gemler boşanıyor, bentler yıkılıyordu. Bastırılan yüğitlik, gizlenen düşünce, ezilmiş duygular kabarıyor, karankalıktan aydınlanıyordu. Halk yerli belalardan kurtulmaya başlamıştı ki, bu sefer de Karabela adıyla tanınan ve "anam bir, babam bin", "gökte Allah, yerde ben" diyerek ortalıkta nara atan bir faşist yüzbaşı ortaya çıkmıştı. Köylere baskın düzenleyip tüm köyün kadınlarını karakollara doldurarak güncere bekleten, küçücük çocukları kır ortasında buzlu sulara daldıran, babasının silahını sorup bu çocukların parmak uçlarını çubuklayan, camiden camien ihtiyara, "Allah'a değil, bana namaz kıl" diyen ve köylüleri iyi dövmeyen erler'i kendisi döven, soyundurduğu kadınları şehrin ortasından karakola götürten, silahla insanları kovalayan bu başbelası faşist, artık halkı biktirmişti. Ve halk birgün yeter diyerek bu alçağı da ölümlle cezalandırdı.

1984'e yaklaşıyorduk. Kış pek fena geçmemiş ve bu yüzden biraz daha açılarak ülkenin iç bölgelerine kadar uzanmaya olanağına kavuşmuştu. Bir grup arkadaşla durum değerlendirilmesini yaparken batıya

doğru ilerlemeye başladık. Batıya doğru ilerledikçe, karla kaplı engin dağları da geride bırakıyor, yağmurlarla karşılaşılıyorduk. Dicleye yaklaşıyorduk artık. Uygurluk suyu durgun ve masmavi akıyordu. Kıyısında duvar gibi yükselen yumuşak kayalıkta otulan mağaralarda köy ve şehirler inşa edilmiş, Diyarbakır'dan Musul'a kadar kervan sallarını taşımış, çevresindeki verimli toprakları sulamıştı. İlk insan soyunun ve medeniyetin doğuş beşiği olan bu alan Dicle ile Botan suyunun oluşturduğu doğal sınır içinde kalıyordu. Bu alan sömürgeciliğin nüfuzundan korunmuş, doğal olayın mağaralarda köy berçinde ayakta kalabilmişti. Batı ile doğuyu dağ ile ovayı birbirinden ayıran sınırlar, direniş ve teslimiyetin de sınırları olmuştu.

Suların berisinde bir süre beklememiz gerekiyordu. Bu ara çadırlarda yaşayan göçer ailelerden birisine uğradık. Perişan bir yaşamı vardı. Hayvanlarıyla birlikte sarnıç suyunu içiyor, o sudan yemek yapıyor, onunla yıkanıyorlardı. Yağmur sularının taşıdığı toprak ve sürülerin dışkısının doldurduğu bu sarnıçların içi yazın da kurtçuklarla doluyordu. Göçerler kendileri yazın burada kalmıyorlardı ama, yörede kalan arkadaşlar bu suyu kullanmak zorunda kalıyorlardı. Köyler dışında dağda su bulunmuyordu. Bu sular ve sürekli yenilen yağışlı peynirden olacak ki, yöredeki arkadaşlar da can kalmamış gibiydi. Renkleri sararmış, bir hayli zayıflamışlardı. Ama moralieri bozulmamış, dinç duruyorlardı. Halkla ilişkileri de çok iyiydi. Onların güvenliğini kazanmışlardı. Buna örnek olabilecek bir olayı da burada anlatmak yerinde olacaktır. Yörede halkın sevgi ve saygısını kazanan ve 1984 Eylül'ünde hainler tarafından kalılaşç vurularak şehit düşen Kerim BAYTAR (Cemil) arkadaş, birgün dağda yürürken, arkadan bir kaç tane göçer kadın gelip kendisine yetişiyorlar. Arkadaş yol vermek isteyince onlar, "yok beraber yürüyelim, eskiden dağdaki eskiyanın korkusundan rahat dolaşamıyorduk buralarda. Sizler de ilk geldiğinizde doğrusu yine korktuk, ya nasımadık ama, bir yıldan beri çevremizde kaldığımız halde herhangi bir kötülüğünüzü görmedik. Sizi artık kardeş ve evladımız olarak kabul ediyoruz" diyerek güvenlerini açıkça belli ediyorlar. Bu örnekte gösteriyordu ki, artık çevrede gerekli güven kazanılmıştı. Oturduğumuz çadırda evin reisi gibi yaşlı kadını elindeydi. Yaşlı kocası hasta yatığında oturuyor, bir şey karışmıyordu. Kadın da bir yandan yur sararken, bir yandan da bizlerle ilgileniyor, sohbet etmeye çalışıyordu. Kendisine çalışmalarımızı nasil değerlendirdiğini sorduğumuzda, cevabını bir olayı anlatarak verdi. Hemo denilen bir çete başı, kendilerinden zorla para ve hayvan alıyor, çetesiyile birlikte her yıl başlarına musallat olarak, göz

koyduğu genç kadınları, gelinleri dağa kaldırıyorlarmış. Birinde kendisine karşı koyan bir gelini de vurup öldürmüş. Arkadaşlarımızın yöreye varmalarından itibaren eşkiya oralarla gelmez olmuş. Arkadaşlara olan güvenleri bir hayli fazlaydı ama, henüz bağımsızlığa olan inançları pekismemişti.

Orada akşama kadar kaldıktan sonra Kerim arkadaş bizi alıp sığnağa götürdü. Sığnakta da diğer arkadaşlar vardı. Kalabalık bir sayı oluşturmştuk. Kendileriyle siyasal gelişmeler üzerine biraz konuşup tartıştıktan sonra, örgütsel faaliyetlerini anlattılar. Açıklamalarına göre, direniş hazırlik çalışmaları önemli ilerlemeler kaydetmişti. Yörenin geniş bir kesiminde destek bağları geliştirilmiş, çok sayıda savaşçı adayı genç belirlenmiş, depolar halinde bulunduğu yarımadalarla doldurulmuş, değişik noktalarda sığınaklar yapılarak, arazi geniş ölçüde tanınmıştı. Direniş başlatmaya hazır ve istekliydi. Tabii Eruh halkıyla birlikte.

Bir kaç gün sonra 27 Kasım geldi. Parti'nin kuruluş gününü başka türlü kutlamak istiyorduk ama, buna zaman bulamadığımız için, Kerim arkadaşın da içinde bulunduğu bir grup arkadaş, küçük bir mağarada toplandık. Kaş zemin üzerinde oturmuştu. Soğuktan dizlerimizin titreyişiyile, ve soğuk algınlığının sık sık öksürken bir arkadaşın konuşmaması bastırın öksürüğüyle iki saatlik bir kutlama konuşması yaptık. Konuşmamızın en önemli hususu direnişin kaçınılmazlığı ve artık zamanının geldiğine dikkatlerin çekilmesi oldu.

Ertesi gün, alanı terketmek için yola çıktık. Nehri geçtikten sonra yıllardır ilk defa ovaya ayak bastık. Önümüzde üç günlük, çamurlardan geçilmesi zor bir ova yürüyüşü vardı. Üstelik, konak noktaları da fazla emniyetli değildi. Uzun yıllar dağlarda kalmamın verdiği ovaya yabancılık duygusu içinde bu yürüyüşü giriyemeye pek cesaret edemiyorduk. Ama sonunda, değişik tarzda da olsa, tehlikeyle birçok kez burun buruna gelerek bu mesafeyi

önemli izlenim ve bazı kazanımlarla birlikte geldiğimiz yolu takip ederek geri dönmeye başladık. Hedef noktamıza çabuk ulaşmamız gerekiyordu. Kış olmasına rağmen hava koşulları engelleyici olmadı. 13 gün süren sürekli yürüyüşten sonra yerimize vardık. Kampta yeni mevsim çalışmaları için hazırlıklar başlatılmıştı. Yoğun geçen toplantı ve tartışmalar ardından bahar sonlarında birikim yeni bir düzenleme altında örgütlendirilerek çalışma bölgelerine sevk edilmeye başlandı. Düşman, dağılmayı hissetmiş, sınır boyunca ağır güçlerini hareket geçirmişti. Daha önce de kamplarımızın çevresine çok sayıda ajan göndererek bilgi toplamak istemiş, ama bunlardan bir kaçını yakalayıp amaçlarını öğrenmişti. Sınırdaki tüm önlere rağmen, geçişleri önlemeyen düşman, bizi içerde karşılamaya hazırlanıyordu. Yol güzergahları üzerinde önemli noktalar birlikler yerleştirilmiş, bölgesel güçler takviye edilmiş, komando birlikleri köylere sıkı adeta silahlı propaganda yapmaya başlamıştı.

Halka, "Apocular'a güvenmeyin, onların içinde çok sayıda MIT var, Apocular Kürt değil, Ermenidir, Komünist din düşmanlarıdır" vb. şeyler anlatarak bizi, halktan tecrit etmeye çalışıyorlardı. Ama halk, onların söylediklerine gülip geçiyordu. Onlar bu gülişü, kendi anlatıklarına beğeni olarak anlıyor ve köylülere işbirliği teklifinde bulunuyorlardı. Subaylar, yaptıkları toplantılarda, "Apocular, patlamaya hazır bomba gibidirler, infikallerse, bizi de sizi de havaya uçururlar" diyerek halkı tedirgin etmeye çalışırlarsa da tüm gayretleri boşa gitmişti. Çalışmalarımız her geçen gün daha da semptayile karşılıyor, yavaş yavaş destek kaynakları açılıyor. Sırasıyla, Uludere, Sırnak, Batman ve Silvan'da ajanlara vurulan darbeler coşku yaratmıştı. Ama halk yetinmiyor, daha da fazlasını istiyordu. Siyasi çalışma alanı oldukça genişlemişti. Gençler kendiliğinden gelip, mücadeleye katılmak istiyorlar, bazıları kendi başına yola çıkıp eğitime alınmaları talebinde bulunuyorlardı. Evden ayrılmasına aileleri rıza göstermeyenler, eve geri gönderilmemeleri için adeta yalvarıyorlardı. Gençlerden biri bize katılmak için on gün ailesinden gizlenmiş, sonunda bizi bulmuştu ama, kendisini tekrar ailesine teslim ettiğimizde ağılıyordu ve tavrımıza bir anlam veremiyordu.

Çalışma bölgelerinin bir çoğunda benzeri gelişme vardı. Artık bu gelişmeler hazırlik kapsamındaki görev ve hedefleri aşarak, taktik genişletilmesini gerekli kılmaıyordu. Yaygın, silahlı direniş hareketi merkezi bir planlamayla başlatılmıyordu. Tüm kadröler halkla birlikte bunun sıkıntısını çekiyordu.

Temmuz 1984'ün sonlarında, sorumlu bir arkadaşın başkanlığında kalabalık grupla bölgemize geldi. Geliş tarzlarında önemli kararlar verdiklerini sezinlemistik. Akşam yemeyinden sonra, köylülerle konuşmaya başladığımızda, köylüler konuyu yine her zamanki gibi silahlı direnişin neden başlatılmadığı sorununa getirdiler. Bu soruyla sürekli karşılaştığımız için aynı ve ikna etmekten uzak cevaplar vermekten usanmıştık. Yeni gelen arkadaşın cevaplamasını bekledim, tabi içimden köylüye katılarak. Arkadaşta hazırlik deyince köylü sustu, çünkü daha önce aynı cevapla çok kez karşılaşmıştı.

Geç saatlere doğru grubu bir araya topladığımızda sayımızın haberi kabarıp olduğu görüldü. Köylüler de böyle bir grupla ilk kez karşılaştıklarından şaşırılmışlardı. Onlar da birşeylerin olacağını tahmin etmiş, birbirlerine bu sefer tamam diyorlardı. Geceyi geçireceğimiz ormana çekilip bir kaç grup

halinde alana yerleştik. Sabah iyi haberlerle karşılaşacağımızı tahmin ettiğimizden o gece hiç bir şey sormadım.

Sabah erkenden kalktık ve köylülerin getirdiği yiyeceklerle kahvaltımızı yaptık. Sorumlu arkadaşlar bir kenara çekildik ve ben merakla konuşmasını bekledim. Arkadaşın konuşmasını dinledikten sonra yanılmadığım ortaya çıktı. Birkaç bölgede aynı düşünce başlatılacak eylemlerle HRK'nin kuruluşu ilan edilecekti. İşte dört yıldan beri, bir köy ülke ve sınırları dolaşarak, içerde uzun zamandan beri hazırliklarını yaptığımız çok nihayet gelmişti. İçimde bir rahatlama hissettim ve cevap olarak ağızmdan çıkan ilk şey şu oldu: "iyi ama çok geç bu, daha erken de olabilirdi." Herşeye rağmen bizleri çok sevindiren bir haberi bu. İçimden hemen tüm arkadaşlara bunu ilan etmek geliyordu ama, bu olmazdı. Arkadaşlar ancak 15 Ağustos'tan birkaç gün evvel duyduklar haberi. Çünkü kural bunu gerektiriyordu.

Yeni döneme ilişkin de oldukça kapsamlı bir örgütsel plan vardı. Hızla komiteleşmeye gidilecek kitleleri çeşitli biçimlerde içine alabilecek örgütler geliştirilecekti. Bu aynı zamanda Ulusal Kurtuluş Cephesinin tabandan başlayarak, örgütlenmesini demektik. Ardından da cephenin ilanı gelecekti. Bu sayede geniş çevrelere biçim vermekte çektiğimiz zorluk aşılmış olacaktı. Köylülerin bize dayattıkları iki konu; birlik ve askeri güç sorunları artık çözümleniyordu.

Planın alınımında uygulanacağı biçim ve diğer bazı hususlar üzerinde yaptığımız konuşmadan sonra hazırliklara başladık. Saptadığımız hedefin keşfi için bir birim oluşturduk. Bir takım değişiklikler, çeşitli yerleri hazırlama ve kurulacak birliğin üyelerini bir araya getirdikten sonra yola koyulduk. Yüksek dağ zirvelerini takip ederek bizi bekleyen arkadaşların noktasına varabildik. Tüm alana hakim yüksek bir yerdi burası. Orada son derece mükemmeldi. Arada bizi bekleyen grupla birleştiğimizde kendimizi güvencili bir atmosfer içinde bulmuştuk. Herkes birşeylerin yapılacağını anlamış, coşku içindeydi. Sevinçler gözlerdeki gülmüsemyle ifade ediliyordu.

Son hazırlıklara da tamamladıktan sonra, 14 Temmuz Propaganda Birliği adını alacak olan birliğimizi toplayıp kuruluşu bir bildiri okuyarak duyurduk. Ardından kararı bize ulaştıran arkadaşın dönemin özelliği ve görevleri üzerine yaptığı konuşmayı dinledikten sonra birliğin sorumlusu olarak Silahlı Propaganda Yönetmeliğini okudum. Bu yönetmelik uyarınca herkese hazır olup olmadıkları soruldu ve hazır olan el kaldırın dermez, bir anda tüm eller şimşek hızıyla yukarı kalktı. Hazır olmayan yoktu. Öyleyse yönetmelikteki devrim andını hep birlikte okuyalım dedim ve o anda havaya kalkış sıklıkla yumrukların eşliğinde dağları çınlatan bir ses dalgası yankılanmaya başladı. Talimatlar da okunduktan sonra her şey tamamlanmıştı. Birliğin ismi, bileşimi, hareket alanı, hedefler, programı, iç işleyiş ve çalışma tarzı konularına tam bir açıklık getirilmişti. Elimize bel sayılabilecek malzeme ve iki ağır silahımız vardı. Harekete geçmeye hazır durumdaydık. HRK'nin kuruluşunu halka ilan edileceği yer henüz arkadaşlara açıklanmamıştı. 13 Ağustos'ta eylem alanımızın son keşfini tamamlamış olarak, birliğin yanına döndük. Yönetim Birimi olarak bir tarafa çekilip, eylem planını çizdik. Planı eylemleştirdik. Bütün itibarına hesaplanmış, hiç bir nokta belirsiz bırakılmamıştı. Eylem mutlaka başarıyla sonuçlanmalıydı. Çünkü, ilk ve tarihi bir eylem olacaktı.

salimen aşabildik. Vardığımız dağlık alanda yaygın bir arama ve operasyon vardı. Mahkumların kaldıkları bir eve Jandarma baskın yapmış, çıkan çatışmada üç asker vurulmuştu. Bu olay yüzünden sömürgeciler alana çullanmışlardı. Helikopterle havadan köylere indirme yapıyor, toplu tutuklama ve işkenceler devam ediyordu. Operasyonlardan kaçıp mağaraya sığınan yaşı bir köylü soğuktan ölmüş, mahkumların akrabalarından biri kadın iki kişi soyulmuş vaziyette köy köy dolaştırıldıktan sonra olay yerinde halkın gözü önünde kurşana dizilmişti. Halk olayın etkisiyle panik içinde olmasına rağmen, mahkumların yüğitliklerini anlatıyor, onlardan övgüyle söz ediyorlardı.

Alandaki arkadaşların çalışmalarına bir süre katıldıkdan sonra

Planı oluştururken, Lenin'in "kuşağı kesmeden önce yedi kez ölçün" sözünü hatırlıyorduk. Plana son şeklini verdikten sonra, geniş ve düz bir saha üzerinde eylem alanının maketini yaptık. Birliği bu alana götürdüğümüzde, hedefi açıkladık. Eylemin amacı, önemli ve hedefin özellikleri hakkında verilen bilgilerden sonra, plan açıklanıp tartışılmaya sunuldu. Sonuçta, oybirliğiyle kabul edildi. Birkaç kez yapılan provadan sonra, akşam saatlerinde yola çıktık. El koyacağımız düşman silah ve araçları ile yiyecek erzacağımızı taşımak için yanıma birkaç tane de katır aldık. Uzun süre dış dünyaya bağlarımızın kopacağı ihtimalini de dikkate alarak tasarruflu olmamız gerektiği sonucunda birleşmiştik. Günde yarım ya da çeyrek ekmele idare etmeliydik.

On saatlik yürüyüş ardından sabaha doğru, önceden saptadığımız noktaya ulaştık. Uygun mevzilenişe geçerek uyumaya çalıştık ama, esen soğuk rüzgar uyumamıza fırsat vermiyordu. Gün ağırdan sonra, 3 km uzaklıktaki bulunan Eruh'u göserek, işte hedefimiz dedim. Dürbünle her aradaş alanı daha iyi tanımayla çalıştı. Ve bize çok uzun gelen bir gün ardından akşama toplandık. İlk etapta yolları ve telefon hatlarını kesecek gruplar, belirlenen yerlere gönderildiler. Karanlık çok önce bizi ana mevcudiyeti görev kollarına göre düzenlenmiş bir yürüyüşle şehre doğru inmeye başladı. Kısa bir süre sonra artık şehrin sokaklarına dalmıştık. Çift sıra halinde arka arkaya dizilen sayımız, sokağı doldurmuştu. Düşman bölüğüne 100 metre kala bir arabacı çıktı ortaya. Fakat hiç mevziye yattığını için bizi fark etmedi. Ciddi bir aksilikle karşılaşmamız büyük bir şanstı. Kısa bir ilerleme-den sonra seri bir şekilde üç kola ayrılarak, planımızdaki hedeflere doğru hızla ilerledik. Bölük binası, subay gazinosu, kahvehaneler, banka ve camiye bir anda ulaşmıştık. Açılan ilk ateşle bölüğün kapısındaki nöbetçi etkisizleştirilmiş, ardından bölüğün üst katlarını hedef alan B.7 ateşi ve onun ardından gazinoya dalış kısa saniye aralıklarıyla başlamıştı. Seri kurşun ve bomba atışları içinde bir anda iki katlı askeri bina ele geçirilmişti. Gazino tarafından açılan düşman ateşi, bölüğün kapısından içeriye girmekte olan bir arkadaşımızı parmağında yaraladı. Fakat düşman ateşi derhal bastırıldı. Bu esnada açılan ateşle, arzumuz dışında, bölük komutanının iki çocuğu kol ve bacaklarından yara almışlardı. Kendilerini özur dilendi ve annelerle birlikte ateş hattından uzaklaştırılıp, hastaneye gönderildiler.

Bölüğün işgalinden sonra esir alınan askerler bölüğün avlusuna toplatıldı ve HRK'nın amaçlarını kendilerine anlattılar. Erlerin bir kısmı, sevinç içindeydi. "Bizi de kurtardınız hemşehrim" diyenler oldu. Bize katılmak isteyen erleri almak istemedik.

Diğer yandan cami hopelöründen T. Arkadaş güreşleyle HRK kuruluş bildirisini okuyordu. Heyecandan kendisini tutamamış olacak ki arasıra şif dizesini de bildirinin içine katıyordu. Bu ara bölük deposu açılmış, arkadaşlar ele geçirilen askeri silahların ve cephaneyi dağıtmaya uğruyorlardı. Bölükte biraz inceleme yaptıktan sonra arkadaşların kontrol altında tuttukları kahvelerden birisine uğradım. Köyli arkadaşın biri, halkı kumar oynadıkları için eleştiriyordu. Bu kaba ve yersiz bir davranış olduğu için müdahale edip özur diledik ve rahat olmalarını, kendileri için savuşturmayı söyledik. Bunun üzerine kahvehanedekiler topluca yerlerinden kalkıp konuşmak istedikler. Sigara, çay, su ikramından bulundular. Bir bardak sularını içip, amaç-

larımızı açıkladıktan sonra cezaevini açalım mı diye bir soru yönelttiğimizde hep beraber "haydi" dediler. Diğer kahvehanelerde ise, "Biji PKK, Biji Serok Apo" sloganları ortadaki çınlatıyordu.

Kahvehanelerde bildiri dağıtımı ve pankartların asımı tamamlandıktan sonra bölük çevresinde alınan güvenlik kordonu içinde tüm görev kolları verilen işaret üzerine bir araya geldi ve sonuçlar alınıp, kontrol sağlandı. Herhangi bir kayımız yoktu. Düşmandan bir ölü, 6 yaralı vardı. Yaralı arkadaşın ilk bakımını doktorumuz yapıyordu. Zaten yarası önemsizdi. Ele geçirilen düşman silah ve araçları epey fazlaydı. Katırlarla taşımak güçtü. Yüklü ancak bir kamyon taşıyabiliyordu. YSE'ye ait bir kamyonu alıp yüklemeye başladık. Bu arada geri kalanları da tahrir ettik. Atatürk büstü dağıtıldı. Gazino, iki televizyon, komutana ait taksi, ceme, hükümet binası, banka ve postahane ateşe verildi. Ancak bunların yeterince tutuşmadığını sonradan anladık.

Şehri bir kaç saat elde ettikten sonra bırakmıştık. Artık dağın dibinde arabadan boşalttığımız yükleri taşıma sorunuyla karşı karşıyaydık. Üç katır yükü yanında her arkadaş kendi silahıyla birlikte üç silah taşıyordu. Buna rağmen, el konulan silah ve eşyaların bir kısmını orada bırakmıştık.

Yüksek ve dik yamaçlı dağ ağır yükler altında bazen tırmanarak aşmaya çalışıyorduk. Susuzluktan taktığımız kesiliyordu. Ama, başari coşkusu bize güç veriyordu. Rastladığımız bir pınarın başında bir dinlenip, arkada bıraktığımız şehrin ışıklarını seyrettik. O arada kendi kendime şunları düşünüyordum. Bir çok kimsenin varlığından bile haberdar olmadığı Eruh kasabası, artık herkesin yakından tanıyacağı bir yer olacak ve bu vesileyle Kürdün adı da artık dünyada konuşulacaktır.

Ağır yük bizi oldukça hantallaştırıyordu. Emniyetli arazi noktasına vardığımızda sabah olmak üzüydü. Yerimiz, son derece muazzamdı. Düşmanla her türlü savaşı yürütebilirlik burada. Ama, bir tek eksikimiz vardı: Su. Olan suyumuz daha sabahın beşinde tükenmişti. El koyduğumuz silah ve araçların sayım ve tasnifini yaptık. 60 büyük silah, 9 tabanca, 4000 mermi, büyük telsiz, radyo, daktilo, su mataraları, kasaturlar, elektronik ıslaklar ve daha bir çok ufak malzeme ele geçirmiştik.

Helikopterler ve jet uçaklarının üzerimizde sık sık uçuşları bizi yerimizden kımlıdatmadı. Onları pek umursamıyorduk çünkü, yapabilecekleri bir şey yoktu. Bizi görmeleri olanaksızdı. Ateşlerinden de korunabiliydik. Çünkü, dağlarımız buna elverişliydi.

Akşam tekrar yola çıkmak üzere hazırlıklara başladık. Acil olarak suya ve rehber ihtiyacımız vardı. Rehberle buluşma olanağını daha önce bir talihsizlik sonucu kaçırdığımız için rehbersizdik. İhtiyaçlarını temini için bazı arkadaşları yakınımdaki köye göndermek istedik ama, gittiklerinde köyde askerlerle karşılaşmış ve birşey almadan geri gelmişlerdi. Bu durumda yola devam etmekten başka çaremiz yoktu. Kestirdiğimiz yöne doğru, patikasız araziye vurduk. Ama katırlar üç günden beri su içmediklerinden kayalık araziye yol almaları güçleşiyordu. Bir süre sonra susuzluktan dolayı, hepimizde yürüme takadı hayli azalmıştı. Susuz olduğumuzdan yemekte yemiyorduk. Mola verdiğimiz yerde araziye keşif etmemiz ve haritamızın da yardımıyla yakınımda bir köyün var olduğunu tespit ettik. Yokuşu zor-bela çıktuktan sonra köye yaklaşıp, gittik. Ancak daha önce ilişkimiz olmadığımızdan oraya gitmeyi

uygun bulmadık. Bir kaç arkadaş su ve rehber bulmaları için köye gönderip beklemeye başladık. Döndüklerinde bol su ve iki de rehber getirmişlerdi. Suyumuzu içtikten sonra biraz dinlendik. Köylüler eylem haberini almışlar şaşkınlıkla dolu bir sevinç taşıyorlardı. Ele geçirilen düşman silahları ve araçları gözlerini kamaştırıyordu. Bizimle biraz yürüdüktan sonra, onları geri gönderdik. Çünkü harmanlarını bırakıp gelmişlerdi.

Düzgün patikada bir saat kadar yol aldıktan sonra, şafak sökmek üzere olduğundan, gündüze geçmek için uygun bulduğumuz bir yere konakladık. Herkes bir bardak su ile yarım ekmele verildi. O gün oldukça sakin geçti. Fakat öğleden sonra, hayvanlarımızı fark eden bir kadın ve iki genç yanıma geldiler. Birlikte iki galon da su getirmişlerdi. Nöbetçilerimizin yanına geldiklerinde, köylerini asker bastığını, işkence yaptıklarını ve bu yönde gelebileceklerini anlatmışlardı. Onları teskin etmeye çalıştığımızda, buna ihtiyaçları olmadığını anladık. Onlar, daha çok bizim için endişeleniyorlardı. Helikopterlerin dolaymaya başlamasıyla kadın yerini değiştirip emniyete aldıktan sonra konuşmasına devam etti. Çok iyi yaptığımızı söylüyordu. Biraz daha konuştuktan sonra bize daha çok yiyecek ve su getirmek için geri döndüler. Akşam çökmek üzereyken aşamızdan geçen patikadan kalabalık bir askeri birliğin bize doğru geldiklerini gördüm. Arka arkaya dizilmiş, iz sürüyorlardı. Bunun üzerine çatışma pozisyonuna geçerek mevzilenidik. Yanımızdan giden köylülerden bilgi almaya çalışıyorlardı. Fakat bilgi alamamış olucaklar ki, yönlendirilip değiştirip, bizim de gideceğimiz köye doğru yola devam ettiler. Biz onlardan önce köye varmak istiyorduk çünkü, köy boğazda kurulmuş bir geçit noktasıydı. Kim orayı önce tutarsa, diğerini geçirmezdi. Onlar patikada yürüdükleri için geçide bizden önce ulaştılar.

Köye yaklaştığımızda öncülerimiz, köyde asker olduğunu bildirdiler. Karşılaştığımız bazı köylülerin yardımıyla yadıy keskin yamaçtan aşarak tehlike alanını geride bıraktık. Emin bir yerleştiklerimizde yine sabah oluyordu. Yerimizi hazırladıktan sonra kısa bir toplantı yaptık. Gevşemeye başlayan hareket düzenini ve düşman takibini kırmak için yeni çalışmalarla hazırlıklı olmamızı gerektirdi dikkat çekildi. Gündüz dürbünle köyü gözlettiğimizde yeni takviye birliklerinin de köye girdiklerini gördük. Askerler sıcağın yorgun ve bitkin düşmüş, kendilerini ağaçların gölgesinde yere atıyorlardı. Helikopter ve jet savaş uçakları, terk ettiğimiz alanın üzerinden o gün hiç eksilmediler. Onlar boğazi geçmedikimizi ve kuşatma alanında olduğumuzu sa-nyıyorlardı. Akşama doğru onları kuşatmaları ile baş başa bırakarak, sık ve kayalıklı ormanda aç halimizle yola çıktık. O gün son ekmele kırıntılarla da bitirmiştik. Biraz yürüdüktan sonra gözlerimiz karar-maya başladı. Dizlerimiz titriyor, vücudumuz enerjisini tüketiyordu. Buna rağmen kendimizi zorlayarak yola devam ettik. Kısa süre sonra bir kaç yayla cadını ile karşılaştık. Kendilerini tanıdığımız içi yanlarını gittik. Bizi neşe ile karşıladılar. Kadını ve erkekleri işe koyulup bizi doyaya ve yedire içirdiler. Kendilerinden ayrıldığımızda artık eski takatımız yoktu. Yüksek dağ büyük bir hızla aşıyorduk. Bir kaç saat sonra gizli siyasi üs diyelebileceğimiz alanımızın üzerinde yükselen dağın başına gelmiştik. Adeta kanat açarcasına hızla aşağıya doğru inmeye başladık. Ormana vardığımızda şafakta sökmüştü. O günü köylüler neşe içinde geçirdik. Üs alanımızı avucumuzun içi

gibi biliyorduk ve tanımadığımız tek insan dahi yoktu. Bu nedenle kendimizi kaledi gibi hissediyorduk. Üs halkında bayram sevinci vardı. Bizi yiyeceğe boğdular. Kaybettığımız enerjiyi almaya başlamıştık.

Gizli askeri üsse vardığımızda, eylemin değerlendirilmesi ile ilgili bir toplantı yapıp, başarı ve eksikliklerimizi ele aldık. Kazanımlarımızın korunması için siyasi ve askeri faaliyetlerin varlığı aşamanın üstüne çıkarılması gerekiyordu. Eylemin önemli siyasi sonuçlar yaratacağı ortada idi. Birlik üyelerini hepsi, tüm konularda görüş birliğindeydi. Değerlendirme ve sonuç raporunu hazırlamak üzere toplantıya son verildi ve yeni eylemlere hazırlanmak için dinlenme, eğitim ve keşif çalışmalarına başlandı.

Arkadaşların tümünde eylemin bir kez daha açığa çıkardığı coşku, cesaret ve azim vardı. Bu hususta örnek teşkil eden S... adındaki köyli arkadaşımızı, politik çalışmalarına yeni katılmıştı. Köylülüğümüzün yurtsever, dirençli ve olgun özelliklerini mükemmel bir şekilde yansıtmaktaydı. Eylemin bütün hazırlıklarında faal hizmetler sunmuş, eylemde düşman binasına en önde girenler arasında kahramanca çarpışmış ve geri çekilmeye karşılaştığımız zorlukları yenmemizde önemli katkılarını olmuştu. Birliğimizin en yaşlı üyesi olmasına rağmen hepimizden daha dinç ve aktifti. Eylemden önce kendisiyle keşif için düşman binasını gözlediğimiz esnada, ona baskın nasıl olmalı sorusunu yönelttim. O ise, "İçeri girip silah almazsak olmaz" cevabını vermişti. Evet, köylümüz işte böyle idi. Eylemde yer alan diğer köylüler de cesaret ve beceride güçlerini kanıtıyorlardı. Doğru önderlik ile Kürdistan köylülüğünün gücünün toplamı, devrim volkanını oluşturmuyordu. Bu kanıtlanmıştı.

Düşman, eylemlerden sonra gelip halkın ayağına kapanıyordu. "Devletimize yazıktr, gınahtır, yapmayın, size yol, su, elektrik getireceğiz, din kardeşiyiz" diyorlardı. Köylülerden, düşmanın bu durumunu dinlediğimizde, aklımızda eskiden parlamento siyasetçilerinin seçim kürsüsündeki konuşmaları geliyordu. Şaşaalı "büyük Türk ordusu" zavallı politikacıların durumuna düşecek kadar küçülmüştü. Onların bu zavallılığı halkın dilinde alay konusu olmuştu. Tokat yincine uslandı, yoksulluğumuz, kardeş olduğumuzu anladı diyorlardı. Düşman, kaybettığı prestijini yeniden kazanmak için dağ komandolarını getirip halka saldırmaya başlamıştı. Bu sefer de erler ağlamaya başlıyordu. Teskerelelerinden aldığımız, yaşamak istediklerini söylüyorlardı. Dağlarımız, "dağ komandolarını" bitkin düşürüyordu. Komando, jandarma, polis, kontr-gerrilla karşımı özel baskı taburlarını devreye sokan düşman, karakolların çoğunu kaldırmıştı. Yerinde bırakılanların mevcudu üç katına çıkarılmış ve nöbetler er başına üç-dört saate çıkarılmıştı. Buna rağmen, kendilerini güvenli hissetmiyor, partizanlara sık sık selam gönderiyorlardı. Operasyon birlikleri, en az 20 adet helikopter filosu ile bir alandaki tüm köylere aynı anda indirim yapıyor, fakat kısa süre içinde tekrar belli merkezlerde toplanıp gizli operasyona geçiyorlardı. O kadar hantal ve gürültülü idiler ki, gelişlerini çok önceden fark etmemek mümkün değildi. Bu tarzda defalarca yapılan toplan-dağıl manevraları sonuçsuz kaldı ve yıpranmalarından başka bir iş yaramadı. Bunu bazı sömürgeci komutanlar çok iyi ifade ediyorlardı. Örneğin bir binbaşı, köylülerin huzurunda şunları söylemişti; "Karşımda bir ordu olmuş olsaydı, bir günde ya biz, ya o yok olup giderdi. Ama bunlar, (Partizanlar) bizi ansızın urup

gidiyorlar ve peşlerine düşmek isterser, onların iki üç saatte aldıkları yolu, biz ancak on saatte alıyoruz". Evet komutan doğru söylüyordu. Düzenli burjuva ordusundan temel zaafına parmak basıyordu. Yine, bu koşullarda yaşam acılığına düşen diğer bir subay, dayandığı sopanın yardımıyla köye zorbela yettiğini, "nerde bu Apocular, çıkıp bir kurşun sıkınsınlar da, beni bu azaptan kurtarınsınlar" diye seslenmişti. Geceleri ağaçlardan düşen cevizin çıkardığı ses iki de bir irkinati yaratıyordu için koca ceviz ağaçlarını kökten kesmiş, parola vermediği için sayısız hayvan öldürmüştü. Her canlıya düşman olan faşist sömürgeciler, geceleri çıkan en ufak bir hissettiren sabaha kadar kurşun yağdırıyorlardı. Güvenlerini yitirmiş, kendilerine nöbet tutturdıkları köylüler, Apocular'ın milisleridir diyerek kovmaya başlamışlardı. Ajanlar verdikleri bilgiler karşılığında yaklaşık mükafatlandırılıyorlardı çünkü, kendilerini tehlikeye sürükliyorlardı.

Verdiğimiz bu örnekler bile düşmanın nasıl bir ruh hali içinde olduğunu ifade etmeye yetecektir. Düşman, manı çıldırma götören bu korku hali, onu yığınla dengesizliklere sürüklemiş, ordu yapısını bir bütün olarak lağvalaştırmış, disiplin oldukça gevşemişti. Esir aldığımız bir askerin anlattığına göre, bozulmuş disiplini yeniden kurmak için, karakollarda her gece bir askeri işkence alyorlarmış.

Olusan vahameti gidermek için Ekim ayı başlarından itibaren faşist yöneticiler bölgeye üşüşmeye başladılar. Ama, atıkları naralarla verilen cevaplar, kendilerini pahalıya mal olmaya başlarken seslerini artık kırmazak oldular. Sırasıyla Kenan Evren, Turgut Özal, Genel Kurmay Başkanı ve diğer yetkililer; Partizanlar, Şemdinli, Çukurca, Beytüşşebap ve Şırnak'ta, halkımızın alıştığı eylemlerle karşıladılar.

Faşist yetkililer durumu kurtaracaklarına, prestijlerini de yitirmekteydiler. Bu ise onların çok ağırına geliyordu. Bu prestijlerini de kurtarmak için halka silah dağıtma kararı aldılar. Ama halkın cevabı olumsuzdu. Kendisini koruyamayan bir devleti koruyamayız diyorlardı. "Bize vereceğiniz silahlar da bir kaç gün içinde Apocular'ın eline geçecek" diyerek onları kızmaya sokuyorlardı. Halka silah dağıtmaktan vazgeçen sömürgeciler, uçak ve helikopter uçurlarına da azaltılar. Bütün kandırma ve gönül alma oyunlarından vazgeçen düşman, ev yaktamamış, açık işkenceye kadar vardığı baskı uygulamalarından da hiç bir yarar sağlayamamıştı. Bütün asker "dehası" ve muazzam tekniği bir işe yaramamıştı. Yüksek rütbeli subaylar teknik bilgilerini unuttuslarına, karakolların korunması için köylülerimizin bilgisine başvuruyorlardı. Bir binbaşı, karakolun çevresine duvar ördürmek fikrini yandırdaki köylüye açıklayıp "nasıl olur" diye sorunca köyli, "eğer duvar örerseniz nöbetçiler dışarda kalır ve hedef oluyorlar" diyor ve bunun üzerine binbaşı, duvar diyor ve "hendek açılın" emrini veriyor. Aslında buna benzer sayısız örnek verilebilir, ama bununla yetineceğiz.

Yine, kendilerini emniyette hissettikleri taburlarına da bir kaç kurşun sıkılınca, buradaki huzurları da kaçmış ve sabahlara kadar havai ıslaklarla etrafı aydınlatılmış olmuştur. Halk, düşmanın zaafını ve çaresizliğini gördükçe, yanılgılardan sıyrılmaya başlıyordu. Düşmandan bu kadarını da beklemiyorlardı aslında. Kendilerini artık daha büyük saldırıların maddi ve psikolojik ihtiyaçlarını karşıla-

Direnme ve İsyan Geleneğimiz Newroz, Halkımızın Coşkun Katılımı İle Kutlanmaya Devam Ediliyor!

Halkımızın direnme ve isyan geleneğinin bir sembolü olan Newroz, tüm düşman ve teslimiyetçi engellemelere rağmen, halkımızın bulunduğu her alanda coşkuyla anılıyor ve kutlanıyor. Artık Newroz, Kürdistan halkının tarihinde çağdaş Kawa MAZLUM DOĞAN'ı anmakla, O'nun direniş bayrağını, vasiyet niteliğindeki sözlerini pratiğe aktarmada gerçeklik bulmuştur.

Bu yılki Newroz kutlamalarını Kürdistan halkı, güçlü pratik adımlarla kutlamaktadır. Newroz'la 15 Ağustos direniş ve saldırı atılımının coşkusu ve ruhu egemendir. Avrupa'da da düzenlenen Newroz geceleri, bu coşku ve ruhla kutlanmaya devam etmektedir.

Newroz gecesinde tiyatrodan bir sahne.

Açılış ve konuşma ile başlayan geceler, folklor, ozanlar, tiyatro ve Koma Berxwedan'ın sırasıyla programları sunmaları ile devam etmektedir. 9 Mart'ta Stuttgart'ta gerçekleştirilen Newroz gecesinde 1000'i aşan bir kitle katılımı sağlandı. Güçlü bir şekilde sunulan program, kitleler tarafından ilgiyle ve coşkuyla izlendi.

10 Mart günü ise 600'ün üzerinde bir kitle katılımıyla Mannheim gecesi gerçekleşti. Burada da kitlelerin coşkun sloganları; halkımızın ülkede yükselen devrimci direniş ne denli bağlı olduğunu, ona nasıl militanca sahip çıktığını gösteriyordu.

Güçlü ve militanca kutlanan bir diğer gece de 16 Mart'ta Duisburg'ta gerçekleşti. Düşman güçlerinin ve bir çok teslimiyetçi eğilimin anti-propagandalarına ve en basit yöntemlere başvurarak engellemeleri çabalarına rağmen; 1500'ün üzerinde bir kitle katılımıyla, coşkun ve devrimci yurtsever direnişçi ruhun doruğa çıktığı bu gecede, bir yandan kitleler öncüy-

cak her şeye rağmen gecenin gerçekleştirilmesi karşısında polisler işbirliği yaparak gece engellenmeye çalışılmıştır. Ne varki, tüm bu komplocu girişimler, cevabını Duisburg Newroz gecesine katılan kitlelerden almıştır.

Kürt küçük-burjuvaları ile diğer bazı güçlerin, yoğun bir şekilde yaptıkları anti-propagandalarla, kitlelerde tedirginlik yaratma çabaları da boşa çıkarılmıştır. Gece salonunu dolduran yurtsever Kürdistanlı emekçiler, mücadeleye olan bağlılıklarını bu militan gecede bir kez daha kanıtlamışlardır. Sunulan programı coşkuyla izleyip, sloganlarla da destekledikleri gibi, gece sonunda hep birlikte halaya kalkarak güçlü bir dayanışma sergilemişlerdir.

Gecenin en çok ilgi çeken ve anlamlı olan yönü ise, dışarı çıkıldıktan sonra yakılan Newroz ateşiyle, teslimiyete karşı direnişin yükseltileceğinin bir kez daha haykırılmasıydı.

17 Mart'ta bir diğer Newroz Gecesi ise, Arnheim'de yapıldı. 600'ün üzerinde bir kitle katılımıyla gerçekleştirilen bu gecede coşku ve devrimci, yurtsever heyecan doruğundaydı. Koro ve açılış konuşmasıyla başlayan gece, kitle tarafından büyük bir disiplin içinde ve düzenli slogan atılarak desteklen-

di. 24 Mart günü Nürnberg'de yapılan Newroz gecesine de 500'ü aşkın bir kitle katılımı sağlandı. Sunulan kültür programının yanı sıra, gecede yapılan siyasi konuşma da kitle tarafından ilgi ve coşkuyla izlendi. UKC'mizin kurulduğu burada da duyurulmuş ve geceye katılan kitlelerin sevinç ve coşku gösterileriyle karşılanmıştır.

★

ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİNİN İLANI BÜYÜK BİR COŞKUyla KARŞILANDI

Halkımız açısından son derece önemli olan 21 Mart'ta cephenin ilanı ardından yapılan kutlama gecesine 1500'ü aşkın kitle katıldı. Basın toplantısı, ardından yaygın afişleme ve bildiri dağıtımı, cephenin ilanını Kürdistanlı emekçilere ulaştırmıştır. Büyük bir coşkuyla karşılanan cephe ilanı, gece öncesinde meydana gelen gelişmeler, 23 Mart Frankfurt gecesinin de güçlü geçeceğine dair ilk işaretler olmuştur.

Yıllardır özlemi çekilen ve artık önünde durulamaz bir arzu haline gelen Cephe kuruluşunun, ulusal direniş günümüze denk gelmesi adımı daha da anlamlı kılmıştır. Aynı zamanda, şehitlerimizin anısına bağlılığın devrimin zafer yolunun kilometre taşlarının dizilmesi ile mümkün olabileceğine de açık bir kanıt özelliğini taşımaktadır.

Daha gece öncesinden kitlelerde doruğuna ulaşan coşku ve sevinç, gece anında daha da görkemli bir hal aldı. Ulusal birliğe uygun bir katılımın da sağlandığı gecede, yaşlılardan çocuğuna, kadından erkeğine kadar, tüm bir Kürdistan halkının coşkunluğu dile geliyordu. Bu coşku, gecenin bitimine kadar devam ederken, görülmemiş bir sevinç her yanı kaplamıştı.

Kitleler, atılan tarihsel adımı bilincinde, bunun peşinden Kürdistan'daki gelişmelere dikkat gösterirken, geleceğinden emin bir şekilde zafer yolunda artık yürüneceğini de kabul etmiş durumdaydı. Hatta bir çok yurtsever, "artık sorunumuz örgütlenme alanında fazlası ile kalmadı. Cephe adımı da attık. Artık bundan sonra, yapılması gereken somür-

geciliği karşı ulusal kurtuluş savaşının geliştirilmesidir" diyerek, kendilerini bekleyen görevlere hazırlık yaparken, bir yandan da direnme kararını coşkuyla karşıladıklarını ifade etmekte.

Gecenin açılış ardından, yedi dilde cephenin kurulduğuna ilişkin yapılan açıklama kitlelerin coşkun alkış ve sevinçleri ile karşılandı. Silah sesleri eşliğinde yedi dilde yapılan duyuru karşısında dakikalarca süren alkışlar salonu adeta ayağa kaldırdı.

Ulusal Kurtuluş Cephesinin bayrakları ile donatılan salon, direniş şehitlerini PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN'ın, PKK ve HRK'nin resim ve flamaları ile donatılmıştı. Bunun yanı sıra cephe bayrakları ile donatılan sahnede bir okadar görkemlilik arz etmekteydi.

Açılışın ardından Koro, direniş marşları ve türkülerle programını sunarken, kitlelerden de coşkun alkışlar ve sloganlar yükseliyordu. Kalabalık bir sayı ile çıkan koronun programı sık sık alkış ve sloganlarla tamamlanı.

Gecenin anlam ve önemini, Ulusal Kurtuluş Cephesinin hedef ve amaçlarını izah eden siyasi konuşma büyük bir dikkatle izlenirken, sık sık da sloganlarla desteklendi. İki bölüm halinde sunulan konuşma, sosyal-şöven ve Kürt küçük-burjuva reformistlerini saldırdı ve oyunlarına değindikten sonra, sonuç olarak kitlelere yerleşti. Yaşlı ve gençlere tüm Kürdistanlıları, gelişen bağımsızlık mücadelesine katılmalarını

Devamı 21. sayfada

85 NEWROZ'UNUN KUTLANMA ÇABALARI VE ENGELLER ÜZERİNE

Kürdistan halkı bu yılki Newrozları daha değişik bir anlamda karşılamaktadır. Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanıyla birlikte daha güçlü bir içerik kazanan Newroz, tarihimize gerçek yerine bu adımla daha da oturtuldu.

Asur despotluğuna karşı var olma günü olan Demirci Kawa önderliğindeki Newroz, günümüzde Mazlum DOĞAN önderliğinde Diyarbakır direnişinde Türk sömürgeciliğine karşı bir kez daha modern anlamda doğarken, bugüne denk düşen halkımızın tarihi direnme kararı ile de daha anlamlı bir hale geldi. Halkımızın ulusal kurtuluş savaşını önemli bir dönemece ve atılımı oluşturan Newroz, artık bundan sonra bu anlamlarına uygun olarak anılmak ve kutlanmak durumundadır.

15 Ağustos devrimci atılımı sonrası ortaya çıkan gelişmeler, birçok gücün gerçek yüzünün daha da açığa çıkmasını sağlarken, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı komplo ve saldırılara da hız verilmesine yol açtı. Geçmişten beri her türlü yozluğun ve soysuzluğun bizzat geliştiricileri olan reformist güçler, 15 Ağustos sonrası düşen maskelerini kaldırmaya gereği bile duymadan açık saldırılara giriştiler. Geçmişte oluşturdıkları "anti-Apocu blok"lara, yeni (eskinin perde arkası) güçleri de katarak oyun ve saldırılarına hız verdiler.

Devrimci-direniş en ufak bir saygı bile duymadıkları gibi, buna adice saldırmaktan da geri durmamaktadırlar. Sosyal-demokrasinin sunduğu olanaklardan da yararlanarak, mücadeleye karşı her türlü soysuzluğu ve alçaklığı geliştirmektedirler.

Böylesi bir ortamda 85 Newroz dönemini karşılayan Kürdistan halkı, reformizm ve teslimiyete kesin cevabını verirken, direnişten yana tavır takınmaktadır. Bu durum sosyal-şöven ve küçük-burjuva güçleri telaşa boğarken, direniş karşı bir blokta hareket etmelerine yol açmaktadır. Bu durum en yakın örneği ile Newroz gecelerinin kutlanma hazırlıklarında da kendisini göstermektedir.

Basit kişisel yaşamlarını sürdürmenin bir aracı haline getirdikleri gece vb. faaliyetleri, sıradan bir konser gibi ele almakta, Newroz'un devrimci direnişçi özünden boşaltarak sadece eğlenmesi gereken bir gün olarak görmektedirler. Bir yandan gerçek özüne uygun olarak kutlanan Newroz gecelerinin karşısına bu tarzda çıkıp, engel olmaya çalışırken, diğer yandan alçakça yöntemlere başvurup, basit polisiye oyunlarla geceleri engellemeye çalışmaktadırlar. Emekçi kitleleri direnişten uzaklaştırmaktan başka bir amaçla izah edilemeyecek olan bu oyunlar, bu güçlerin ulusal kurtuluş savaşını karşısında daha geri konumları düşmeleri ile birlikte giderek artan bir şekilde açıklik kazanmaktadır.

Bugün Kürdistan'da dağlarda, zindanlarda kar-kış, açlık-işkence denilmeden can temeline ulusal kurtuluşun kilometre taşları dizi- lirken, bu güçler en soysuz bir yaşam içinde, alçakça saldırılarını geliştirmektedirler. Bununla da yetinmeyip ulusal kurtuluşu güç vermek isteyen kitlelerin önüne geçerek, yalan ve iftiralara dayanarak asılsız propagandalarla devrimden uzaklaştırmaya çalışmaktadırlar.

12 Eylül sonrasında bu güçlerde ortaya çıkan çöküş ve dağılma, 15 Ağustos devrimci atılımı ile birlikte daha da gelişmiş, artık bugün insan onuruna bile bağdaşmayan tutum-

lar içerisine girmelerine yol açmıştır. Bunu da sözde "sosyalistlik", "komünistlik" adına yapmaktadırlar.

Kürdistan halkının tarihinde ve bugün büyük bir coşku ile karşıladığı Newroz direniş geleneğinin özünden boşaltılma çabaları sonuç vermiyince, basit ihbarlarla ulusal kurtuluş savaşının coşkunluğunun dile geldiği geceleri engellemeye çalışılmaktadır. Kitleler arasında yapılan çok adı ve alçakça propagandalarla "direniş gitmeyin, PKK sizleri ölüme götürecektir" diyerek "geceleri ertelenmiş" vb. yalan dedikodularla geliştirerek şüpheler oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Duisburg'da düzenlenen Newroz gecesini bu yönden ilginç bir örneği oluşturduğundan kısa da olsa değinmekte yarar görüyoruz.

Newroz gecelerinin başlaması ile birlikte, küçük-burjuva ve sosyal-şöven güçlerin propagandaları da dolaşmaya başladı. Ama buna rağmen, kitleler 15 Ağustos tarihsel atılımının yön vericiliği ile Newroz kutlamalarına en güçlü bir biçimde katılmaya başladılar. Bu tür yöntemlerle sonuca ulaşamayacaklarını gören küçük-burjuva reformist güçler, polisi devreye sokarak yaptıkları ihbarlarla gece yerlerini engellemeye çalıştılar. Bu alanda da direnişin temsil edilmesinin önüne başka türlü gecemeyeceklerini anlayan reformist güçler, mahkeme kararları çıkartarak, kitleler üzerine polisi göndermeye başladılar. Açık ki halkımız bu tür yöntemlere itibar etmeyecek ve ulusal kurtuluş savaşını geliştirecektir. Ama burda göz önünde bulundurulması gereken bir gerçek var. Halkımızın direnişine akan seli, basit polisiye yöntemlerle durdurulmaya çalışılıyor. Bunun için iş-vec'de polise yapılan ihbarlar, verilen gizli belgeler burada bir kez daha tekrarlanıyor. Böylece reformizm de son duraklarından birine ulaşmış oluyor. Bu gerçek yeni gelişmelerle birlikte, daha da açığa çıkacaktır.

"Bize karar üstten bildirildi. Bu gece yeri verilmeyecek. Bize gecenin engellenmesi emri verildi. Sağcı Kürtler gecenin yasasını, solcu Kürtlerin gecesini engellensin." Evet, bu sözler mahkeme heyeti ve polis sözleridir. Küçük-burjuva reformistlerinin kimlerle ve hangi düzeyde bir ilişki içinde olduğunu çok açık örnek oluşturan bu sözler, adı yurtdışında ortaya çıkan. "TKSP" ve Bay Burkan'ın, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı şürekası ile birlikte nasıl basit birer ihbarcı derekesine kadar düştüklerinin de belgeleri- dir.

Bu tür alçakça ve her zaman derin bir nefretle karşısına çıkılacak yöntemlerle savaşmayı tercih eden reformist ve sosyal-şöven güçlere karşı, Kürdistanlı emekçiler, PKK'nın kızıl direniş bayrağı altında her alanda olduğu gibi bu alanda da, en güçlü bir biçimde direnişci sahip çıkarak, savaşmasını, gerekli karşılığı vermesini bilmektedirler.

HALKIMIZ TARİHİ DİRENİŞ YOLUNDA İLERLEYECEKTİR!

1985 Newroz'unu Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanı ve tarihi direnme kararı ile karşılayan Kürdistan halkının, bu tür basit yöntemlerle direnişten uzaklaştırılabili-

Devamı 23. sayfada

Ulusal Kurtuluş Cephesi İle Kürdistan Kadınları Geleceği Daha Güvenle Bakıyor!

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin içine girdiği yeni aşamada, kadınların bu mücadelede katılımı ve yer alma sorunları da önemini daha fazla duyurmaktadır. Açıkki bu önem, kadınların devrim hareketine katılmalarının zorunluluğundan olduğu kadar, mücadelemizin içinde bulunduğu koşullardan da kaynaklanmaktadır. Sömürgeciğe karşı her alanda, bir halk savaşını geliştirmenin gündemde olduğu bu dönemler yaşlınsından, çocuğuna kadar tüm halkın savaş ve Ulusal Kurtuluş için seferber olmasını gerekli kıldığı gibi, kadınlarında her türlü fedakarlık ve cesareti göstererek Ulusal Kurtuluş uğruna çalışmasını zorunlu kılmaktadır.

Bu yazımızda 8 mart Uluslararası Emekçi Kadınlar günü vesilesi ile Kürdistan kadınının ulusal kurtuluş savaşında yer alması ve bu uğurda çalışması üzerinde durarak, kendisini bekleyen görevleri açmaya çalışacağız.

Nasıl ki Kürdistan'ın toplumsal yapısı ve bu yapının ortaya çıkardığı sorunlar bir çok ülkeden farklı özellikler taşıyorsa, Kürt kadını da bu yapı içinde şekillendiğinden değişik özellikler taşıyacaktır. Çağa açılma, çağla en modern anlamda bütünleşme toplumun yaşadığı zorluklar, Kürt kadını için bir kat daha ağır yaşanmaktadır. Toplum çağın en gerisinde bir yaşama mahkûm edilmişse, kadınlar da bu yaşam içinde en geri yeri tutmaktadırlar. Bu nedenle, çağla bütünleşme toplumun çektiği sancılar, Kürt kadınının da sancılarıdır.

Buna rağmen Kürt kadınının da tarihte ve günümüzde somutluk kazanan bir çok önemli özelliklerden bahsetmek de mümkündür. Kürdistan tarihi, bir yandan istila, işgal ve yabancı egemenlik ve buna karşı mücadele tarihi olarak ele alınırken, bir yandan da acımasız doğa koşullarına karşı Kürt insanının verdiği yaşam savaşını. Hiç kuşkusuz, kadınları bu gelişmelerin dışında düşünemeyiz. Toplumun diğer üyeleri gibi onlarda acımasız doğa koşullarına ve yabancı egemenlere karşı verilen zorlu savaşımında yer almışlardır. Hemde eşine ender rastlanan bir çok güçlü örnekler de sergilemişlerdir.

Kürdistan da yaşam zorlu geçmiştir. Yabancı egemenlerin saldırıları yanı sıra, sert geçen kış, sarp dağlar ve yiyecek bulmadaki güçlükler, kadını evine bağlamamış, yaşam savaşımına her yönüyle katılmalarını sağlamıştır. Kadın evinde çocuğuna bakan bir özellikten ziyade, aşiret, kabile içinde düşmana karşı savaşan, silah kullanan bir konumda da bulunmaktaydı. Bu durumda, Kürt kadının da cesaret ve yiğitlik öğelerinin birleşmesini sağlamıştır. Tarihte bu cesaret ve yiğitliğin bir çok örneğine rastlamak mümkündür.

Bir çok aşiret ve kabilenin başında kadını görebilmekteyiz. Yine yabancı egemenlere karşı verilen savaşlarda kadınların bir çoğunun sürükleyici rolde oldukları hatta bazıların yön verdikleri örnekleri de tarihte bulmaktayız. Sömürgeciliğin ağır etkisine rağmen, Kürdistan kadını bu özelliğinden fazla bir şey yitirmeden günümüze kadar da getirmiştir.

Ağrı, Zilan, Dersim isyanlarının bastırılması ardından Kürdistan'da Türk sömürgeciliği tarafından yoğun bir asimilasyon ve yoketme oyunları geliştirildi. 1970'lere gelindiğinde bu yapı önemli oranda gelişmiş, halk yarlığını tartışır bir duru-

ma gelmişti. Bu yoğun asimilasyondan daha az etkilenen kesim köylülük. Denilebilir ki, köylülük içinde de en az etkilenen kadınlardır.

Erkeğin, sömürgeci kurumlarla sürekli bir ilişki içinde bulunması, iş vb. sorunlarını çözebilmesinin yolu Türk kültürünü özümsemekten geçmesi gibi nedenlerden dolayı Kürt-

lülge yabancılaşmasına karşın; kadının sömürgeci kurumlarla temasa geçmemesi veya daha az ilişki içinde bulunması asimilasyondan daha az etkilenmesine, bazı kesimleri de hemen hemen hiç etkilenmemesine yolaçmaktaydı. Giyiminden, konuşmasında, örf ve adetleri yaşatmasına kadar Kürtlük, Kürt kadınının şahsında somutlaşmıştır. Bu yönüyle de Kürt dil ve kültürünün yaşatılmasında kadının önemli bir yeri vardır. Erkeğin elbiselerini değiştirmesine karşın, kadının milli giysiler içinde olması bu gerçeği daha açık ortaya çıkarmaktadır. Nitekim sömürgeciler de bu gerçeğin farkında olacaklar ki, sık sık kadınların giyimine karıştıkları gibi, okullara gönderilmelerini de mecburi kılmak istemektedirler. Böylece Kürtlüğün yaşatıldığı bu kesimi de kendi potalarında eritme amacına ulaşmaya çalışmaktadırlar.

1970'ler başında Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin gelişmesi diğer kesimler gibi kadınları da etkiledi. Kadınlar safından da bir çok militan ve sempatanın mücadeleye katılmaya başladı. Bu günde mücadelemizin bir çok alanında aktif düzeyde faaliyetler yürütmektedirler.

Kürt kadınının cesaret ve yiğitliğine örnek bir çok isim verilebilir. Yakın tarihimizde daha genç yaşta ipe çekilen Leyla Kasım ismi hatıralarda önemli yer tutar, herkes tarafından bilinir. Modern ulusal kurtuluş hareketimizde de isimleri bilinen ve bilinmeyen sayısız kahramanlık örnekleri gösterilebilir.

Hilvan, Siverek, Mardin, Batman, Dersim vb. bir çok alanda sömürgeciliğe, feodal kompradorlara ve uşaklarına karşı geliştirilen mücadelede Kürt kadınının cesaret ve yiğitliği bir kez daha kendisini gösterdi. PKK gibi bir öncüye kavuşan Kürt kadınları cesaretle mücadeleye atıldılar. Hilvan'da Süleymanlar çetesiyle karşı mücadeleden en yoğun çatışmalara sahne olduğu bir dönemde, bir çok erkeğin gösteremediği cesareti kadınlar göstermiş ve devrimcilerden bizzat görev talebinde bulunmuşlardır. Bir çok alan-

da da en zorlu görevleri üstlenerek, mücadelemizin gelişmesine önemli katkılarda bulunmuşlardır.

Yurt dışına çıkış, hazırlik çalışmaları ve zindanlardaki direniş kadın yoldaşlarda fiili olarak katılmış ve bunların geliştirilmesinde önemli görevlerde üstlenmişlerdir. Bu konuda örnekler bilin-

ma ve sömürgeciğe karşı savaşta atılma gücüne daha fazla erişmiştir. Buna bağlı olarak, kadınların mücadeleye katılımı da artış göstermektedir.

Bir kadının mücadeleye katılması önünde erkeğe göre daha fazla zorlukları olabilir. Ama bu onların mücadeleye daha güçlü katılmaları önünde engel değildir. Vietnam deneyi hatırladığımızda bir çok örneği verebiliriz, en yakın bizim mücadelemiz bir çok yönüyle bu deneyi daha da aşan örneklerle doludur. Bunlar iyice irdelendiğinde, gerçekten savaş yolunun

çözüm bulmak olanaksız olmaktan öte imkansızdır. Bu nedenle bu tür yarıların gerçekte en ufak bir bağı yoltur.

Kadın üzerindeki baskı, sınıflı topluma geçişle başlar. Ve en son sınıflı topluma kadar daha da ağırlaşarak gelmiştir. Tüm deneyleri de birleştiren en son sınıflı toplum olan kapitalizm bu baskıyı daha da katmerleştirmiştir. Kürdistan'da ise, sömürgeciliğin ağır etkileri çağla bütünleşme anlamında en fazla kadın üzerinde kendisini göstermektedir. Bu acılardan kurtulma, açık ki erkeğin "kadına özgürlüğünü" vermesi ile çözümlenemez. Bunun nedenleri sömürgecilik ve emperyalizmdir. Kürdistan'dan sömürgecilik kovulmadan kadının toplumda hakettiği yere ulaşması mümkün değildir. Ancak, sömürgeciliğe karşı bir savaş, kadını hakettiği yere getirebilir. Bu da Ulusal Kurtuluş Mücadelesine her düzeyde katılmakla olur. Bunun dışında kalmak hiçbir yere ulaştıramadığı gibi, hiçbir problemi de çözümü kavuşturamaz.

Ulusal Kurtuluş Savaşının gelişmesi nasıl ki, Kürdistan halkından tüm gücü ve olanaklarını bu davaya katk etmesini istiyorsa, aynı şekilde bu halkın bir parçası olan kadınların da güçleri, olanakları, içinde bulundukları durum ne olursa olsun, mücadeleye her düzeyde katılmalarını zorunlu kılmaktadır.

Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanı Kürdistan kadınları için de direnme çağrısıdır. Ulusal kurtuluş doğrultusunda kadın birliklerinin oluşturulması, Cephe faaliyetleri ile daha da gelişebilecek ve pratik adımları atılabilecektir. Bu da kadınların Ulusal Kurtuluş Savaşında, görev üstlenmeleri demek olacaktır.

Tarihi ve bu günü ile değerlendirildiğinde, Kürt kadını yüzyılların biriken acısını, öfkesi ve kinini sömürgeciliğe karşı daha fazla kusaçak; bunun olanaklarına kavuşduğundan dolayı da cesaret ve yiğitliğini bir kez daha gösterecektir.

nasıl ilerlediği ve bu yolda kadınların düşen görevlerde daha iyi kavranabilir.

Sahte özgürlük vaatleri, eşitlik vb. aldatmacalarıyla kadınların problemlerine, mevcut düzen içinde

Bunun da, önünde durulamayacak bir arzu olarak Kürt kadınlarının beyininde ve yüreğinde yer ettiği ve artık silinemeyeceği de açık bir gerçektir.

* Yaşasın Kürdistan Kadının Devrimci-Direnici Mücadelesi!

* Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi!

* Ulusal Kurtuluş Cephesi Yolunda Kadın Birliklerinin Yaratılması İçin İleri!

Sason'da Çatışma. . .

Baştarafı 1. sayfada

Kürdistan'da tutuşturulan devrim ateşi ülkemizin her tarafından, dağlarda ve ovalarda gün geçtikçe daha da gürleşiyor. Onu söndürmeye çalışan faşist düşmana karşı halkımızın değerli evlatları genç kız ve oğulları, görkemli direnişler göstererek hayatlarını yitirme pahasına gürleşen ateşi söndürmemeye azmetmişlerdir. Azim, cesaret ve fedakarlığın en yüce örneklerini Sason'da bir kez daha düşmanı kahrederken büyüklükte gösterdiler ve onlar ölümsüzleşerek direniş tarihimize adlarını altın harflerle yazdırdılar.

Sason'da şehit düşürülen sekiz yoldaşımız, ölümleriyle bir gerçeği dostla düşmana haykırarak ifade ettiler. Bu, Kürdistan direniş Mücadelesinin önünün zapteedilemeyeceği, yok edilemeyeceği ve her tarafa taşırılıp halkımızın derin umutlarını gerçekliğe dönüştürmesinin mutlak olacağı gerçeğidir. Onlar büyük irtedileri ve ölüm karşısındaki şerefli tavırlarıyla kutsal ilham kaynağımız olan direniş savaşçıların yüz anılarına bağlılıklarını ispatladılar ve ilham hazinemizin değerli yeni varlıkları oldular.

Sekiz yoldaşımızın ölümü, yeni direniş mücadelemizde halkımız için ağır bir kayıptır. Ama aynı zamanda ona ölümleriyle çok sunmuşlardır. Halkımız tarihinin en büyük direnişine atılmanın eşliğini yaşamakta olduğu bugün güç ve enerjisini toplamaktadır. Kendisi için en büyük güç, düşmana karşı sonuna kadar savaşı götürebilmesini sağlayacak ölümlü hırlayan ruha sahip olabilmeleridir. Bu Manevi güç erişen bir halkın hiç bir ezici maddi güç tarafından yenilgiye uğratılması mümkün olamaz ve olmamıştır. Halkımız, öncülerinin şahsında bu ruhu bulmuş ve o nedenle ki, yüzyılların ezilmiş, damedadın edilmiş, güvensiz kılınmış Kürt insanı, bugün kendisinden hiç kimsenin beklediği başka bir düşman gücünü ve yenilmez, yıkılmaz imajını hiçe sayarak gösterebilmektedir.

Şehit düşen nice PKK savaşçısı

gibi Sason şehitleri de Kürdistan'da savaşın üstün irade ve soylu fedakarlıklarla adım adım elde edilecek kazanımların birikimi üstünde yükseltilip zafere doğru götürüleceğini biliyorlardı ve bu nedenle ideallerinin gerçekleşmesi uğrunda kanlarını son damlasına kadar akıtmaktan çekinmediler. Gösterdikleri kahramanca direniş, kelimelere sığdırmaz; onun anlamını kelimelerle ifade etmek mümkün değildir. Bugün Kürdistan'da çetin ve kıyasıya bir mücadele yaşanıyor. Bu, yeniden diriliş mücadelesidir, kaybedilenlerin geri alınması savaşdır, düşmanın alçakça ayaklar altına aldığı ulus ve insanlık onurunu kurtarma kavgasıdır. Evet insanlarımız artık karartılmış ufuklardan, yalınlık ve bezmiliyetten, kendisini tanımlayıcılığından sıyrılmış, insanlığın yücelmesini sağlayan değerler uğrunda can vermeyi doğal bir görev saymaktadırlar.

Sason olayı, devrim ile karşıdevrim güçleri açısından son derece önem taşıyan bir dönemde meydana gelmiştir. Devrim, savunma içinden saldırı konumunu korumak ve yeni bir atılımla sürdürme gayesi ile son elli yıllık en ağır kışın zor koşullarına rağmen çok yönlü faaliyetleri aralıksız devam ettirerek küklenmiş ve ücre alanlarına kadar kollar uzatılmıştır. Karşı-devrim ise, büyük bir telaş içinde bütün güç ve enerjisini sarfederek atılımı önleme ve devrim güçlerini dar alan içinde savunmaya çekmek istemektedir. Burada iki istem ve planın çatışması söz konusudur. Ve bu aynı zamanda karşı karşıya gelen iki umudun da çatıştığı bir dönemdir. Halkımız, geleceği büyük umutlarla karşılamasının yoğun hazırlıkları içindedir. Düşman yağışsız mevsim boyunca, HRK güçlerini ezmek için, giriştiği harekâtlarda netice alamamış ve tüm umutlarını kendisi için avantaj saydığı kışa bağlamıştı. Erzurum'daki kış tatbikatı, kış operasyonlarına hazırlık amacıyla yapılmıştı. Faşist düşman, ordusunun içte ve dışta kaybettiği prestiji tekrar kazanma ve

halktaki umutların eyleme dönüşmesine fırsat vermemek için ne pahasına olursa olsun, bahara çıkmadan önce kışın zor şartlarından da yararlanarak partizanlara darbe vermek istiyordu. Uzun aylardan beri Kürdistan'ın bir çok yerinde sürdürülen operasyonlar, bahar yaklaştıkça daha da şiddetlendirilip yaygınlaştırıldı.

Sekiz Yoldaşın şehit olduğu olayın geçtiği yüksek dağlık alan, kış mevsiminde hareketliliği önemli oranda kısıtlamak ve talihli bir duruma yol açmaktadır. Düşman, bu durumu fırsat bulurak devrim güçlerine darbe vurabilme olanağını elde etmiştir, yoksa Kürdistan'daki Ulusal Kurtuluş Direnişini bastırabilmenin gücünden kesinlikle yoksundur ve bu gücü hiç bir zaman elde edemeyecektir. Savaş içindeki güçler açısından alınan darbe ve kayıplar ağırlığı, karşı tarafa kesin üstünlük sağlayılamadığıyla ölçülür. Bu açıdan Sason olayının bizim için geriletilici bir durum yaratması kesinlikle söz konusu değildir. Çünkü devrim güçlerinin elinde bulundukları moral üstünlüğünü yitirmek bir yana yoldaşlarımızın eşiz direnişleriyle düşmana ağır kayıplar verdirmeleri kitlelere direnme arzusu ve ölümlü hor görme duygusunu daha da kamçılayıp kökleştirecektir. Bu olay, teslimiyetin önünü bir kez daha kapattı, kararlı direnişçiliği daha da yükseltip egemen kıldı. Faşist düşman karşısında savaştan herkeşin takınması gereken en şerefli tavrın ne olması gerektiğini öğretti. İkincisi, önümüzdeki mücadele döneminde karşılayacak taktik hat'a göre güçlerimizin konumlaması bu ve benzeri olaylarla önlenememiştir. Şehit yoldaşlarımızın da içinde bulunduğu çok güç şartlar altında yoldaşlarımız, büyük bir iradi güç ile doğaya karşı amansız bir savaş içinde taktiki, temelli üstünde oturmayı başarmışlardır.

* Zafer Direnen

Halkımız İçindir!

Direnış Mücadelesindeki Anılardan Bir Kesit ve . . .

Baştarafı 17. sayfada

maya hazırıyorlardı, cesaretlerini pekiştiriyorlardı. Umud yeşermişti artık ama, henüz emde de vardı. Kış yaklaşıyordu. Halk bu alanlarda kışın çetinliğini bildiği için tedirgin oluyordu. Bazan kar, meşe ağaçlarının boyunu aşırıyordu. Çığ ve tipi fırtınası her yıl mutlaka can alıyordu. Bizden de Abdülaziz KANAT yoldaşın ölümüne bir çığ olayı sebep olmuştu. Biz de bir kaç yıldır bu koşulları yaşadığımızdan, zorluklarını biliyorduk. Gerçi arkadaşlarımızın çoğu kış eğitimi ve sınavlarını Bimzort Vadisinde yaptıklarından kış koşullarına alışkindılar. Bahsedilen vadide öyle bir yer ki, kurbansız yıl geçmemektedir. 14 saat çeken bir mesafeyi kapsayan vadide göğüşe kadar batılan kar içinde yürümek zorunluluğu vardır. Oturmak istense bile, kara parçası bulmak imkansızdır. Bir anlık durmak bile don uykusuna tutulmayı beraberinde getirmektedir. Yine her an tipiye yakalanma tehlikesi olduğundan son hızla yürümek şarttır. Tiypiye tutulunca kurtulmak çok zordur, insana adım dahi attırmaz, boğaz. 1982 kışında 6 kişi boğulmuş, 1983'te 20 kişi yol şaşırdıklarından donma tehlikesi geçirilmiş ve ayakları kesilmişti. O yılın Kasım ayında at üstündeki bir yolcu donarak ölmüş, 1984'ün Aralık ayında vadideki buzul deresi iki kişinin hayatına sebep olmuştu. Bu dereyi geçmek için tam 12 kez bele

kadar suya vurup geçmek zorunluluğu vardı. Sonraları patika yol açıldıktan sonra bu suya bir kez vuruluyordu.

Yörede kış koşullarında, "arda kalan dona kalır" diye bir söz vardı. Ama arkadaşlarımız, bu sözü değiştirerek, "arda kalan dona kalmaz, kurtarılır" yaptılar. Kafile halinde yapılan yolculuklarda geride kalanın beklenmediğini yöre halkı çok iyi biliyordu. Arkadaşlarımız, bu tür yolculuklarda kendi gruplarından geriye kalanları kurtardıkları gibi, başka gruplardan geriye kalanları da kurtarıyorlardı. O yola gitmeden önce, "karkerler" ile yolculuk yapın tavsiyeleri artık sık sık duyulur olmuştu. Yüzyıllardan beri bu iklimi yaşayanlar, bir çoğu kar görmemiş, sıcak iklimden gelen bu insanların dayanıklılıklarını karşısında şaşırıyorlardı. Onlara olağanüstü bir güçmüş gibi geliyordu. Burada iradenin yüksek gücü de kanıtlanmıştı. Bunu yakından gören Bimzort köylüleri, işte bizi kurtaracak irade ve sahipleri demekteydiler.

Düşman artık umudunu kışa bağlamış, ondan medet bekliyordu. Kış yaklaştıkça sevinçleri artıyor, güttükleri her köyde sizinle yakında görüşürüz diyerek tehditler savdular. Ve kış başladı. Hem de son 50 yılın en ağır kışydı bu. Karşılıklı iki umudun çatıştığı bir dönem yaşıyorduk. Düşman varlı-

ğımızı ezmek, bahara adım attırmamak umudunda. Fakat, ezilen onun umudu oldu. Biz ise, diriliyoruz ulus olarak yeniden.

Neuroz 1985, halkımızın umutlarının tazelandığı gün olarak tarihe kaydediliyor. Çünkü bugün halkın büyüyen iradi gücünün soyluluğu ve buna öncülük edenlerin görevlerinin tarihiliğiyle Ulusal Kurtuluş Cephesinin ilanı yapıyor. Düşkünlüğün aşıldığı, yücelişme ve soylu umutların doruğa çıktığı bir gündür 1985 Neurozu. Ve yeniden bayram olacaktır halkımız için. Çünkü kaybedilen her şeyi kazanma yoluna giriyoruz. Zorla alınan bütün insani, toplumsal, ulusal değerleri tekrar kazanma var. Bugünden itibaren ve bize cehennem ettirilerek istenen kış, yüce kazanımları getirecek bir dönem başlatmanın hazırlık süreci olarak geçirdiğimiz için sonuz bir rahatlık içinde atlıyoruz.

1985'ti, Neurozla birlikte, halkımızın umutlarının son derece canlandırıcı bir yıl olarak karşıyoruz. Halkımız, tüm güç ve olanaklarını kullanarak bunu bir direniş haline getirmenin sevincini yaşıyor. Partimizin yüce çabaları, sarfedilen emek ve şehit kanlıları boşa akma- dır. Tüm bunların etrafında sıkı sıkıya kenetleniyoruz ve hiç bir gerici-faşist güç kazanımlarımızı elimizden alamayacaktır.

BAZI.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Maskesi Düşen. . .

Baştarafı 6. sayfada

linde ise Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı topyekun bir savaş konumlanmasının yaratılmasıdır. Evren bunu açıkça ifade etmiştir. Sivil Asker işbirliği adı altında yapılan son toplantılar, CIA uzmanlarının katılımıyla gerçekleştirilen "teröristlerin rehabilitasyonu" konulu sempozyumlar, ABD Türkiye arasında hızlanan trajik ve geliştirilen bir yığın özel yöntemler .... siyasi partilerden, örgütlere ve kitleler içindeki faaliyetlere kadar her politika ve uygulamaların birbirinden ayrı olmadığını, ve bunların yönlendirici gücünün emperyalizmin askeri ve istihbarat örgütleri olduğunu ortaya koymaktadır.

PKK'ye ve Kürdistan Halkına karşı yürütülen özel savaş, sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel ve askeri alana kadar geniş bir kapsam içindedir. Aç bırakmaya, işsizlik ve sefalet altında toplumun kökertilmesine ve göçertilmesine kadar, yoğun rüşvet, el koyma ve talanı da içine alan ekonomik politika, sosyal yapıda yaratılan kişiliksizleştirme, siyasal ve askeri alanda örgüt yıkımları için, reformistler kazaanma, ve yine bu temelde keşme indirim, ordunun hizmetinde yeni-anı milis güçler oluşturma, yaygın bir muhbir ağı, mahkemelerde işkence, psikolojik olarak örgüt elemanları ve halk kitlelerine yönelik yoğun propagandalar, dayatılan provakasyon ve komplolar, tasfiyeci bir sol yaratarak devrime saldırının sol'dan tamamlanması çabaları gibi, günümüzde açığa çıkan bir çok plan ve uygulama sayılabilir.

Sömürgeci-faşist cunta, özellikle 15 Ağustos devrimci atılımı sonrasında, halkın yükselen moralini bozmak ve ordu saflarında boy veren moral çöküntüsünü de tersine çevirmek için psikolojik saldırıları daha da yoğunlaştırmıştır. Örgüt

elemanlarının kandırıldıkları, devletin yenilemezliği, ordunun güçlülüğü vs. işleyen bildiriler birbirini ardına yayınlanmaya başlanmış ve yine buna eşlik eden bir biçimde Ulusal Kurtuluş Hareketinin temel gelişim alanları olan kış kesimlerinde silahlı milis örgütlenmesini yaratma çabalarına hız verilmiştir. Ama daha doğrusu bu yönlü faaliyetleri 15 Ağustos sonrası açığa çıkmıştır. Yine 15 Ağustos sonrası ihanet teşvik amacıyla ceza indirim yasası gündeme alınmış, Türkiye'de yıllardır cezaevlerinde tutulan örgüt ve sendika temsilcileri birden birer serbest bırakılmış vb. gelişmeler alabildiğine yoğunlaşmıştır.

Daha ileride yayınlanacak olan konuya ilişkin inceleme yazılarımızda daha ayrıntılı bilgiler sunmaya çalışacağız. Ancak sonuç olarak belirtelim ki, cunta ve arkasındaki emperyalist güçler tarihsel ve güncel dünya deneyimlerinde de yararlanarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Türkiye Demokratik Hareketine çeşitli biçimlerde saldırı yöneltebilir, en vahşi katliamlardan en alçakçasına provakasyonlara kadar her yöntemi uygulayabilirler. Bu savaş gerçeği içinde doğal ve beklenen gelişmelerdir. Ancak, halka bağlı olduğuna iddia eden, in sıradan insanı özelliklere bile sahip ve demokrasiyanlı olan tüm kişi, örgüt, çevre ve partiler bilerek veya bilmeyerek emperyalizm ve Faşist Türk sömürgeciliğinin halklarımızı yönettiği bu karşı-devrim taktiklerinin aldatma olmalarıdır. İstisnasız her kes ve örgütler bu konuda üzerlerine düşen görevleri halk çıkarlarımızın bir gereği olduğunu bilerek özenle yerine getirmeli ve kendilerini düşman arasında sınır çizerek, bu çizgileri netleştirmelidirler.

Emperyalizm ve Kuklası Generallerin Bulgaristan Provakasyonunun. . .

Baştarafı 3. sayfada

menliği altında her türlü zulme maruz kalmaktadır. Burada uygulanlar sadece vahşi baskılar da olmayıp, bir halk tarihi, adı, dili ve kültürüyle yok sayılmakta, imha edilmeye çalışılmaktadır. Zindanlardan her gün bağımsızlık savaşçıların işkenceler altında tanınması hale gelmiş cesetleri çıkarılmakta, halk katliam tehditleriyle susturulmaya çalışılmakta ve hatta katledilmekte, işkence, ağır sömür ve zulmüyle vahşi bir sömürgecilik yaşatılmaya çalışılmaktadır. Bir halk tarihi, dili ve kültürüyle tümünden inkar eden, bu ille insanlarını kendi ulusal kimliklerine sahip çıkırları için katleden bir güç bir hak arayıcısı olarak ortaya çıkamaz. İnsanlığa, halklara ve sosyalizme düşman olan TC, tek bir Türk'ün bile hakkını savunamaz.

Beş yıldır Türk halkına da reva görülmedik bir işkence türü bırakılmıştır. Türk halkının en değerli evlatları işkencehanelerde katledilmiş, ağır cezalarla ceptirilmiş, idam sehpalarında faşizmin pençeleri altında can vermişlerdir. Yoğun işsizlik, enflasyon ve pahalılıkla kitleler sefaletin kucagina itilmiş, hırsızlık, fuhuş, karın doyurmanın tek yolu haline getirilmiş, rüşvet ve her türlü sahtekarlıkla halk sık-boğaz edilmiştir. Türkiye'de kimsede camiye gidecek yüz bırakmayan TC'nin, Bulgaristan'daki Türklerin ibadet özgürlüğünü aradığına acaba kaç kişi inanacaktır.

Durum son derece açıktır. Türk halkı kendisinin nasıl bir konuma sürüklenmek istendiğini görmek zorundadır. Faşist cuntanın ken-

disini de ortak etmek istediği böyle kirli bir oyuna alet olmamalıdır. Türkiye'de beş kişinin bile biraraya gelmesi yasakken, ölüm orucundaki çocuklarını desteklemek için tek suçları bir çelenk yaptırmak olan analar sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanırken, İstanbul'da Bulgaristan'daki Türkler üzerindeki "zulmü" protesto mitingine izin verilmesi bile gerçekleri anlamak için yeterlidir. Tüm bunların emperyalizm ve TC tarafından yukarıda belirtilen amaçlar doğrultusunda tertiplenmiş bir planın uygulaması olduğunu görmemek için kör olmak gerekir.

Bu gelişmeler sosyalist ülkeler açısından da bir gerçeği daha yakıcı biçimde dayatmıştır. TC, emperyalizmin azgın bir uşağı olarak sosyalist ülkelerin iç işlerine müdahale etmeye kadar büyük bir cüretkarlığı sergilerken, Sosyalist ülkeler her zaman olduğu gibi, son olayda da adeta suskun kalmayı tercih etme gibi yanlışlar bir tutum içersine girmişlerdir. Oyunun üzerinde döndüğü Bulgaristan dahi, savunma konumundan çıkarak, gerekli karşıli vermede durumunda olamamıştır. Son derece pragmatik bir yaklaşımla, işkiler üzerindeki hasasiyet her şeyin üzerinde tutulmuştur. Ancak gününbirlik politikalarla Türkiye ve emperyalizmin susturulamayacağı da sondaerece açıktır. Her türlü saldırıya karşı sosyalizmin güçlü temsiline duyulan ihtiyaç bir kez daha en yakıcı tarzda hissedilmektedir.

★

Zafer Direnen Halkımızın Olacaktır. . .

Baştarafı 5. sayfada

sinde yozlaştırdınız. PKK içerde ve dışardaki ilerici güçlere ilkeli birlik anlayışını dayatıp halkların çıkarına sonuç almaya çalışırken, sizler kompo ve kundakçılıkla uğraşıyordunuz, yandaşlarınızla oluşturduğunuz o ilkesiz derme çatma "kut-sal" ittifaklarınızla ulusal kurtuluş mücadelesine tavır almakla uğraşıyordunuz. PKK aksatmadan kitleselleşme yolunda ilerlerken sizler Kürdistan halkıyla kıtalar boyu mesafe açtınız. PKK, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimini, bulunduğu aşamaya denk düşen devrimci tehlikelerle geliştirip güçlendirirken, sizler Avrupa sosyal-demokrasisinin kucagında yerinizi ısıtmaya çalışıyordunuz. PKK önder ve kadroları binlerce çevresiyeli zindanlarda destan yaratırlarken, sizler küçük düşürmeye çalıştığınız bu soylu direnişlerin uluslararası yan-kısının yolaçtığı meyveleri alçak bir içgüdüyle toplamaya çalışıyordunuz vb...

Farklılık yalnız bunlar değildir. Siz reformist uşaklarla Kürdistan devrimcilerini farklı noktalarla götüren geçmişin tepeden tırnağa kadar farklı özellikleri vardır. Bu farklılıklar Kürdistan'daki gelişmeleri izleyen her insan görülebilir.

Sizler kararmış o uşak ruhlarınızla Kürdistan halkının yüreğinde ve beyininde artık yer tutamayacaksınız. Gün 1980'ler öncesi gün değildir. Koşullar çok değişti. Son beş yıldır faşist sömürgeci güç-

lerin dayattığı tek yanlı savaş koşulları içerisinde bulunan direniş ve teslimiyet konumunda zaten duyarlı olan halkımız bu kısa dönemde de bu iki eğilimi (direniş ve teslimiyet eğilimini) rahatlıkla ayırt edebilecek bir noktada bulunmaktadır. Halkımızın mücadele azmi artmış, politik duyarlılığı gelişmiştir. Yaman koşulları yaşayan Kürdistan halkının sempatisi ne demogojilerle ve ne de uzaktan gönderilen teslimiyet yüklü sinyallerle kazanılamaz. Eğer bu halkın sempatisi kazanılmak isteniyorsa mücadelenin kızgın alevleri içerisinde her gün her saat ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel olarak halkın mücadelesine önderlik yapmakla mümkün olabilir. Ne yazık ki buna da ne yüreğiniz ne de beyninizi yeterli gelmemektedir. Kürdistan'da bir ceset durumuna gelmiş teslimiyetçi anlayışlarınızı artık hiçbir güç diriltemeyecektir.

Sorunun anlamadığınızı (daha doğrusu anlamak istemediğinizi) bir başka yanı da vardır. Kürdistan'da operasyonlar sadece 15 Ağustos eylemleri ardından gündemeleşmedi. Son beş yıldır Kürdistan'da tek yanlı savaş koşulları ilan edilmiştir. 300.000 dolayında asker Kürdistan'da alarmda bulunmaktadır. Bazen gündüz 30 ila 50 arasında operasyon düzenlenmektedir. Ülkenin değişik noktalarında düzenlenen bu operasyonlara 100.000 dolayında asker katil-

maktaydı. Bugünkü koşullarda pek az savaşlarda cephede 100.000 dolayında asker yoğunlaştırılır. Fakat bu durum Kürdistan'da yaşanan bir gerçekliktir. Operasyondan geçmeyen köy kalmadı, işkence görmeyen insan pek az bulunur. Operasyonlarda amaç da açıktır: öncü imha, halk pasifleştirilme isteniyor. Halka yönelik pasifikasyon faaliyetleri işkenceden basın-yayın faaliyetlerine kadar her türlü yöntem kullanılarak yapılmaktadır. Cezaevlerindeki durumları da bilmeyen kalmadı. Son beş yıldır bunlar olup biterken, bunlara karşı niçin en ufak bir eyleminiz olmadı? Faşist cehallatları Kürdistan'da estirdikleri teröre herhangi bir tavrınız oldu mu? Olduysa nerede oldu? Açık ki 15 Ağustos eylemlerine karşı durmanız halkın yaşadığı baskılara yüreğinizi acımasından değildir. Bu yaptıklarınızı Kürdistan'da gelişen devrimci mücadelenin karşısında durmaktan başka birşey olmaz. Hele bunu halka sahip çıkma adı altında yapmanız ikiye bölünmüş bir Kürdistan'da gerçekleştiren her eylem halkın desteği ve bizzat halkın katılımıyla yapılmaktadır. Ve bu eylemler 1980'lerde bıraktığınız ortam içerisinde değil, o meşhur dernek örgütlenmelerinizin örgüt-sel zemininden değil, PKK'nin yıllarca sürdürdüğü siyasal-örgütsel zemin üzerinde gerçekleşmektedir.

Danimarka'da koyduğunuz "eylemle" ve beyan ettiğiniz düşüncelerle Kürdistan halkını değil olsa

olsa efendileriniz olan emperyalist çevreleri biraz sevindirmiş olursunuz. Düşmana karşı çamser bize karşı da xasmer kesildikçe çanaklarını biraz zenginleştirmiş olabilirsiniz; fakat Kürdistan halkının üçbin yıllık tarihi geçmişinde uşaklara duyduğu öfkesinin yönünü her zaman kendinize yönelmiş bulacaksınız.

Efendilerinizi, Kürdistan'da daha da gelişip güçlenecek eylemlere karşı önlem almaya çağırarak acele ediyorsunuz. Danimarka'da yaptığınız gibi onları da maceracılığa sürüklemiş olursunuz. Çünkü herşey hesabı kitabıyla geliyor. Bugün karşımızda dolaylı olarak bulduğunuz emperyalist güçleri yarı doğru bulacağımızdan kuşumuz yok, sizlerin de kuşusu olmasın.

Sonuç olarak şunu söylemek mümkündür. Kürt reformist güçleri, Avrupa sosyal-demokrasisi ile ilişkileri geliştirdikçe Kürdistan devrim hareketi ile mesafeyi daha da açmış olacaktır. Başından beri Kürdistan'da hiçbir sosyal kesimin çıkarlarını temsil etmeyen bu elit tabaka, devrim mücadelesi geliştikçe soysuzluğunu uc noktaya daha da yakınlaştıracaktır. Kürdistan'da halk kategorisine giren sosyal güçlerin Türk sömürgeci güçleri ile ilişkisi her gün daha fazla derinleşmektedir. Fakat Kürt reformist güçlerin Kürdistan'daki sosyal güçlerle bağı olmadığının dolaylı kendilerinin cunta ile ilişkilerinin derinleşmesinden bahset-

mek doğru olmayacaktır. Faşist sömürgeci güçlerin dayattığı ekonomik-sosyal yaşamın kilometrelerce uzağına yaşayan bu güçlerin ülkedeki gelişmelerden etkilenmesi mümkün değildir. Sömürgecilerin dayattığı maddi yaşam koşullarından etkilenmeyen bu kesimlerin düşmana karşı şu ya da bu oranda mücadele içerisinde olmaları beklemek ham hayal olacaktır. Avrupa sosyal-demokrasisinin garına pinekleyen bu sefiller, Kürdistan devriminin uluslararası alanda kazandığı prestiji parazitçe sömürerek yaşamalarını sürdürmek istemektedirler. Çıkarları Avrupa sosyal-demokrasisinin çıkarları ile gittikçe özdeşlik kazanmaktadır. Durum böyle olunca da oynayacakları rolün karakteri de açıklık kazanıyor.

Fakat bu sefillerin çirpimında Kürdistan devrim hareketinin etkilenmesi mümkün değildir.

* Hiçbir güç Kürdistan Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelesini Engellemeyecektir!

* Kahrolsun teslimiyet ve uşaklık!

* Zafer direnen halkımızın olacaktır!

Dersim'den bir PKK taraftarı

85 Newroz'unun Kutlanma Çabaları...

Baştarafı 20. sayfada

neceğini sanan sefillere büyük bir gaf içinde olduklarını hatırlatmak istiyoruz. Kürdistan halkı ki yüzyılların baskı ve işkencesine eklenen son 4 yıldaki zulmüne bile boyun eğmemiş ve direniş destek vermekten bir adım bile geri atmamıştır. Ulusal Kurtuluş Cephesi ile karşılanan, bu Newroz döneminde daha fazla direnme gücüne ulaşan Kürdistan halkı, açık ki reformist ve teslimiyetçi güçlere de gereken cevabı bizzat verecektir ve vermektedir.

Halkımız ve ulusal kurtuluş savaşının tarihi bir önemi olan Newroz, tüm coşkunluğu ile kutlanmaya devam etmektedir. Bu inanç ve duyguyla kutlanmaya devam edecek olan Newroz'a, bir eğlence, bir konser gibi sahip çıkılmak istenmesine de en sert cevap, yine bizzat Kürdistan halkından Newroz gecelerine yaygın katılım sağlanarak verilmektedir.

Halkımızın ulusal kurtuluşunun karşısında oluşturulan 6'lı, sol'lu birlikler tüm güçlerini birleştirerek de engelleme çabalarını yürüttüler, Newroz nasıl tarihte bir varolma savaşı ve isyan geleneğinin temsiliyse, bugün de yine var olma ve ulusal bağımsızlık uğrunda isyanın temsili olarak kutlanmasını engelleyemeyenlerdir.

Bugün, Kürdistan dağlarında, direniş alanlarında bu yönüyle kutlanmaktadır. Kürdistanlı emekçilerin bulunduğu yurtdışında da aynı anlayış ve inançla kutlanan Newroz, küçük-burjuva reformizminin, teslimiyetin bir kez daha teşhir edildiği alanlar durumunda getirilmiş ve direniş sahip çıkış ifade edilmiştir.

Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanı ile birlikte daha da anlamlı hale gelen 21 Mart Newroz direniş geleneği, bundan böyle de ulusal bağımsızlık mücadelemize uygun bir

özde kutlanmaya devam edilecek ve bu günler halkımız ve bizler açısından da güçlü atılımların yaşandığı günler olarak değerlendirilecektir.

Küçük-burjuva ve sosyal-göven güçlerin kendi tasfiyeci amaçlarına uygun olarak değerlendirmeye vesilelerini karşı, özüne sahip çıkılarak coşkulu bir biçimde kutlanmaya devam edilen Newroz, bundan böyle de mücadelemiz açısından da bahara açılmanın ifadesi olarak, Ulusal Kurtuluş Cephesi yanında en geniş halk kitlelerinin atığa kalktığı bir dönem olarak direniş mücadelemizde yerini bulacaktır. Ve halkımız her türden özünden boşaltmış çabalarına da en sert ve gerekli cevapları vermekten çekinmeyerek halk savaşı yolunda ilerleyecek ve Türk sömürgeçliği ile birlikte her türden uşağını da kahredecektir.

* Kahrolsun hertürden teslimiyet, ihanet ve komplotculuk!

* Yaşasın Newroz direniş geleneğimiz!

SBKP Genel Sekreteri ve SSCB Devlet Başkanı K.U. Çernenko Öldü...

Baştarafı 1. sayfada

ya halklarına karşı tirmandırdığı saldırılarına karşı tavizsiz bir mücadeleden iç ve dış politikada kendisini yakıncı bir tarzda dayattığı günümüzde Gorbaçev, dışta sosyalizmin militan temsili, ulusal kurtuluş mücadelelerinin aktif desteklenmesi, proletarya enternasyonalizmi ilkelelerinin uygulanması temelinde içte ise, henüz aşılması gereken proletarya dişi sınıf etkilerine karşı ekonomik, kültürel ve ideolojik mücadelenin yürütülmesi görevlerini devralmış bulunmaktadır. Dünya sosyalizmi ve barışına gerçek katkının buradan geçtiği günümüzde Gorbaçev, bu görevlerin yerine getirilmesi durumunda sosyalist devrimde önemli bir rol oynayacaktır.

2 Mart 1983'de Stawropol bölgesindeki Krasnogwardajsk köyünde bir çiftçi ailesinin çocuğu olarak

dünyaya gelen Michail Gorbaçev, 15 yaşından itibaren bir Traktör Makinaları Atölyesinde mekanist olarak çalışmaya başlamış, 1952'de Parti üyesi olmuştur. 1955'de Moskova Lomonosow Devlet Üniversitesi'nin hukuk bölümünü okumuş, 1967'de Stawropol'daki Ziraat Enstitüsünde ilim adamı olarak tahsilini tamamlamıştır.

1955'den beri Komsomol ve Parti bünyesinde çeşitli faaliyetlerde görev alan Gorbaçev, Stawropol komsomol şehir komitesinde I. Sekreter olarak ve bölge komitesinin propaganda ve ajitasyon bölümünde başlangıçta II. daha sonra da I. Sekreter olarak faaliyet yürütmüştür.

Mart 1962'de Stawropol bölgesi Kolhoz ve Solhoz üretim idaresinin Parti örgütleyicisi görevini yapan

Gorbaçev, aynı yılın sonunda bölge komitesi, Parti örgütleri bölüm başkanlığına getirilmiştir. 1970 Nisan'ında Stawropol bölge komitesinin I. Sekreterliğine seçilmiş, 1971'den itibaren de SBKP-MK üyesi olarak görev yürütmüştür. Partinin 22, 24, 25. ve 26. Genel Toplantılarına delege olarak katılmış, 1978'de Parti MK Sekreterliğine ve 79'da MK'nin Politbüro adaylığına seçilmiş olan Gorbaçev, 1980 Ekim'inde Politbüro üyesi olmuştur. Bu tarihten itibaren içte ve dışta çeşitli görevler üstlenen Gorbaçev, bazı dış ülkelere ziyaretlerde de görev almıştır.

Parti üyeliği süresi boyunca başarılı çalışmalar yapan Gorbaçev, Parti ve Sovyet Devleti etrafında elde ettiği kazanımlardan dolayı üç Lenin nişanı kazanmış, ayrıca birçok kez çeşitli ödüllerle mükafatlandırılmıştır.

★★★

Ulusal Kurtuluş Cephesinin İlanı. . .

Baştarafı 20. sayfada

belirtip, bu oyun ve saldırılara karşı devrimci-direnişin daha da yükseltilmesi gerektiğinin önemine değindi.

Konuşmanın bitiminde, halkımızın yüzyıllardan beri sömürgeci-likten çektiği baskı, işkence ve zulmün hesabının sorulması ve ülkenin bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna şehit düşen yüzlerce yiğit Kürdistan evladının, karınları değil genç gelinlerin, süngüleri takılan doğmamış bebeklerin intikamının alınmasını dile getiren intikam, intikam intikam... sesleri salonu doldurdu. Bu anda yüzyılların acı dolu yaşamı bir bir gözler önünde yeniden canlandırırken, sömürgecilere karşı kin ve öfke daha da artış gösterdi.

Oldukça seri ve canlı bir şekilde sunulan programda sıra çocuk folkloruna gelmişti. Beğenileyle izlenen milli oyunlarımızda, kitle tempo tutarak eşlik etti. Geceye çeşitli örgüt ve kuruluşlardan gelen mesajların okunması ardından ozanların sunduğu direniş türkülleri ile program devam etti. Almanca konuşmayı, çocuk folkloru izledi. Koma Berxwedan'ın sunduğu halk ve direniş türkülleri ile kitlelerdeki coşku alabildiğine yükseldi. 3 ayrı çocuk folklor grubunun yanı sıra, Hunerkom'un diğer folklor grubu, Kürt milli oyunlarını sergiledi. Halkımızın UKC'ne sahip çıkışının coşkunluğunu, Cephe bayrağının açılması ile, doruğa ulaştığı temsil eden bir girişle başlayan folklor gösterisi, kitlelerin coşkulu alkış ve sloganlarının eşliğinde büyük beğeni kazandı.

Programın sonunda sergilenen üç sahnelik tiyatro ise, gecenin tamamlayıcısı olmuştur. Oldukça başarılı bir şekilde sergilenen tiyatro, sömürgecilerin bir kez daha teşhirini sağlarken halkımızın yaş-

lısı ve genceyle mücadeleye nasıl katıldığını da somut olarak ortaya koyuyordu.

Cuntanın içine düştüğü acizliği, korku ve paniği canlandıran sahneleri kitlelerin sömürgeçliğe karşı nefretlerinin güçlülüğü ile karşılaırken, yurtsverer köylülerin sahneleri ise, coşkun alkış ve sloganlarla karşılandı.

Tiyatronun ardından gece sonuna yaklaşıyordu. Baştan sona kadar düzenli ve disiplinli bir şekilde geçen gece, bu yönüyle de dikkatleri çeken, gecenin anlam ve önemine yaraşır bir tarzda devam etti.

Gecenin sonunda programda yer alan tüm arkadaşların katılımı ile "Apo hate Hilwanê" müziği ve türküsü eşliğinde halaya duruldu. Daha halay oyununa başlamak üzereyken, salondan da yaşlı-geçen onlarca emekçi sahneye fırlayarak, halaya katıldılar. Adeta kitlelerin UKC'ne sahip çıkışı dile getiren halay, büyük bir coşkunluk içinde geçti.

Gece boyunca, "Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi", "Biji PKK", "Biji Serok Apo", "Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş", "Biji HRK" sloganları en fazla atılan ve duyulan sloganlardı.

★★★

YAŞASIN KÜRDİSTAN ULUSAL KÜLTÜLÜŞ CEPHESİ